

**บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลัก
ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

**The Roles of International Affairs in Supporting the Core Missions of
Prince of Songkla University**

ชัลมา โกสุมพันธ์

Salma Kosumphant

**สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration**

Prince of Songkla University

ชื่อสารนิพนธ์ บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เขียน นางฉลมา โกสุมพันธ์
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ โกวิทยา)

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ โกวิทยา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)
ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อสารนิพนธ์	บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เขียน	นางชัชมา โกสุมพันธ์
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่งสายงาน และสังกัด และเพื่อรับทราบข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในแต่ละรายพันธกิจ ประชากรที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ของทุกคณะ/หน่วยงานจากทุกวิทยาเขต จำนวน 115 คน และใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเปรียบเทียบเฉลี่ย

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายพันธกิจ 4 ด้าน พบว่าให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยสูงที่สุด รองลงมาเป็นพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา และให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการวิจัยน้อยที่สุดตามลำดับ

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามปัจจัยตำแหน่งในภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ในภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำแนกตามรายวิทยาเขต พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตหาดใหญ่ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมสูงที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต และผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมน้อยที่สุดตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรายวิทยาเขต เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นรายพันธกิจแตกต่างกันดังนี้

ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย วิทยาเขตตรังให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ วิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตตรังให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุดเท่ากัน ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

ด้านการวิจัย วิทยาเขตหาดใหญ่ ให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา วิทยาเขตปัตตานีให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มี ดังนี้

ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมบรรยากาศ ความเป็นนานาชาติในทุกด้าน อาทิ ร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติ

ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ สนับสนุนส่งเสริม
การเร่งขยายจำนวนนักศึกษาต่างชาติรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่วมสอน โดยเฉพาะจากประเทศเพื่อนบ้าน
หรือใกล้เคียง และนโยบายเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการ คือ การหาช่องทางในการไปเจรจาจัดหลักสูตร
ร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างชาติ

ด้านการวิจัย สิ่งที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ การสนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่าย
วิจัย และการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศที่มีศักยภาพในการนำไปสู่การเป็น
มหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็ง

ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา สร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรและนักศึกษา
ในการพัฒนาความเข้มแข็งด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยการจัดทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนานักศึกษา
และบุคลากรเพื่อสร้างสมรรถนะสากล เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนใน
อนาคตอันใกล้

Minor Thesis Title	The Roles of International Affairs in Supporting the Core Missions of Prince of Songkla University
Author	Mrs. Salma Kosumphant
Major Program	Public Administration
Academic Year	2010

Abstracts

This study aimed firstly, to explore opinions of administrators and personnel in the International Affairs Sections toward the roles of International Affairs sections in supporting the core missions of Prince of Songkla University (PSU). Secondly, it aimed to compare these opinions according to their personal factors of work positions, fields of work, and campuses they were working in, and finally to obtain proposes and suggestions for supporting each of the core missions of the university. Research population was 115 administrators and personnel in all faculties and sections from all five campuses of PSU and all were included as the research subjects in the study. Data were obtained by means of questionnaire and the obtained data were calculated for percentages, means, standard deviations and compare means.

Results regarding the overall opinions of administrators and personnel in International Affairs Sections toward the roles of International Affairs in supporting the core missions of PSU were found at a high level. In details, of all four main areas of the core missions, the role to support the mission of internationalizing the university was at the highest level, followed by the mission of producing graduates and managing the learning and teaching joint programs with international universities, mission of development of personnel and students, respectively. The role of supporting the university mission in conducting research was rated at the least important core mission.

The result regarding opinions of administrators and personnel in International Affairs Sections in supporting the university core missions by personal factors were reported as follow.

The research subjects' different work positions and different areas of work in science and social sciences faculties were not found to affect their opinions towards the roles of International Affairs at a significant level. The administrators and personnel in International Affairs Sections in different campuses of PSU were found to have different levels of opinions towards the roles of International Affairs at a significant level. In details administrators and personnel in International Affairs Sections in PSU Hat Yai campus had the overall opinions in supporting the university core missions at the highest level, followed by those of the Pattani Campus, Trang campus, Phuket campus and Surat Thani campus, respectively.

Levels of opinions of administrators and personnel in International Affairs Sections in different campuses of PSU toward each of the four core missions were presented as follow.

In the core mission of internationalizing PSU, Trang campus had the highest rank of opinions in supporting this mission, while Surat Thani campus rated this mission at the least important role.

In the core mission of producing graduates and managing the learning and teaching joint programs with international universities, Hat Yai and Trang campuses had the highest rank of opinions in supporting this mission, while Surat Thani campus rated this mission at the least important role.

In the core mission of conducting research, Hat Yai campus had the highest rank of opinions in supporting this mission, while Surat Thani campus rated this mission at the least important role.

In the core mission of personnel and students development, Pattani campus had the highest rank of opinions in supporting this mission, while Surat Thani campus rated this mission at the least important role.

Proposes and suggestions for the roles of International Affaires in supporting the university core mission by each mission were described as follow.

In the core mission of internationalizing PSU, the university should promote the internationalization of the campus by all means, such as building up the environment and infrastructures that help promote the internalization atmosphere.

In the core mission of producing graduates and managing the learning and teaching joint programs with international universities, measures to increase the number of international students and instructors should be done promptly, particularly from neighboring countries. Another urgent mission to be done was to create joint programs of study with overseas universities.

In the core mission of conducting research, an urgent mission should be on creating the research network and joint research with leading overseas research institutes or organizations so as to advance PSU as an outstanding research- based university.

In the core mission of personnel and students development, it was suggested that importance of English language and internationalization competency should be promoted and established among PSU personnel and students to strengthen them as the efficient members of ASEAN community.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพจน์ โกวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. วิชัย กาญจนสุวรรณ และ รองศาสตราจารย์พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ ซึ่งท่านอาจารย์ทั้งสามท่าน ได้กรุณาชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนทำให้การจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณคณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ศิษย์ ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้การจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ในทุกขั้นตอน อาทิ การอนุเคราะห์ ให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูล ให้การสนับสนุนให้ข้อเสนอแนะ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลอง/ตอบแบบสอบถาม/เก็บรวบรวมข้อมูล และที่สำคัญให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ชัลมา โกสุมพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญ.....	(10)
รายการตาราง.....	(12)
รายการภาพประกอบ.....	(14)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	5
สมมติฐาน.....	5
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท.....	8
บทบาทมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในระดับอุดมศึกษาโลก.....	12
บทบาทมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในประเทศ.....	14
แนวคิดของการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์.....	15
ความหมายและแนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับวิเทศสัมพันธ์.....	18
กรอบความร่วมมือระดับเครือข่ายความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับอาเซียนภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากร.....	63
แบบแผนการวิจัย.....	70
เครื่องมือในการวิจัย.....	70
	(10)

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้.....	72
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	74
ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	74
ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ใน การสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.....	78
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อ บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลัก ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่ง สายงาน และสังกัด.....	86
ตอนที่ 4 ประมวลข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.....	94
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	115
สรุปผลการวิจัย.....	115
อภิปรายผล.....	119
ข้อเสนอแนะ.....	121
บรรณานุกรม.....	123
ภาคผนวก.....	126
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	127
ประวัติผู้วิจัย.....	136

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตหาดใหญ่.....	64
3.2 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตปัตตานี.....	67
3.3 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตภูเก็ต.....	68
3.4 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.....	69
3.5 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตตรัง.....	69
4.1 จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	75
4.2 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของ ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย.....	78
4.3 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของ ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ.....	80
4.4 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของ ด้านการวิจัย.....	81
4.5 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของ ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา.....	83
4.6 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทที่ควรกระทำของพันธกิจแต่ละด้านและภาพรวม.....	86
4.7 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาท ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่ง.....	87
4.8 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาท ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์.....	88
4.9 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาท ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย จำแนกตามวิทยาเขต.....	89

รายการตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.10	เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ จำแนกตามวิทยาเขต..... 90
4.11	เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการวิจัย จำแนกตามวิทยาเขต..... 91
4.12	เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต..... 92
4.13	เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวม จำแนกตามวิทยาเขต..... 93
4.14	ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ..... 94
4.15	ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ..... 99
4.16	ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย..... 102
4.17	ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา..... 105
4.18	ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านอื่นๆ..... 109

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “การศึกษา” ว่าเป็น “กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” และหมวด 5 มาตรา 36 ได้กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล ซึ่งอาจเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองให้มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถานศึกษานั้นๆ (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา, 2542)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกในภาคใต้ของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกสู่ภูมิภาค ยกย่องมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่น และสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนารมณ์ที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต มีการกระจายคณะวิชาไปตั้งอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ มีเขตพื้นที่การศึกษาตั้งอยู่ใน 5 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ปัตตานี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรัง มีการเปิดสอนในสาขาวิชาต่างๆ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางการวิจัยและให้บริการชุมชน พร้อมทำนุบำรุงวัฒนธรรมของท้องถิ่นภาคใต้

ด้วยวิสัยทัศน์แห่งการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคเอเชีย ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และทำนุบำรุงวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน มหาวิทยาลัยได้กำหนดพันธกิจหลักในการนำพามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นสากล คือ

- พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมฐานความรู้บนพื้นฐานพหุวัฒนธรรมและหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ผู้ใฝ่รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ในหลากหลายรูปแบบ
- สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล
- ผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์การปฏิบัติสู่การสอน เพื่อสร้างปัญญา คุณธรรม สมรรถนะและโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต

ภายใต้กรอบวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนดเป้าประสงค์เชิงแนวทาง และวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ในช่วง พ.ศ. 2550 – 2554 ไว้ 6 เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ที่ 1 : เพื่อเสริมสร้างคุณค่างานวิจัยให้เป็นแก่นความรู้เฉพาะทางที่เป็นเลิศ และพัฒนาให้เกิดรูปธรรมของนวัตกรรม สำหรับขับเคลื่อนการก้าวสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ

เป้าประสงค์ที่ 2 : เพื่อเสาะหาวิชาอันก่อเกิดเป็นทุนวิชาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สู่มหาวิทยาลัยวิจัย สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี เพื่อยกระดับศักยภาพชุมชนเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ 3 : เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ดำรงด้วยคุณธรรม บนพื้นฐานความเป็นไทย มีทักษะชีวิต สำนักสาธารณะ และสมรรถนะสากล

เป้าประสงค์ที่ 4 : เพื่อสร้างบริบททางวิชาการที่เปิดกว้าง ต่อการแสวงหาความรู้ด้วย มิติ รูปแบบ และภารกิจที่มีการบูรณาการอย่างหลากหลายและทั่วถึง เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลสู่สังคม แห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ที่ 5 : เพื่อดำเนินยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับการบริหารมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต ตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ที่ 6 : เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และปรับวัฒนธรรมองค์กร ผู้การเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากเป้าประสงค์ที่ 5 กลยุทธ์ ที่ 9 ที่ระบุว่า “เชื่อมโยงระบบวิเทศสัมพันธ์และ ประชาสัมพันธ์ ในทุกกรอบภารกิจ เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย และเผยแพร่ขยายผล แก่นความรู้สู่เวทีวิชาการภายนอก” นั้น ในการดำเนินภารกิจและกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยได้ มีการจัดตั้งหน่วยงานทั้งในระดับคณะ สำนัก สถาบันต่างๆ เพื่อรองรับการดำเนินภารกิจหลักและ สนับสนุนกิจกรรมในทุกด้าน อันนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เข้มแข็ง นโยบายและแนวทาง ด้านการบริหารงานมหาวิทยาลัยนั้น ประกอบด้วย นโยบายสำคัญประการหนึ่งที่เป็นนโยบายด้าน วิเทศสัมพันธ์ มุ่งเปิดประตูสู่สากล เพื่อสร้างความยอมรับในเวทีระดับนานาชาติ ในการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย สำหรับรองรับการพัฒนาไปสู่ความเป็นสากล และการเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศ จึงจำเป็นจะต้องสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ด้วยการบริหารการศึกษาในเชิงรุกและสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคในรูปแบบต่างๆ ซึ่งประเด็นต่างๆ ดังกล่าว ล้วนแล้วเป็นประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับการนำพามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นสากลทั้งสิ้น

จากกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเป็นร่างสนธิสัญญาที่ทำร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคม ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ นั้น ได้มีการจัดตั้งเครือข่ายมหาวิทยาลัย ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2538 โดยมีมหาวิทยาลัย 11 แห่ง ในอาเซียนเป็นเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านนักศึกษา และด้านองค์ความรู้ ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยที่มีส่วนร่วมทั้งหมดกว่า 21 แห่ง นอกจากนี้ ภายใต้กฎบัตรอาเซียน ยังมีความร่วมมืออีกหลายๆ ด้าน อาทิ เขตการค้าเสรี เขตการลงทุน ร่วม ความร่วมมือทางวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนบริการ และตลาดการบินเดี่ยว เป็นต้น

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จากประเด็นความร่วมมือดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยจึงมีการดำเนินนโยบายในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่อนาคต การเทียบเคียงสถานภาพในเวทีสถาบันการศึกษานานาชาติ เป็นองค์ประกอบของการขับเคลื่อนคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพงานวิจัยให้สามารถเทียบเคียงได้ในมาตรฐานนานาชาติ โดยมีการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต คือ เก่ง ดี มีสุข เสริมความเป็นสากล

เพื่อให้การดำเนินงานด้านวิเทศสัมพันธ์ สามารถสนับสนุนและรองรับในทุกกรอบภารกิจของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดพันธกิจให้กิจการด้านวิเทศสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดองค์ความรู้จากภายนอกสู่มหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการวิจัย การเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร และกำหนดกลยุทธ์ด้านวิเทศสัมพันธ์เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินนโยบายด้านวิเทศสัมพันธ์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาสมรรถนะสากลนักศึกษา การพัฒนาสมรรถนะสากลบุคลากร และการนำพามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นสากล (Internationalization)

งานวิเทศสัมพันธ์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินนโยบายด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ลงวันที่ 20 เมษายน 2522 และตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 68 หน้า 120 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2522 มีเป้าหมายเพื่อเป็นหน่วยงานสนับสนุนและประสานงานด้านความร่วมมือกับต่างประเทศตามนโยบายของมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานกลางในการนำเป้าหมาย นโยบาย และแผนการพัฒนาร่วมมือกับต่างประเทศและการจัดการศึกษาสู่ความเป็นสากล ไปสู่การปฏิบัติในระดับคณะ หน่วยงาน วิทยาเขต โดยปฏิบัติหน้าที่เป็นเครื่องมือ/กลไกในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยในทุกพันธกิจ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ วิจัย และทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม รวมถึง การเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการบริหารมหาวิทยาลัย

การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมหาวิทยาลัยไปสู่สังคมโลก การเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ไปสู่สังคมนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะสากลของบุคลากร/ นักศึกษา รวมทั้งงานริเริ่มโครงการใหม่ๆระหว่างประเทศ โดยคงรักษารากฐานและอัตลักษณ์ของ ความเป็นไทยไว้

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นองค์กรที่สนับสนุน ส่งเสริม และประสานงานด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับของสากล

พันธกิจ (Mission)

1. การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/หน่วยงาน/องค์กร ต่างประเทศ
2. การพัฒนาผู้สมรรถนะสากลขององค์กร บุคลากร และนักศึกษา
3. การดูแลนักวิชาการและนักศึกษาจากต่างประเทศ
4. การจัดกิจกรรม อบรม ประชุม สัมมนา ร่วมกับต่างประเทศ
5. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยไป สู่สังคมโลก

จากบริบทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ และความคาดหวังของมหาวิทยาลัยที่มุ่งหวัง ให้งานวิเทศสัมพันธ์ได้มีบทบาทในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยให้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ในทุกกรอบภารกิจนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารระดับต้น และปฏิบัติงานในงานวิเทศสัมพันธ์ กองบริการ การศึกษา จึงมีความตั้งใจที่จะศึกษาถึงความมุ่งหวังในระดับและขอบเขตที่ควรกระทำต่อบทบาท ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติ ที่มีความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ และเพื่อเป็นกรอบในการวางแผนพัฒนา จัดลำดับความสำคัญของ การปฏิบัติงานในแต่ละรายพันธกิจ และปรับปรุงระบบการทำงานด้านวิเทศสัมพันธ์ให้มีความพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นสากลได้อย่างเต็มศักยภาพตามเป้าประสงค์

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่งสายงาน และสังกัด
3. เพื่อรับทราบข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในแต่ละรายพันธกิจ

1.3 สมมติฐาน

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แตกต่างกัน
4. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานต่างวิทยาเขต (campus) มีความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แตกต่างกัน

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และผู้ปฏิบัติงานต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่งสายงานและสังกัด

3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีกรอบในการทำงานที่ชัดเจนขึ้น

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร : การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ทั้งในวิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา : การศึกษาวิจัยครอบคลุมพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 4 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ด้านการวิจัย และด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

3. ขอบเขตด้านเวลา : การศึกษาวิจัย กำหนดระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล ภายใน 30 วัน ตั้งแต่วันที่ 1-30 มีนาคม 2554

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 บทบาท หมายถึง การปฏิบัติของหน่วยงานหรือส่วนงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านงานวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายด้านวิเทศสัมพันธ์/ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.5.2 งานด้านวิเทศสัมพันธ์ หมายถึง ระบบงานหรือส่วนงานในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านงานวิเทศสัมพันธ์/ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.5.3 การสนับสนุน หมายถึง การปฏิบัติงานของวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้พันธกิจของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้

1.5.4 พันธกิจหลัก หมายถึง ความประสงค์ หรือความมุ่งหมายพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่จะดำเนินการในระยะยาว หรืออาจจะกล่าวได้ว่า เป็นขอบเขตในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมีพันธกิจหลักในด้านการผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และทำนุบำรุงวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน และได้กำหนดบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนี้

พันธกิจที่ 1 บทบาทด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

พันธกิจที่ 2 บทบาทด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

พันธกิจที่ 3 บทบาทด้านการวิจัย

พันธกิจที่ 4 บทบาทด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา เรื่อง บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้ศึกษาได้ใช้กรอบแนวคิดในแนวทางการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท
2. บทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในระดับอุดมศึกษาโลก
3. บทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในระดับประเทศ
4. แนวความคิดของการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์
5. ความหมายและแนวคิดโดยทั่วไปเกี่ยวกับวิเทศสัมพันธ์
6. กรอบความร่วมมือระดับเครือข่ายความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท เป็นแนวคิดทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคมที่ให้ความสนใจเรื่องตัวบุคคลในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม และนักพฤติกรรมศาสตร์เชื่อว่า มีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล ของกลุ่ม ขององค์กรและของระบบ คนทุกคนในแต่ละสังคมจะมีสถานภาพของตนอยู่เสมอ โดยสังคมเป็นผู้กำหนดและจำกัดอำนาจ สิทธิและความรับผิดชอบไว้สำหรับแต่ละสถานภาพ ตามสถานการณ์ การปฏิสัมพันธ์ หรือการเกี่ยวข้องในสังคม เป็นลักษณะสำคัญของบทบาทที่แสดงอยู่ และเราไม่มีทางเลือกเลยได้ จึงจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา ดังนั้น การกำหนดบทบาทจะช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ เพราะบทบาทกำหนดความรับผิดชอบของงานต่างๆ ที่ปฏิบัติโดยเหตุที่การปฏิบัติตามบทบาท จะกระทำได้ดีหรือไม่ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทได้ถูกกำหนดไว้อย่างไร บุคคลผู้กระทำบทบาทใดๆ มักจะต้องคำนึงถึงความต้องการของตนเอง และความคาดหวังของสังคมต่อบทบาทนั้นๆ

1.1 ความหมายของบทบาท

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 453) ได้ให้ความหมายของบทบาท หมายถึง การกระทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู บทบาทจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือการแสดงออกตามความคิดหรือคาดหวัง เมื่ออยู่ภายใต้สถานการณ์ทางสังคม

อุทัย หิรัญโต (2519: 120) ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่หรือการแสดงออกของคน ซึ่งคนอื่นคาดหรือหวังว่า เขาจะกระทำเมื่ออยู่ภายใต้สถานการณ์หรือสังคมอย่างหนึ่ง การที่ประชาชนคาดหมาย หรือหวังให้เขากระทำอย่างนั้น ก็คือ ฐานะและหน้าที่ทางสังคมของเขาเป็นมูลฐาน

อุทัย หิรัญโต (2526: 197) เห็นว่า บทบาท คือ หน้าที่ (Function) หรือ พฤติกรรมอันพึงคาดหมายของแต่ละคนในกลุ่มและสังคม หน้าที่หรือพฤติกรรม เป็นสิ่งที่กลุ่มหรือ สังคมนั้นๆกำหนดขึ้น เพื่อความเป็นระเบียบของสังคม

สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม (2520: 46) ให้ความหมายว่า บทบาทมีความหมายใกล้เคียงกับสถานภาพ เป็นสิ่งที่บุคคลที่มีสถานภาพนั้นๆพึงกระทำ คือ เมื่อบุคคลได้รับหน้าที่และสิทธิในสถานภาพใดแล้ว บุคคลนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้

สุพัตรา สุภาพ (2522: 58) นักสังคมวิทยา กล่าวว่า บทบาทคือ การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ (ตำแหน่ง) เช่น มีตำแหน่งเป็นพ่อบาทบาทก็ต้องเลี้ยงลูก เป็นครู บทบาทคือสั่งสอนอบรมนักเรียน เป็นคนไข้บทบาท คือ ปฏิบัติตามคำสั่งแพทย์

สุพัตรา สุภาพ (2528: 26-30) ได้ให้ความหมายของสถานภาพและบทบาทว่า สถานภาพ เป็นตำแหน่งที่ได้จากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม เป็นสิทธิและหน้าที่ทั้งหมดที่บุคคลมีอยู่ และเกี่ยวข้องกับผู้อื่น และสังคมส่วนรวม โดยสถานภาพจะกำหนดว่า บุคคลนั้นมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร สถานภาพเป็นสิ่งเฉพาะบุคคล ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากผู้อื่น และมีอะไรเป็นเครื่องหมายของตนเอง บทบาทคือการปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ

กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง (2539: 8) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายของบทบาทจากเกรซ (Krech) ครัทช์ฟิลด์ (Crutchfield) และบอลลาเชย์ (Ballachey) ได้สรุปว่า บทบาท หมายถึง แบบแผนของความต้องการ เป้าประสงค์ ความเชื่อ ความคิด ค่านิยม และการกระทำของสมาชิกที่ชุมชนคาดหวัง ว่าน่าจะต้องเป็นไปตามคุณลักษณะของตำแหน่งนั้นๆ

รัลพ์ ลินตัน (Ralph Linton) (อ้างถึงใน อลงกต สกุลพันธ์, 2543: 7) ได้ให้ความหมายของบทบาทว่า หมายถึง รูปลักษณ์ที่เป็นพลวัตของสถานภาพ สถานภาพและบทบาท

ไม่สามารถแยกจากกันได้ ไม่มีบทบาทที่ปราศจากสถานภาพหรือสถานภาพที่ปราศจากบทบาทจะเห็นได้ว่า บทบาทของบุคคลจะแสดงตามสถานภาพหรือตำแหน่งที่ครอบครอง

สุพัตรา สุภาพ (2526: 53-54, อ้างถึงใน กุ๊เกียรติ วงศ์กระพันธ์, 2541: 7-8)

ได้แบ่งสถานภาพไว้ 2 ประการ คือ

(1) สถานภาพที่ติดตัวมา (ascribed status) เป็นสถานภาพที่ได้มาโดย

1.1) สังคมกำหนด เช่น รัฐมนตรีมีคณขย่องมากกว่าคนธรรมดา

1.2) ติดตัวหรือธรรมชาติสร้างสรรค์ เช่น เพศ (sex) เชื้อชาติ (race) หรือ

ลักษณะทางกาย

(2) สถานภาพที่ได้มาภายหลังหรือได้มาโดยความสามารถ เป็นสถานภาพที่ต้องดิ้นรนขวนขวายด้วยความสามารถและสติปัญญาของตนเอง ได้แก่ สถานภาพทางอาชีพ สถานภาพทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

โคเฮน (อ้างถึงในอนันต์ บุญสำราญ, 2545) ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังโดยผู้อื่นให้กับผู้ซึ่งเข้าไปดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ที่ได้กำหนดรูปแบบพฤติกรรมไว้ บทบาทที่เหมาะสมต้องเกิดจากการเรียนรู้จากกระบวนการจัดระเบียบทางสังคม และพฤติกรรมที่คาดหวัง จะมีความเหมาะสมสำหรับแต่ละตำแหน่งทางสังคม

จากความหมายของบทบาท กล่าวโดยสรุป หมายถึง การกระทำหน้าที่หรือการแสดงออก หรือพฤติกรรมของคนตามความคิดของตนเองหรือตามที่ผู้อื่นที่เกี่ยวข้องคาดหวัง ซึ่งเหมาะสมสำหรับตำแหน่งหน้าที่ทางสังคมอันเกิดจากการเรียนรู้ การทำงาน และเกิดจากกระบวนการจัดระเบียบทางสังคม หรือภายใต้สถานการณ์ทางสังคม

หรือ หมายถึง แบบแผนของพฤติกรรม หรือการกระทำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ หน้าที่ สิทธิ ซึ่งมีความสำคัญกับสถานภาพ หรือตำแหน่ง โดยที่จะมีการกำหนดหรือคาดหวังว่า บทบาทของแต่ละสถานภาพ หรือแต่ละตำแหน่งไว้ เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในสถานภาพ หรือตำแหน่งนั้นๆ ได้ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทส่วนใหญ่จะพิจารณากันใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ลักษณะโครงสร้างทางสังคม (Social Structure)

2. ลักษณะแนวปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

นักวิชาการต่างๆ ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับบทบาทไว้ ดังนี้

จิรพรรณ กาญจนจิตร (2523: 20) ได้ให้คำนิยามลักษณะบทบาท ในลักษณะ แนวโครงสร้างทางสังคม และแนวปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไว้ว่า ด้านโครงสร้างทางสังคม บทบาท หมายถึง ตำแหน่งทางสังคมที่มีชื่อเรียกต่างๆ ซึ่งแสดงลักษณะโดยคุณสมบัติ และกิจกรรมของบุคคล ที่ครองตำแหน่งนั้น ส่วนด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม บทบาท หมายถึง ผลต่อเนื้อที่มีแบบแผนของการกระทำที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์แห่งการปฏิสัมพันธ์

สุจิตรา สว่างเนตร (2530: 6) ได้กล่าวถึงบทบาทแนวโครงสร้างทางสังคมว่า บทบาทที่ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นในสังคม ถูกคาดหวังว่าบุคคลในสถานภาพใด ควรมีบทบาทอย่างไร เมื่อบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งในสถานภาพนั้น ก็จะมีบทบาทตามที่สังคมคาดหวังไว้เช่นนั้น และบุคคลอื่นๆก็จะคาดหวังบทบาทของผู้ที่อยู่ในสถานภาพต่างๆตามที่คาดหวังว่าเป็นคำนิยาม บรรทัดฐานที่กำหนดให้มีบทบาทพฤติกรรมนั้น ส่วนบทบาทแนวปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จะให้ความสำคัญกับกระบวนการที่บุคคลจะทำความหวังก็ได้

1.3 ประเภทของบทบาท

เบอร์โล (Berlo) (1966: 153) ได้แบ่งลักษณะของบทบาทออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. บทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (Role Prescriptions) คือ บทบาทที่กำหนดไว้เป็นระเบียบอย่างชัดเจนว่า บุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้นจะต้องทำอะไรบ้าง
2. บทบาทที่กระทำจริง (Role Descriptions) คือ บทบาทที่บุคคลได้กระทำจริง เมื่ออยู่ในบทบาทนั้นๆ
3. บทบาทที่ถูกคาดหวัง (Role Expectations) คือ บทบาทที่ถูกคาดหวัง โดยผู้อื่นว่าบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้นๆควรจะทำอย่างไร

ทิตยา สุวรรณชฎ (2547: 43) ได้สรุปฐานะตำแหน่งและบทบาทของบุคคลทางสังคมไว้ ดังนี้

1. มีฐานะตำแหน่งอยู่จริงในทุกสังคม และมีอยู่ก่อนตัวตนจะเข้าไปครอง
2. มีบทบาทที่ควรจะเป็น (Ought-to-Be-Role) ประจำอยู่ในแต่ละตำแหน่ง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ในสังคมนั้นๆ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการกำหนดฐานะตำแหน่งและบทบาทที่ควรจะเป็น
3. การที่คนเราจะทราบถึงฐานะตำแหน่งและบทบาทนั้น ได้มาจากสังคมกรรม (Socialization) ในสังคมนั้นๆ

4. บทบาทที่ควรจะเป็นนั้น ไม่แน่นอนเสมอว่า จะเหมือนกับพฤติกรรมจริงของคนที่ครองตำแหน่งนั้น เพราะพฤติกรรมจริงๆ นั้น เป็นผลของปฏิกิริยาของคนที่ครองฐานะตำแหน่งที่มีต่อบทบาทที่ควรจะเป็นกับบุคลิกภาพของตนเอง บุคลิกภาพของผู้ที่เข้าร่วมในพฤติกรรม และเครื่องกระตุ้น (Stimulus) ที่มีอยู่ในเวลาและสถานที่ที่เกิดการติดต่อทางสังคม

จากแนวคิดทฤษฎีบทบาทข้างต้น จึงเห็นได้ว่า บทบาทของคนแปรเปลี่ยนตามตำแหน่งทางสังคม โดยที่ตำแหน่งทางสังคมเป็นตัวจำแนกคุณลักษณะและพฤติกรรมของคน บทบาท จึงเป็นไปได้ ใน 2 ลักษณะ คือ

a. บทบาทตามอุดมคติ หรือ บทบาทตามความคาดหวัง ก็คือ บทบาทที่อยู่ในระดับของความคิดส่วนบุคคลเท่านั้น คือ คิดว่าจะกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งเร้าอย่างไร แต่ยังไม่กระทำ

b. บทบาทที่ปรากฏจริง หรือ พฤติกรรมบทบาทนั้น เป็นบทบาทที่อยู่ในระดับของการกระทำจริง ไม่ใช่เพียงระดับความคิดเท่านั้น

c. องค์ประกอบของบทบาท พ็ชนี วรกวิน (2522 : 36) กล่าวว่า บทบาทที่มีผลต่อพฤติกรรมจะมีองค์ประกอบอยู่ 3 ลักษณะ คือ

(1) องค์ประกอบที่เป็นไปตามกฎหมาย และข้อบังคับที่ปรากฏอยู่อย่างชัดเจน (Pivotal Attributes) ได้แก่ ส่วนของบทบาทที่กฎหมายและข้อบังคับกำหนดให้กระทำหรือปฏิบัติ ถ้าบุคคลที่รวมบทบาทตามตำแหน่ง ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่ปรากฏอย่างชัดเจน ก็ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้แสดงบทบาทในตำแหน่งนั้น

(2) องค์ประกอบที่ส่งเสริมบทบาท (Peripheral attributes) ได้แก่ บทบาทที่แม้จะขาดหายไป หรือมิได้แสดงบทบาทนี้ ก็ไม่ทำให้บทบาทที่ต้องการแสดงผิดไป

(3) ส่วนประกอบที่มีผลสำคัญต่อบทบาท และจะขาดมิได้ (Required attributes) ได้แก่ ส่วนของบทบาทที่สำคัญ ถ้าขาดส่วนนี้แล้ว จะทำให้บทบาทของตำแหน่งผิดไป

2. บทบาทมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในระดับอุดมศึกษาโลก

บุญสม ศิริบำรุงสุข (รายงานการประเมินตนเองของอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มี.ย. 2549 – ก.ย. 2550) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในแง่มุมของมิติระบบอุดมศึกษาโลก ในช่วงที่ผ่านมา ยังคงให้ความสำคัญกับการเทียบเคียงสถานภาพในเวทีสถาบันการศึกษานานาชาติ ซึ่งพบว่า ในตารางการจัดอันดับขององค์การต่างๆ ที่เป็นสากล มหาวิทยาลัยได้รับการจัด

อันดับต่างๆ รวมทั้งมีความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ ดังนี้

1. THES – QS World University Ranking: โดย The Times Higher Education Supplement (London) THES และ QS Quacquarelli Symonds Ltd. England เป็นการจัดอันดับ Top World Rank (500 อันดับ) เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับที่ 481 (ข้อมูลการจัดอันดับ ของ THES – QS World University Ranking)

2. The Webometrics Ranking of World Universities: โดย Cybermetrics Lab (CINDOC), a unit of the National Research Council (CSIC), Spain เป็นการจัดอันดับ Top World Rank (3000 อันดับ) เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับที่ 896 และการจัดอันดับ Top Asia (100 อันดับ) ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับที่ 69 (ข้อมูลการจัดอันดับ ของ THES – QS World University Ranking)

3. การดำเนินการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย (IMT-GT) ได้มีการดำเนินการ มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในฐานะของมหาวิทยาลัยภูมิภาค ได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ในมาเลเซีย และอินโดนีเซีย รวมทั้งกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมอื่นๆ มีการแข่งขันกีฬานักศึกษาและการแสดงศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชาติเป็นประจำทุกปี โดยมหาวิทยาลัยในแต่ละประเทศผลักดันเป็นเจ้าภาพปีละครั้ง ปัจจุบันได้มีการจัดทำแผนเพื่อการพัฒนา (A Roadmap for Development) รอบใหม่ ค.ศ. 2007-2011 เป็นการขยายความร่วมมือครอบคลุมพื้นที่ของประเทศทั้งสามมากขึ้น ซึ่งเป็นความร่วมมือของทั้งภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานรัฐบาลกลางของทั้งสามประเทศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ร่วมมือกับภาคเอกชน สภาธุรกิจชายแดนภาคใต้ โดยส่งอาจารย์เข้าร่วมทำงานกับกลุ่มทำงานกลุ่มละ 2 คน จำนวน 6 กลุ่ม เช่น การท่องเที่ยว การประมง การขนส่ง การช่วยงานด้านการแปล การสนับสนุนข้อมูล และการเขียนข้อเสนอต่างๆ รวมทั้งการวิจัยเพื่อหาองค์ความรู้เฉพาะเรื่อง เพื่อสนับสนุนการทำงานในเชิงรุก และส่งเสริมธุรกิจเอกชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

4. บทบาทมหาวิทยาลัยต่อการดำเนินงานด้านความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ (จีนและอินเดีย) มหาวิทยาลัยได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในจีนชัดเจนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยมีความแน่นแฟ้นหลากหลายรูปแบบและหลากหลายมหาวิทยาลัย สำหรับความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในอินเดีย มหาวิทยาลัย (โดยรองอธิการบดีฝ่ายบริการวิชาการและวิเทศสัมพันธ์) ก็ได้เริ่มดำเนินการไปบ้างแล้ว

หากพิจารณาใน area ที่กว้างออกไปในระดับเอเชียด้วยกัน การดำเนินบทบาทมหาวิทยาลัยที่ดำรงอยู่ในพหุวัฒนธรรม เป็นความสวยงามที่ละเมียดอยู่ในความเป็นสงขลานครินทร์ และใน

สังคมนาจารย์ทั้งโลกี้ไกล สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2550 จึงได้มีมติมอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาอิสลามศึกษาแด่ Eminent Dr Muhammad Sayid Tantawy ผู้นำสูงสุดทางศาสนาอิสลามของอียิปต์ (Grand Sheikh of Al-Azhar) โดยท่านได้เดินทางมารับมอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2550 และได้แสดงปาฐกถาธรรมในโอกาสดังกล่าวนี้ด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะวิทยาสื่อสาร แปลถอดเป็นภาษาไทย เพื่อเผยแพร่ให้กับประชาชนและผู้ศรัทธาทัวไปได้ศึกษาเรียนรู้ต่อไปแล้ว

3. บทบาทมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในประเทศ

บุญสม สิริบำรุงสุข (รายงานการประเมินตนเองของอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มี.ย. 2549 – ก.ย. 2550) กล่าวว่า กิจกรรมการดำเนินงานเพื่อการสร้างบทบาทมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับ และคาดหวังถึงในระดับประเทศนั้น มีอยู่อย่างหลากหลายทั้งในลักษณะที่เป็นบทบาทต่อเนื่อง เช่น เรื่องอุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มหาวิทยาลัยเป็นแม่ข่ายในการพัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์ในรูปแบบของ node เครือข่ายความร่วมมือและมีมหาวิทยาลัยในพื้นที่เป็นฐาน รวมทั้งการให้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่ภาคใต้ของ สวรส. สสส. และ สวพ. เป็นต้น

บทบาทที่มหาวิทยาลัยต้องเชื่อมโยง มีพันธะกับหน่วยงานส่วนกลางต่างๆ เช่น

1. นโยบายโครงการจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มหาวิทยาลัยได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งในโครงการนำร่องของพื้นที่ภาคใต้
2. การสร้างเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเชิงนโยบายให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นสถาบันแกนนำสำหรับการพัฒนาระบบอุดมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง
3. การจัดทำแผนพัฒนาระดับอุดมศึกษา ระยะ 15 ปี ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรมการระดมสมอง เพื่อจัดทำกรอบทิศทางเชิงนโยบายของแผนพัฒนาระดับอุดมศึกษา ระยะ 15 ปี ทุกๆ ครั้ง
4. การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เข้าร่วมเป็นแม่ข่ายในการจัดประชุม/สัมมนา ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3.1 การมีบริบทในการชี้นำสังคม

บริบทความคาดหวังของสังคมที่ควบคู่กับการเป็นมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคที่มีอาจปฏิเสธภารกิจเสริมนี้ได้ คือ บทบาทในการเป็นที่พึ่งของท้องถิ่น และในระดับที่ลึกลงไปเป็นบทบาทที่สำคัญ คือ การชี้นำสังคม ซึ่งการดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมา ท่ามกลางปัญหาความไม่สงบเชิงพื้นที่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ส่งผลทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างกว้างขวาง ถึงระดับครัวเรือน มหาวิทยาลัยได้ตระหนักและเล็งเห็นว่า การจัดระบบการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เป็นทางออกสำคัญ สำหรับการแก้ปัญหาระยะยาวได้อย่างยั่งยืน ประกอบกับเป็นจิตสำนึกร่วมของมหาวิทยาลัยในการต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญากับการบ่มเพาะสังคมสู่สังคมฐานความรู้ มหาวิทยาลัยจึงต้องเข้ามามีบทบาทในการชี้นำสังคมและแก้ปัญหาในสังคมภาคใต้ที่ใกล้ชิดกับมหาวิทยาลัยอีกด้วย

4. แนวความคิดของการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

ระบบการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์นั้น มักจะมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น การบริหารงาน โดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by Objective: MBO) การบริหารแบบเน้นผลสำเร็จ (Management for Results) การบริหารที่เน้นผล (Results-Oriented Management) หรือการบริหารผลการดำเนินงาน (Performance Management) ซึ่งนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ไว้ดังต่อไปนี้

Canadian International Development Agency; CIDA (1999) กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นวิธีการในการปรับปรุงการบริหารให้เกิดประสิทธิผล (Effectiveness) และโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) โดยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ประเมินความเสี่ยง กำกับติดตามกระบวนการดำเนินงาน เพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางบริหารและการรายงานผลการปฏิบัติงาน

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2543: 146) กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นการบริหารที่เน้นการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารในแต่ละระดับขององค์กร ต้องยอมรับและคำนึงถึงผลงาน รวมทั้งต้องให้ความสำคัญกับการจัดวางระบบการตรวจสอบผลงาน และการให้รางวัลตอบแทนผลงาน (Performance Related Pay)

ทิพาวดี เมฆสุวรรณ (2543: 3) ได้ให้ความหมายของการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นการบริหาร โดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์หรือความสัมฤทธิ์ผลเป็นหลัก ใช้ระบบการประเมินผลงานที่

อาศัยตัวบ่งชี้เป็นตัวสะท้อนผลงานให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นและแสดงผลงานต่อสาธารณะ

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management; RBM) เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในแง่ของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators ; KPIs) รวมทั้งการกำหนดเป้าหมาย (Target) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ไว้ล่วงหน้า โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร สมาชิกขององค์กร และตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มต่างๆ (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กร

การบริหารงานของภาครัฐในอดีตจะเน้นที่การบริหารปัจจัยนำเข้า (Inputs) ซึ่งได้แก่ทรัพยากรต่างๆที่รัฐจะนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน คือ เงิน คน วัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆ โดยเน้นการทำงานตามกฎ ระเบียบ และความถูกต้องตามกฎหมายและมาตรฐาน แต่การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ จะเน้นที่ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงาน โดยจะให้ความสำคัญที่การกำหนดพันธกิจและวัตถุประสงค์ของโครงการ/งาน เป้าหมายที่ชัดเจน การกำหนดผลผลิตและผลลัพธ์ที่ต้องการของทุกโครงการในองค์กร ให้สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับการกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร มีการกำหนดตัวบ่งชี้วัดผลการทำงานหลัก (Key Performance Indicators) ใ่ว่างชัดเจน เป็นที่เข้าใจของทุกคนในองค์กร การวัดความก้าวหน้าของการทำงาน โดยใช้ตัวบ่งชี้ การยืดหยุ่นทางการบริหารและสนับสนุนทรัพยากรแก่ผู้บริหารระดับล่างอย่างเหมาะสม การประเมินผลการปฏิบัติงานและการให้ค่าตอบแทนตามผลงาน ตลอดจนถึงการปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน ในฐานะผู้รับบริการจากองค์กรของรัฐได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management ; RBM) จึงเป็นการบริหารเพื่อการจัดหาให้ได้ทรัพยากรการบริหารมาอย่างประหยัด (Economy) เน้นใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Effectiveness)

4.1 กระบวนการของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จะประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญๆ 4 ขั้นตอน (Richard S. Williams, 1998: 25-27 และทศพร ศิริสัมพันธ์, 2543: 151-152) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งองค์กรจะต้องทำการกำหนดทิศทาง โดยรวมว่า ต้องการที่จะทำอะไรอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องของการวางยุทธศาสตร์หรือวางแผนกลยุทธ์ เพื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร (SWOT Analysis) และให้ได้มาซึ่งเป้าประสงค์สุดท้ายที่ต้องการขององค์กรหรือวิสัยทัศน์ (Vision) อันจะนำไปสู่การกำหนดพันธกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objective) เป้าหมาย (Target) และกลยุทธ์การดำเนินงาน (Strategy) รวมทั้งพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จขององค์กร (Critical Success Factors) และสร้างตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ในด้านต่างๆ

2. การกำหนดรายละเอียดของตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน เมื่อผู้บริหารขององค์กรได้ทำการตกลงร่วมกับตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงานแล้ว จะเริ่มดำเนินการสำรวจเพื่อหาข้อมูล หลักฐานเกี่ยวกับสภาพในปัจจุบัน (Baseline Data) เพื่อนำมาช่วยในการกำหนดความชัดเจนของตัวบ่งชี้ดังกล่าว ทั้งในเชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) เวลา (Time) และสถานที่ หรือความครอบคลุม (Place) อันเป็นเป้าหมายที่ต้องการของแต่ละตัวบ่งชี้

3. การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละตัวบ่งชี้ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น รายเดือน รายไตรมาส รายปี เป็นต้น เพื่อแสดงความก้าวหน้าและสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ ในบางกรณี อาจจัดให้มีคณะบุคคลเพื่อทำการตรวจสอบผลการดำเนินงานเป็นเรื่อยๆ ไปก็ได้

4. การให้รางวัลตอบแทน หลังจากที่ได้พิจารณาผลการดำเนินงานแล้ว ผู้บริหารจะต้องมีการให้รางวัลตอบแทนตามระดับของผลงานที่ได้ตกลงกันไว้ นอกจากนี้ อาจจะมีการให้ข้อเสนอแนะหรือกำหนดมาตรการบางประการ เพื่อให้มีการปรับปรุงผลงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากแนวความคิดของการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Administration) ผวนกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับตัวความสามารถในการปรับตัวเพื่อการดำรงอยู่ การเจริญเติบโตของสถาบัน การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์และพันธกิจมากเท่าไร สักยภาพของสถาบันก็มีมากขึ้นเท่านั้น ความสามารถและวิธี การปรับตัวให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ จึงเป็นนวัตกรรมหรือการปฏิบัติแนวใหม่ ซึ่งเป็นกลไกหลักของการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร

5. ความหมายและแนวคิดโดยทั่วไปเกี่ยวกับวิเทศสัมพันธ์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของวิเทศสัมพันธ์
ดังนี้

5.1 สายงานวิเทศสัมพันธ์

1. ลักษณะงานทั่วไป

สายงานวิเทศสัมพันธ์ ครอบคลุมถึงตำแหน่งต่างๆ ที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ทั้งในด้านการสอน การวิจัย บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการติดต่อ ประสานงานกับมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา ณ ต่างประเทศ องค์กรโลก องค์กรระหว่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญ หรือเจ้าหน้าที่ต่างประเทศ หน่วยชำนาญพิเศษต่างๆ ตลอดจนการแปลเอกสาร และร่างโต้ตอบหนังสือภาษาต่างประเทศ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

ตำแหน่งงานในสายงานวิเทศสัมพันธ์ มีชื่อและระดับของตำแหน่ง ดังนี้

- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 3 ระดับ 3
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 4 ระดับ 4
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 5 ระดับ 5
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 6 ระดับ 6
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 7 ระดับ 7
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 8 ระดับ 8

2. ลักษณะงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย
ต่างๆ

2.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : กองวิเทศสัมพันธ์

สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2508 โดยให้ขึ้นกับสำนักงาน โดยมีเลขาธิการมหาวิทยาลัย เป็นหัวหน้าสำนักงาน ต่อมาเมื่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดแบ่งส่วนราชการ แยกเป็นกอง 7 กอง เมื่อ พ.ศ. 2518 สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ มีฐานะเป็นงานหนึ่งในกองกลาง มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงาน ของมหาวิทยาลัย

ในลักษณะการปฏิบัติงานวิเทศสัมพันธ์ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสำนักงานเป็นต้นมา ได้เสนองานโดยตรงต่อ รองอธิการบดีและอธิการบดี รักษารูปแบบเช่นนี้ มาจนปัจจุบันให้บังเกิดประสิทธิภาพ และความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตระหนักถึงนโยบายของรัฐบาล ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนางานวิชาการที่ได้ระดับคุณภาพสากล และใช้เป็น

ส่วนเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทย ก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นผู้นำทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการ โดยเฉพาะในภูมิภาคนี้ แผนพัฒนาอุดมศึกษาก็ได้เน้นถึงความจำเป็นในการก้าวไปสู่ระดับนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาไทย มหาวิทยาลัยฯ จึงได้ถือเป็นนโยบายหลักประการหนึ่งที่จะสนองนโยบาย และเป้าหมายของประเทศในด้านนี้ โดยได้เตรียมการพัฒนาหลักสูตร การศึกษา และฝึกอบรมนานาชาติ พัฒนาความร่วมมือกับสถาบันในต่างประเทศ ในลักษณะการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิต ความร่วมมือทางการวิจัย การสอน และการสร้างหลักสูตรร่วมกัน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตร ที่มีเนื้อหาเป็นสากล และการจัดตั้ง และดำเนินการศูนย์ทางวิชาการ สาขาต่าง ๆ ในระดับภูมิภาค และนานาชาติ เป็นต้น

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีหน่วยงาน ที่จะทำหน้าที่ เป็นฐานรองรับ และประสานงาน และโดยที่เนื้อหาและลักษณะการปฏิบัติงานของหน่วยงานนี้ จะมีลักษณะ แตกต่าง ก่อนข้างสำคัญไปจากงาน ของหน่วยงานทั้งหลายที่มีอยู่เดิม รวมทั้งแตกต่างไปจาก กองวิเทศสัมพันธ์ของทบวงฯ โดยที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ ของมหาวิทยาลัย ต้องเน้น เนื้อหาด้านวิชาการ และการประสานงาน กับหน่วยงานด้านการศึกษา ในต่างประเทศโดยตรง จึงเห็นสมควรขอตั้ง เป็นหน่วยงานต่างหาก เพื่อจะสามารถพัฒนาเป็นฐานรองรับนโยบายการพัฒนา ไปสู่ความเป็นสากล และความเป็นผู้นำทางวิชาการในภูมิภาคและนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงได้มีประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ลงวันที่ 9 กันยายน 2534 เรื่อง จัดตั้งสำนักงานโครงการจัดตั้งกองวิเทศสัมพันธ์ขึ้น เพื่อพัฒนาเป็นหน่วยงานใหม่ ในสำนักงานอธิการบดี

2.1.1 ภาระหน้าที่ของกองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(1) เป็นหน่วยกลางในการติดต่อ กับหน่วยงานภายใน และภายนอกประเทศ ริเริ่มและประสานงาน และดำเนินการ โครงการความร่วมมือ กับต่างประเทศ ทั้งทางด้านการศึกษาวิจัย ฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิต การดูงาน การประชุมทางวิชาการกับต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การจัดตั้ง และดำเนินการศูนย์ทางวิชาการระดับภูมิภาค และนานาชาติ

(2) เป็นหน่วยกลาง ในการให้บริการด้านพิธีการต่าง ๆ เช่น การรับรอง และการจัดดูงาน สำหรับแขกต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก ด้านหนังสือเดินทาง และวีซ่า สำหรับข้าราชการผู้เชี่ยวชาญ และนิสิตชาวต่างประเทศ การดำเนินพิธีการทางภาษีศุลกากร และเอกสิทธิ์ผู้เชี่ยวชาญ สำหรับโครงการร่วมมือกับต่างประเทศ

(3) เป็นหน่วยงานในการตั้ง ขอดำเนินการ และจัดสรรงบประมาณ ตลอดจนดำเนินการ งบประมาณ ทั้งที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล และจากแหล่งทุนอื่น และดำเนินการ ด้านงบประมาณอื่น อันเนื่องกับ กิจการต่างประเทศ

(4) เป็นหน่วยงานเลขานุการ รับผิดชอบดูแล เรื่อง การจัดสรร ทุนการศึกษา ฝึกอบรม ทุนงาน

(5) เป็นหน่วยงานดูแล และอำนวยความสะดวก ให้แก่ ผู้เชี่ยวชาญนิสิต และอาคันตุกะชาวต่างประเทศ ทั้งทางด้านที่พัก การเดินทาง การศึกษา และความ เป็นอยู่

(6) เป็นฐานข้อมูลด้านต่างประเทศ อันจะเป็นประโยชน์ใน การสร้างความร่วมมือ และ ประมวลงาน เพื่อเผยแพร่กิจกรรม และข้อมูลของมหาวิทยาลัย ออกสู่ สายตานานาชาติ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการติดต่อหน่วยงาน นอกประเทศ รวมไปถึง การหาสถานที่ศึกษาต่อ สำหรับอาจารย์ และนิสิต เป็นต้น

(7) เป็นหน่วยงานติดตาม ประเมินผล โครงการความร่วมมือ กับต่างประเทศ การจัดสรรทุน และกิจกรรมด้านต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการวางแผนงานของมหาวิทยาลัย

(8) ประสานงาน กับกองวิเทศสัมพันธ์ ของทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อให้งานด้านต่างประเทศ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น : กองวิเทศสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตให้มีลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ ทั้งด้านภูมิปัญญาและคุณธรรม และพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อ ตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศในระดับที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้

2.2.1 ภาระหน้าที่ของกองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดำเนิน การผลิตบัณฑิต โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ 4 ด้าน คือ

- (1) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์
- (2) การพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิต
- (3) การพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัย หลากหลาย เพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขัน รองรับการพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ
- (4) การส่งเสริมความเป็นสากลและการเปิดสู่ภูมิภาค รวมทั้ง ดำเนินการด้านการบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ 3 ด้าน คือ

- แนวทางการบริหารจัดการบ้านเมือง
- a. การพัฒนาโครงสร้างการบริหารและระบบบริหารตาม
 - b. การพัฒนาระบบบริหารบุคคลและการพัฒนาทรัพยากร
- มนุษย์

c. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

2.3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : สำนักวิจัยกิจ

สำนักวิจัยกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อตั้งเมื่อ วันที่ 1 เมษายน 2540 ภายใต้การกำกับดูแลของรองอธิการบดี (ด้านวิจัย) และผู้ช่วยอธิการบดี (ด้านวิจัย)

2.3.1 ภาระหน้าที่ของสำนักวิจัยกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักวิจัยกิจ แบ่งส่วนงาน ออกเป็น 4 ฝ่าย ดังนี้

(1) ฝ่ายอาคันตุกะสัมพันธ์ มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- a. การรับรองอาคันตุกะ
- b. การจัดบรรยายพิเศษ การจัดประชุม การจัดกิจกรรม

ด้านศิลปวัฒนธรรม

c. การจัดพิธีลงนามสัญญาความร่วมมือ

d. การจัดเลี้ยงรับรอง

e. การจัดทำบันทึกรับรองอาคันตุกะ

f. การ update ข้อมูลเพื่อเข้าแฟ้มข้อมูลและฐานข้อมูล

g. การสนับสนุนกิจกรรมความร่วมมือ/ความสัมพันธ์กับ

ต่างประเทศในแต่ละเดือน เสนออธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทราบข้อมูลด้านกิจการต่างประเทศของมหาวิทยาลัย

h. การดูแลเรื่องของที่ระลึก (จัดซื้อ จัดทำบัญชีการเบิกของ)

i. สรุปการส่งบัตรเชิญงานต่างๆ ไปยังสถานทูต และเป็น

เจ้าหน้าที่ต้อนรับ

j. งานสารบรรณของฝ่าย

k. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

และในมหาวิทยาลัยในการรับรองอาคันตุกะ จัดการบรรยาย/ประชุม/การแสดง/การเลี้ยงรับรอง และกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการลงนามสัญญาความร่วมมือ

(2) ฝ่ายประสานงานเครือข่ายต่างประเทศ รับผิดชอบ ดังนี้

- a. การประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศ
- b. การประสานงานการไปต่างประเทศของผู้บริหาร

และอาจารย์/นิสิต ซึ่งเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัย ในด้านข้อมูล การลงทะเบียน บัตรโดยสาร (ออกตัว เปลี่ยนตัว) การจองที่พัก วิชา หนังสือเดินทาง การทำประกันการเดินทาง (สำหรับผู้บริหาร และผู้แทนมหาวิทยาลัยซึ่งผู้จัดระบุให้ทำประกัน) การคำนวณค่าใช้จ่าย

- c. การจัดทำปฏิทินการเข้าร่วมประชุม เพื่อให้เห็นภาพรวม

ในแต่ละปีงบประมาณ

- d. การ update ข้อมูล เพื่อเข้าแฟ้มข้อมูลและฐานข้อมูล

e. งานสารบรรณของฝ่าย

- f. การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในประเทศ

และในมหาวิทยาลัย ที่เกี่ยวกับความร่วมมือกับเครือข่ายต่างประเทศ

(3) ฝ่ายสัญญาความร่วมมือ รับผิดชอบ ดังนี้

- a. การประสานงานด้านสัญญากับสถาบันต่างประเทศ/

คณะที่เกี่ยวข้อง

- b. การตรวจความถูกต้องของสัญญา

- c. การจัดทำร่างสัญญาและต้นฉบับสัญญาและประสานงาน

การลงนามสัญญาความร่วมมือ (ในกรณีที่ไม่ได้จัดพิธีลงนามสัญญาความร่วมมือ)

- d. การ update ข้อมูล เพื่อเข้าแฟ้มข้อมูลและฐานข้อมูล

- e. สรุปข้อมูลภาพรวมกิจกรรมความร่วมมือระหว่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับมหาวิทยาลัย/หน่วยงานต่างๆ ในต่างประเทศ

- f. งานสารบรรณของฝ่าย

(4) ฝ่ายบริการนิสิตและบุคลากรแลกเปลี่ยน รับผิดชอบ ดังนี้

- a. การประสานงานการแลกเปลี่ยนนิสิต อาจารย์ นักวิจัย

- b. การออกจดหมายตอบรับ (ใบรับรองการรับเข้า, เอกสาร

ขอวิชา)

- c. การประสานงานด้านที่พัก

- ภายใน (หอพักศึกษิตนิเวศน์ วิทยนิเวศน์ ศศนิเวศ

U-Center)

ที่สนามบิน

และผู้ติดตาม)

รับรองให้อาจารย์ในกรณีพิเศษต่างๆ

(การสัมภาษณ์) การแจ้งผลการคัดเลือกไปยังสถาบันต่างประเทศ และคณะ/สถาบันที่เกี่ยวข้องของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในต่างประเทศ

ต่างประเทศ (ตามที่คณะ/หน่วยงานขอมา)

ปัญหาให้นิสิต/บุคลากรต่างประเทศ

ต่างๆ เช่น พิธีไหว้ครู และประสานงานกับนิสิตจุฬาฯ ที่มาร่วมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

ผู้สนใจ

การรับสมัครแก่นักเรียน โรงเรียนนานาชาติ ตามที่ขอมา

เพิ่มข้อมูลและฐานข้อมูล

- ภายนอก

d. การรับนิสิตแลกเปลี่ยน (ตามสัญญาระดับมหาวิทยาลัย)

e. การประสานงานการลงทะเบียน และการแจ้งผลการศึกษา

f. การประสานงานการจัดสอน Survival Thai

g. การขอวีซ่า ต่ออายุ เปลี่ยนประเภท (ของนิสิต บุคลากร

h. การออกบัตรชั่วคราวให้นิสิต อาจารย์ นักวิจัย

i. การออกหนังสือรับรองให้นิสิต และการจัดทำหนังสือ

j. การรับสมัครนิสิตแลกเปลี่ยน ประสานงานการคัดเลือก

k. การประสานงานทุนการศึกษา/ทุนวิจัยของหน่วยงาน

l. การจัดพิธีมอบทุนการศึกษา

m. การจัดปฐมนิเทศ และ Campus Tour ให้กลุ่มนิสิต

n. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหา

o. การประสานงานกับนิสิตต่างประเทศ เพื่อร่วมในกิจกรรม

p. การให้ข้อมูลแก่สถาบันต่างประเทศ นิสิตจุฬาฯ และ

q. การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาในจุฬาฯ และข้อมูล

r. update ข้อมูลนิสิตและบุคลากรแลกเปลี่ยน เพื่อเข้า

s. งานสารบรรณของฝ่าย

(5) ฝ่ายประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบ ดังนี้

- a. การดูแลเว็บไซต์ของสำนักงาน
- b. การประชาสัมพันธ์ด้านทุนการศึกษา/วิจัยจากต่างประเทศ (คณะ/สถาบันที่เกี่ยวข้องและทางเว็บไซต์)
- c. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่างๆ (คณะ/สถาบันที่เกี่ยวข้องทางเว็บไซต์งานประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และสถานีวิทยุฯ)
- d. การรวบรวมข้อมูล และ/หรือแปลข้อมูล และให้ข้อมูลแก่หน่วยงานภายในและภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- e. การอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานต่างประเทศที่มาปฏิบัติภารกิจที่จุฬาฯ เช่น การถ่ายทำสารคดีทางโทรทัศน์ การจัดทำรายการวิทยุ การจัดสอบนอกประเทศ
- f. การส่งการ์ดและกระเช้าดอกไม้ (สำหรับสถานทูตบางแห่ง) เนื่องในโอกาสวันชาติและปีใหม่
- g. การรวบรวมข้อมูลเพื่อส่งให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่ขอมา และเพื่อจัดทำรายงานประจำปี
- h. ส่งจดหมายขอบคุณหน่วยงาน/บุคคลที่ให้เอกสารหนังสือ ฯลฯ และจัดส่งสิ่งที่ได้รับ ไปยังสถาบันวิทยบริการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- i. งานสารบรรณของฝ่าย
- j. ประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศ ในประเทศ และในมหาวิทยาลัย

(6) ฝ่ายประสานงานทั่วไป รับผิดชอบ ดังนี้

- a. การรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำงบประมาณ และรายงานผลการปฏิบัติงานรายไตรมาส
- b. การจัดทำรายงานการเงินประจำเดือน
- c. การจัดทำใบยืมเงินทรองจ่าย และเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทุกรายการที่เกี่ยวข้อง
- d. จ่ายค่าสมาชิกเครือข่ายมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
- e. จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง และ/หรือค่าที่พักให้บัณฑิตที่ได้รับทุน
- f. การจัดซื้อวัสดุ และการเบิกจ่ายวัสดุ

- g. การจัดทำประกาศรับสมัครเจ้าหน้าที่วิรัชกิจ
ประชาสัมพันธ์ ประสานงาน การจัดสอบ และแจ้งผล
- h. การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน
และการประเมินการเลื่อนขั้น
- i. งานสารบรรณทั่วไป/ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ
ในมหาวิทยาลัย
- (7) ฝ่ายการประสานงานส่วนกลาง รับผิดชอบ ดังนี้
- a. การแปลข้อความ/เอกสารขนาดสั้น
- b. การบรรณาธิการเอกสารภาษาอังกฤษ
- c. การบรรณาธิการและจัดทำสำเนา/ร่างคำกล่าวของ
อธิการบดีหรือผู้แทน
- d. การต้อนรับอาคันตุกะระดับสูง ประสานงานด้านพิธี
ต้อนรับ และงานเลี้ยงรับรอง
- e. การประสานงานการจัดอบรมระยะสั้นแก่บุคลากร
ต่างประเทศ
- f. การไปร่วมประชุม (จัดในประเทศ) ที่เกี่ยวกับความร่วมมือ
กับต่างประเทศ
- g. การเป็นผู้ดำเนินรายการในพิธีมอบทุนการศึกษาของ
หน่วยงานต่างประเทศที่มีสำนักงานในไทย
- h. การออกจดหมายขอบคุณ/แสดงความยินดี แสดง
ความเสียใจ จดหมายเชิญ และจดหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- i. การจัดงานสังสรรค์ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์
นักวิชาการ และนิสิตต่างชาติ (International Night / International Get-Together Evening)
- j. Campus Tour และการนำชมสถานที่ (ภายนอก) ตาม
ที่หน่วยงานขอมา
- k. การรับ-ส่งอาคันตุกะที่สนามบิน และการรับ-ส่ง
อาคันตุกะระหว่างที่พัก-จุฬาฯ (เฉพาะในกรณีที่ผู้บริหารแจ้งมา)
- l. เป็นวิทยากรหรือให้ข้อมูลแก่ผู้มาศึกษาดูงานด้าน
กิจการต่างประเทศ

m. การประสานงานกับหน่วยงานในต่างประเทศ ในประเทศ

และในมหาวิทยาลัย

2.4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : กองวิเทศสัมพันธ์

กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับอนุมัติให้เป็นหน่วยงานระดับกอง สังกัดสำนักงานมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2536 โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน สร้างความสัมพันธ์ด้านการต่างประเทศ ประสานงานโครงการความร่วมมือด้านต่างๆ ให้ความช่วยเหลือและบริการข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา คูงาน และการต่างประเทศ เพื่อพัฒนางานวิชาการของมหาวิทยาลัย สู่ความเป็นนานาชาติ

2.4.1 ภาระหน้าที่ของกองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กองวิเทศสัมพันธ์ แบ่งส่วนงาน ออกเป็น 4 งาน ดังนี้

(1) งานอาคันตุกะและกิจการพิเศษ

ทำหน้าที่ ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อาคันตุกะที่มาเยือนมหาวิทยาลัย ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้บริหาร บุคลากร และนักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ บริการและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา ฝึกอบรม คูงาน ประชุม สัมมนา ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการสมัคร การทำสัญญารับทุน และการเบิกจ่ายเงินทุนให้ผู้รับทุน รวมถึงให้ความช่วยเหลือ บริการข้อมูล เกี่ยวกับทุนต่างๆ

งานที่รับผิดชอบ

- a. อาคันตุกะสัมพันธ์
- b. การให้บริการและประสานงาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ชาวต่างประเทศ
- c. การเชิญผู้บริหาร บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ
- d. ทุนการศึกษา ฝึกอบรม คูงาน ประชุม สัมมนาจากหน่วยงานต่างประเทศที่ให้แก่บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- e. ทุนรัฐบาลไทยให้ชาวต่างประเทศ เพื่อศึกษาและฝึกอบรม ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(2) ศูนย์การศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

งานที่รับผิดชอบ

a. ให้บริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย สถาบันต่างประเทศ

ที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

b. ให้บริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย เพื่อการรับเข้าศึกษา ปฏิบัติงาน และ/หรือทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงข้อมูล คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย แก่นักศึกษาต่างชาติ

c. จัดระบบการเตือนเกี่ยวกับ stay permit และ work permit

e. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

(3) งานส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ทำหน้าที่ ประสานงานกับสถาบัน/องค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างกัน ที่นำมาสู่กิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยพัฒนานักศึกษา บุคลากร หลักสูตร ตลอดจนผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

พิจารณา ตรวจสอบ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารสัญญาและตราสาร เพื่อความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบัน/องค์กรต่างๆ ตลอดจนการลงนามร่วมกัน

งานที่รับผิดชอบ

a. การประสานงาน โครงการความร่วมมือ

b. การประสานงานองค์กรความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และผู้เชี่ยวชาญ อาสาสมัคร

c. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันและการแลกเปลี่ยนนักศึกษา

d. การจัดทำตรวจสอบข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศ

e. การลงนามและการจัดพิธีลงนามในข้อตกลง

f. โครงการแลกเปลี่ยนและกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยน

g. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

h. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

(3) งานพัฒนาสารสนเทศ

ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดทำเอกสาร
แนะนำมหาวิทยาลัยฉบับภาษาอังกฤษ จดหมายข่าวฉบับภาษาอังกฤษ ตลอดจนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดทำทำเนียบผู้บริหาร และชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติงาน
ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ทั้งในและ
ต่างประเทศ

จัดทำและดูแลระบบฐานข้อมูล MIS ด้านวิเทศสัมพันธ์
รวมถึงเว็บไซต์ของกองวิเทศสัมพันธ์ให้เป็นปัจจุบัน สามารถสนับสนุนข้อมูล เพื่อการบริหารจัดการ
ของผู้บริหาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานที่รับผิดชอบ

- a. จัดทำเอกสารแนะนำมหาวิทยาลัย และจดหมายข่าว
ฉบับภาษาอังกฤษ
- b. การเผยแพร่ข้อมูลมหาวิทยาลัย องค์กรต่างประเทศ
- c. การจัดทำรายงานประจำปีด้านวิเทศสัมพันธ์ (Annual
Report) และการวิจัยสถาบันด้านวิเทศสัมพันธ์
- d. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใน
รูปแบบต่างๆ เพื่อเผยแพร่สู่นานาชาติ
- e. จัดทำทำเนียบผู้บริหาร และชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติงาน
ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- f. จัดทำและดูแลระบบฐานข้อมูล MIS ด้านวิเทศสัมพันธ์
และเว็บไซต์ของกองวิเทศสัมพันธ์
- g. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

(4) งานธุรการ

ทำหน้าที่ให้บริการเอกสาร อำนวยความสะดวก และ
การบริหารงานทั่วไปของทุกสายงานในกองวิเทศสัมพันธ์ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์
สูงสุด

งานที่รับผิดชอบ

- a. งานสารบรรณ
- b. งานการเงินและบัญชี

- c. งานบริหารงานบุคคล
- d. งานการประชุม
- e. งานยานพาหนะ
- f. งานพัสดุและครุภัณฑ์
- g. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

2.5 มหาวิทยาลัยนเรศวร : งานวิเทศสัมพันธ์

งานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นหน่วยงานสังกัดกองบริการ การศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติการกิจ ด้านต่างประเทศควบคู่ไปกับการเผยแพร่เอกลักษณ์ไทยในประชาคมโลก เพื่อให้สอดคล้องกับกระแส การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) รวมถึงงานต้อนรับ และพิธีการในคราว ผู้เชี่ยวชาญพิเศษชาวต่างประเทศกำหนดเยือนมหาวิทยาลัย เพื่อลงนามความร่วมมือทางวิชาการ โครงการ แลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรไทยกับต่างประเทศ งานบริการวิชาการในด้านการอำนวยความสะดวก ในการออกและต่ออายุหนังสือเดินทางและหนังสืออำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราการประสานงาน กับหน่วยงานต่างประเทศ ในคราวผู้บริหารกำหนดเดินทางไปเจรจาความร่วมมือทางวิชาการ การออก หนังสือรับรองภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการศึกษาต่อ การขอวีซ่า ตลอดจนการอำนวยความสะดวก ในการออกและต่อใบอนุญาตทำงาน และวิชาอาจารย์ชาวต่างประเทศ งบประมาณธุรกิจและโครงการ ต่างๆ เช่น โครงการสหกิจศึกษา ณ ต่างประเทศ โครงการสมองไหลกลับ (Reverse Brain Drain Project) ความร่วมมือกับ ATPAC การจัดประชุมนานาชาติ งานสารบรรณและการเงิน และภาระ งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.5.1 ภาระหน้าที่ของงานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานวิเทศสัมพันธ์ แบ่งส่วนงานภายใน ออกเป็น 7 หน่วย ดังนี้

(1) หน่วยยุโรป 1 (สวีเดน ฝรั่งเศส สวีเดน เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี สาธารณรัฐเช็ก และเบลเยียม) มีหน้าที่รับผิดชอบงาน ดังนี้

a. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุนรัฐบาลและข่าวสารต่างๆ ในแถบทวีปยุโรป (ผ่านกรมวิเทศสหการ) เสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการเพื่อทดสอบภาษาอังกฤษ และดำเนินการจัดทำขั้นตอนเกี่ยวกับการไปต่างประเทศกรณีได้รับเลือก

b. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุนจากหน่วยงานต่างประเทศ ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง

c. จัดทำโครงการ Franco-Thai โดยร่วมกับรัฐบาลฝรั่งเศส

- ภายใต้โครงการ BCF
- d. จัดทำคำขอและการสนับสนุนจากรัฐบาลฝรั่งเศส
 - e. ดำเนินการโครงการส่งเสริมความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการวิจัยและพัฒนาระหว่างสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยไทยกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
 - f. ทุนจากรัฐบาลเยอรมนี (DAAD)
 - g. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในแถบยุโรปในการส่งบุคลากรไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
 - h. การต้อนรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศในคราวเยือนมหาวิทยาลัยและประสานงานกับผู้บริหารหรือคณะที่เกี่ยวข้อง พร้อมนำชมอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
 - i. ขออนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศของอธิการบดีไปยัง สกอ.
 - j. การออกหนังสือรับรองนิสิต
 - k. การทำความร่วมมือกับองค์กรของ Agence Universitaire de la Francophonie
 - l. ประชาสัมพันธ์และ update ข่าวสารในงานวิเทศสัมพันธ์ผ่าน Website ของมหาวิทยาลัย : www.international.nu.ac.th
 - m. การจัดประชุมนานาชาติกับองค์กรต่างประเทศ
 - n. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างประเทศในคราวผู้บริหารเดินทางไปต่างประเทศ
 - o. ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศของผู้บริหาร
 - p. การจัดประชุมนานาชาติ
 - q. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย
- (2) หน่วยยุโรป 2 (อังกฤษ นิวซีแลนด์ อิตาลี ออสเตรีย กรีซ สเปน โปรตุเกส โรมานี และเดนมาร์ก) มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
- a. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุนรัฐบาลและข่าวสารต่างๆ ในแถบทวีปยุโรป (ผ่านกรมวิเทศสหการ) เสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการเพื่อทดสอบภาษาอังกฤษและดำเนินการจัดทำขั้นตอนเกี่ยวกับการไปต่างประเทศ กรณีได้รับคัดเลือก

ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง

b. ประสานงานกับแหล่งทุนจากหน่วยงานต่างประเทศ

กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ศูนย์วิทยบริการ และวิทยาเขตสารสนเทศพะเยา ทั้งในด้านการศึกษาต่อการรับรองเงินเดือน ตลอดจนการทำวิชา

c. จัดทำหนังสือรับรองภาษาอังกฤษให้กับบุคลากร

ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง

d. ประชาสัมพันธ์ทุนฝึกอบรมจาก ICTP ประเทศอิตาลี

ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง

e. ประชาสัมพันธ์โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา IAESTE

บุคลากรไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

f. ประสานงานโครงการ ASEA-UNINET

g. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในแถบยุโรปในการส่ง

มหาวิทยาลัยและประสานงานกับผู้บริหารหรือคณะที่เกี่ยวข้อง และอุทยานแห่งชาติประวัติศาสตร์สุโขทัย

h. ต้อนรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศในคราวเยือน

ยุโรป

i. รวบรวมการลงนามความร่วมมือกับประเทศในแถบ

j. การจัดประชุมนานาชาติ

k. โครงการสหกิจศึกษา ณ ต่างประเทศ

l. งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(3) หน่วยออสเตรเลีย มีหน้าที่รับผิดชอบงาน ดังนี้

ประเทศออสเตรเลีย (ผ่านกรมวิเทศสหการ) และดำเนินการจัดทำขั้นตอนเกี่ยวกับการไปต่างประเทศกรณีได้รับคัดเลือก

a. ประชาสัมพันธ์ทุนรัฐบาลและข่าวสารต่างๆ ในแถบ

b. ประสานงานกับแหล่งทุนจากหน่วยงานต่างประเทศ

ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา โดยจัดให้มีการทดสอบภาษาอังกฤษและสัมภาษณ์ภายใต้ข้อกำหนดของ สกอ. (UMAP)

c. ดำเนินการคัดเลือกนิสิตจากมหาวิทยาลัยนเรศวร

- d. การต้อนรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศในคราวเยือนมหาวิทยาลัยและประสานงานกับผู้บริหารหรือคณะที่เกี่ยวข้อง
 - e. ประสานงานในการติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานโครงการเงินกู้แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์
 - f. ดำเนินโครงการ Australia Youth Ambassador Development Program (AYAD)
 - g. ดำเนินโครงการวิสัยทัศน์ (The Best and the Brightest Project)
 - h. ติดต่อประสานงานการจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศ การออก Invitation Letter พร้อมทั้งประสานงานกับคณะที่เกี่ยวข้อง ในกลุ่มสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ
 - i. ดำเนินการออกใบอนุญาตทำงานและต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในกลุ่มสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ โดยประสานไปยังแรงงานจังหวัดพิษณุโลก
 - j. ดำเนินการต่ออายุวีซ่าให้กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในกลุ่มสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ โดยประสานไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรุงเทพฯ
 - k. ประสานงาน แจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศ สังกัดกลุ่มสังคมศาสตร์และวิทยาลัยนานาชาติในการชำระภาษี
 - l. ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศของผู้บริหาร
 - m. รวบรวมการลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ของประเทศออสเตรเลีย
 - n. การจัดประชุมนานาชาติ
 - o. ประชาสัมพันธ์และจัดรายการวิทยุในสวนงานวิเทศสัมพันธ์ที่คลื่น 107.25
 - p. งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- (4) หน่วยเอเชีย 1 (ตุรกี ใต้หวัน ฮองกง เกาหลี จีน ฟิลิปปินส์ บรูไน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และไทย) มีหน้าที่รับผิดชอบงาน ดังนี้

- a. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุนรัฐบาลและข่าวสารต่างๆ ในแถบเอเชีย (ผ่านกรมวิเทศสหการ) เสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการเพื่อทดสอบภาษาอังกฤษ และ ดำเนินการจัดทำขั้นตอนเกี่ยวกับการไปต่างประเทศกรณีได้รับคัดเลือก
- b. ประชาสัมพันธ์ทุนจากหน่วยงานต่างประเทศไปยัง คณะที่เกี่ยวข้อง
- c. ดำเนินการออกหนังสือเดินทางและต่ออายุหนังสือ เดินทางไปราชการต่างประเทศของบุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ศูนย์วิทยบริการ วิทยาลัย และ วิทยาเขตสารสนเทศพะเยา
- d. ดำเนินการจัดทำหนังสือเพื่ออำนวยความสะดวกใน การลงตรวจตรา (visa) ให้กับบุคลากรกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ศูนย์วิทยบริการ วิทยาลัย และวิทยา เขตสารสนเทศพะเยา
- e. รับผิดชอบการเดินทางไปราชการของรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการต่างประเทศ
- f. ติดต่อประสานงานกับ KOICA ประเทศไทย และ กรมวิเทศสหการเกี่ยวกับโครงการความร่วมมืออาสาสมัครเกาหลี
- g. การรับอาสาสมัครเกาหลีมาปฏิบัติงาน ณ มหาวิทยาลัย นเรศวร โดยประสานงานกับคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- h. ประเมินผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครเกาหลีโดย ประสานงานกับคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- i. จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนหลักสูตรนานาชาติ จำนวนนิสิตต่างชาติ และจำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศให้กับหน่วยงานที่ขอข้อมูล
- j. การประสานงานกับมหาวิทยาลัยในแถบเอเชียในการส่ง บุคลากรไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก เช่น Beijing Foreign University Studies และ Central University of Nationalities
- k. การต้อนรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศในคราวเยือน มหาวิทยาลัยและประสานงานกับผู้บริหารหรือคณะที่เกี่ยวข้อง
 - l. โครงการสหกิจศึกษา ณ ต่างประเทศ
 - m. การจัดประชุมนานาชาติ
 - n. จัดงานเลี้ยงขอบคุณผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ
 - o. งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(5) หน่วยเอเชีย 2 (ญี่ปุ่น กัมพูชา ลาว มาเลเซีย เวียดนาม อินเดี APEC และประเทศในกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง) มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

a. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุนรัฐบาลและข่าวสารต่างๆ ในแถบเอเชีย (ผ่านกรมวิเทศสหการ) เสนอชื่อไปยังกรมวิเทศสหการเพื่อทดสอบภาษาอังกฤษ และ ดำเนินการจัดทำขั้นตอนเกี่ยวกับการไปต่างประเทศกรณีได้รับคัดเลือก

b. ดำเนินการเรื่องทุนฝึกอบรม APEC Vocational Training และลุ่มแม่น้ำโขง

c. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุนจากหน่วยงานต่างประเทศ ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง

d. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในแถบเอเชีย ในการส่ง บุคลากรไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

e. ดำเนินการออกหนังสือเดินทางและต่ออายุหนังสือ เดินทางไปราชการต่างประเทศของบุคลากรกลุ่มสังคมศาสตร์และกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

f. ดำเนินการประสานการต้อนรับอาสาสมัครช่วยสอน ภาษาญี่ปุ่นและนิสิตแลกเปลี่ยนกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

g. ประสานงานการต้อนรับนิสิตจาก Osaka ภายได้ข้อตกลง ระหว่างมหาวิทยาลัยนเรศวรกับ Osaka International University โดยประสานงานกับคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

h. ประสานงานการต้อนรับนิสิตจาก Aichi University โดยประสานงานกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

i. ประสานงานเรื่อง Asia Link กับคณะที่เกี่ยวข้อง

j. ประสานงาน โครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนิสิต

กับประเทศลุ่มแม่น้ำโขงผ่าน สกอ.

k. ประสานงาน โครงการอาสาสมัครญี่ปุ่น อาสาสมัคร

ญี่ปุ่น อาวุโส

l. การจัดประชุมนานาชาติ

m. งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

(6) หน่วยสหรัฐอเมริกาและแคนาดา มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

a. ประชาสัมพันธ์ทุนในภูมิภาคอเมริกา และแคนาดา

- b. การต้อนรับนักศึกษาจากประเทศออสเตรเลียภายใต้ (University of Canberra) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา (UMAP)
- c. ดำเนินโครงการสมองไหลกลับ (Reverse Brain Drain Project) และ ATPAC
- d. ประสานงานกับแหล่งทุนจากหน่วยงานต่างประเทศ ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง
- e. จัดทำหนังสือรับรองภาษาอังกฤษให้กับบุคลากร กลุ่มสังคมศาสตร์และกลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ทั้งในด้านการศึกษาต่อ การรับรองเงินเดือน ตลอดจนการทำวีซ่า
- f. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุน Fulbright จากมูลนิธิ ไทย-อเมริกันศึกษา ไปยังคณะที่เกี่ยวข้อง
- g. ประสานงานกับมูลนิธิไทย-อเมริกันศึกษาในการเชิญ ผู้เชี่ยวชาญภายใต้ Fulbright มาปฏิบัติงานสอน ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- h. ดำเนินการเรื่องทุน Thai University Administration Shadowing Program (TUAS) เสนอ สกอ.
- i. ต้อนรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศในคราวเยือน มหาวิทยาลัยและประสานงานกับผู้บริหารหรือคณะที่เกี่ยวข้อง และอุทยานแห่งชาติประวัติศาสตร์ สุโขทัย
- j. ติดต่อประสานงานการจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในการออก Invitation Letter พร้อมทั้งประสานงานกับคณะที่เกี่ยวข้องในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
- k. ดำเนินการออกใบอนุญาตทำงานและต่ออายุใบอนุญาต ทำงานให้กับอาจารย์ชาวต่างประเทศในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
- l. ดำเนินการต่ออายุวีซ่าให้กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยประสานไปยังแรงงานจังหวัดพิษณุโลก
- m. ดำเนินการต่ออายุวีซ่าให้กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีโดยประสานไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรุงเทพฯ
- n. ประสานงาน แจ้งอาจารย์ชาวต่างประเทศ สังกัดกลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในการชำระภาษี

o. ประชาสัมพันธ์และ Update ข่าวสารในงานวิเทศสัมพันธ์
ผ่าน Website ของวิเทศสัมพันธ์: www.international.nu.ac.th

p. ประชาสัมพันธ์ทุนจาก UNESCO

q. การจัดประชุมนานาชาติ

r. งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(7) หน่วยสารบรรณ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

a. ดำเนินการรับ/ส่งหนังสือ และประชาสัมพันธ์ไปยัง

คณะที่เกี่ยวข้อง

b. ให้ความสะดวกและให้บริการคัดสำเนาและด้าน

ต่างๆ แก่ผู้มารับบริการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

c. ติดต่อประสานงานเรื่องต่างๆที่จะนำเข้ากรรมการ

บริหาร หรือ ออกม. กับงานประชุม เพื่อดำเนินการต่อไปตามมติที่ประชุม

d. ขออนุมัติยืมเงินทรองจ่ายในการเดินทางไปราชการทั้ง

ภายในและต่างประเทศของผู้บริหาร

e. การสำรองตั๋วเดินทางทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ของผู้บริหาร

f. เบิกจ่ายการเดินทางไปราชการทั้งภายในและต่างประเทศ

ของผู้บริหาร

g. เบิกจ่ายการเดินทางไปราชการของหัวหน้างานวิเทศ

สัมพันธ์และบุคลากรในงาน

h. เบิกค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมนานาชาติ

i. เบิกจ่ายรับรองชาวต่างประเทศที่มาเยือนมหาวิทยาลัย

j. เบิกจ่ายค่าธรรมเนียมการเรียนของคณาจารย์ที่ศึกษา ณ

Asian Institute of Technology

k. เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่างๆในโครงการแลกเปลี่ยน

นักศึกษากับประเทศออสเตรเลีย (UMAP)

m. เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในโครงการอบรมผู้บริหาร

n. การจัดส่งค่าสมาชิก AUAP

o. การจัดส่งค่าสมาชิก ASAIHL

p. การจัดส่งค่าสมาชิก AUF

- q. รับผิดชอบการเดินทางไปราชการของผู้ช่วยอธิการบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนติ วรรณช)
- r. การจัดทำโครงการงบประมาณจากรัฐกิจ เสนอทบวง
มหาวิทยาลัย
- s. เบิกจ่ายการจัดทำโครงการสมองไหลกลับ
- t. ดำเนินการจัดทำงบประมาณรายได้ของงานวิเทศ
สัมพันธ์
- u. บิกจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือของงานวิเทศสัมพันธ์
- v. เบิกจ่ายวัสดุและครุภัณฑ์ในงานวิเทศสัมพันธ์ โดย
ประสานงานกับธุรการกองบริการการศึกษา
- w. การจ้างลูกจ้างชั่วคราวในงานงานวิเทศสัมพันธ์โดย
ประสานกับงานการเจ้าหน้าที่
- x. คุมยอดการเบิกจ่ายเงินรายได้มหาวิทยาลัย
- y. งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.6 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : งานวิเทศสัมพันธ์

งานวิเทศสัมพันธ์ เป็นงานหนึ่งในสังกัดกองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี จัดตั้งขึ้นตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ลงวันที่ 20 เมษายน 2522 และตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 68 หน้า 120 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2522 มีเป้าประสงค์เพื่อเป็นหน่วยงานสนับสนุนและประสานงานด้านความร่วมมือกับต่างประเทศตามนโยบายของมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานกลางในการนำเป้าหมาย นโยบาย และแผนการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศและการจัดการศึกษาสู่ความเป็นสากล ไปสู่การปฏิบัติในระดับคณะ หน่วยงาน วิทยาเขต โดยปฏิบัติหน้าที่เป็นเครื่องมือ/กลไกในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยในทุกพันธกิจ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ วิจัย และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมไปถึง การเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการบริหารมหาวิทยาลัย การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมหาวิทยาลัยไปสู่สังคมโลก การเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะสากลของบุคลากร/นักศึกษา รวมทั้งงานริเริ่มโครงการใหม่ๆ ระหว่างประเทศ โดยคงรักษารากฐานเดิม เช่น จุดเด่นและเอกลักษณ์ของความเป็นไทยไว้

2.6.1 ภาระหน้าที่ ของงานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
งานวิเทศสัมพันธ์มีภาระหน้าที่สนับสนุนนโยบายตามเจตนารมณ์
ของมหาวิทยาลัยในการมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อก้าวไปสู่ระดับมาตรฐานสากลในทุก
ภารกิจ ดังนี้

1. การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและ
องค์กรในต่างประเทศ
2. การพัฒนาสู่สมรรถนะสากลขององค์กร บุคลากร และ
นักศึกษา
3. การดูแลนักวิชาการและนักศึกษาจากต่างประเทศ
4. การจัดกิจกรรม อบรม ประชุม สัมมนา ร่วมกับต่างประเทศ
5. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านวิเทศสัมพันธ์
ของมหาวิทยาลัยและศิลปวัฒนธรรมของไทยไปสู่สังคมโลก

โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ มีดังนี้

- (1) หน่วยความร่วมมือระหว่างประเทศ
 - a. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคอเมริกาเหนือ
/ อเมริกาใต้
 - b. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคยุโรป
 - c. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคแปซิฟิก
 - d. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียตะวันออก
 - e. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 - f. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียตะวันออก
กลาง
 - g. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียใต้
 - h. งานในส่วนความร่วมมือกับภูมิภาคแอฟริกา
 - i. งานในส่วนความร่วมมือด้านวิเทศสัมพันธ์กับ
สถาบันการศึกษา หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ในประเทศ
 - j. งานในส่วนการจัดทำ/รวบรวม ข้อมูล ข่าวสาร
ด้านวิเทศสัมพันธ์ และวารสารต่างประเทศ

a. การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ

1. ประสานงาน ดำเนินการด้านความร่วมมือทางวิชาการ (Memorandum of Understanding: MOU) กับสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ
2. ประสานงาน โครงการความร่วมมือทางวิชาการ/วัฒนธรรม กับสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ
3. ประสานงาน โครงการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ
4. ประสานงาน การจัดทำเครือข่ายร่วมกับสถาบันการศึกษา และองค์กรในต่างประเทศ
5. ประสานติดต่อกับคณะ/หน่วยงาน เพื่อดำเนิน โครงการ แลกเปลี่ยนกับต่างประเทศและเป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินงาน
6. เป็นศูนย์กลางระบบสารสนเทศด้านวิเทศสัมพันธ์ของ มหาวิทยาลัยในการจัดทำแผนงาน/โครงการความช่วยเหลือและความร่วมมือกับต่างประเทศ
7. ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรร ทุนที่ผ่าน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่าง ประเทศ (สพร.)

8. ติดตามประเมินผลและรายงานความก้าวหน้าในการ ดำเนินงานตามโครงการต่างๆ ต่อหน่วยงานแหล่งทุนและต้นสังกัดบุคลากรทราบ

b. การพัฒนาสู่สมรรถนะสากลขององค์กร บุคลากร และนักศึกษา

1. ดำเนินการและประสานงานด้านการแลกเปลี่ยน บุคลากร และนักศึกษา กับ สถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ
2. ดำเนินโครงการอบรมทักษะงานด้านวิเทศสัมพันธ์ให้แก่ บุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ ของมหาวิทยาลัย
3. ดำเนินโครงการพัฒนาสมรรถนะสากลบุคลากรและ นักศึกษา
4. ดำเนินโครงการค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp) สำหรับ นักศึกษา
5. ดำเนินการและประสานงานเครือข่ายบุคลากร/นักศึกษา ด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย

c. การดูแลนักวิชาการและนักศึกษาจากต่างประเทศ

1. ประสานงานการต้อนรับแขกผู้มาเยือนมหาวิทยาลัย

2. ประสานงานและอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาและบุคลากรชาวต่างชาติในด้านต่างๆ อาทิ การต่อวีซ่า ประกันสุขภาพ ใบอนุญาตการทำงาน ที่พัก การจัดปฐมนิเทศให้แก่นักศึกษาต่างชาติ การจัดแปลแบบฟอร์มต่างๆ สำหรับนักศึกษาต่างชาติ

3. ประสานงานและอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งชมรมนักศึกษาต่างชาติ (PSU International Student Club) การจัดกิจกรรมของชมรมนักศึกษาต่างชาติ และงบประมาณในการสนับสนุนชมรม

4. ดำเนินการและประสานงานโครงการ Thai Studies สำหรับชาวต่างชาติ

5. ดำเนินการและประสานงานเรื่องทุนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ

d. การจัดกิจกรรม อบรม ประชุม สัมมนา ร่วมกับต่างประเทศ

1. ประสานงานการจัดฝึกอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติ

2. ประสานงานการจัดหลักสูตรร่วมกับสถาบัน การศึกษา และองค์กรในต่างประเทศ

e. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของไทยไปสู่สังคมโลก และงานด้านอื่นๆ

1. การประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยไปสู่นานาชาติ

2. การจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเป็นภาษาอังกฤษ อาทิ PSU in Brief, PSU Brochure, PSU Newsletter และ PSU Welcome Guide

3. ประสานงานและอำนวยความสะดวก ทั้งในการให้บริการ และงานพิธีการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย

4. การจัดทำรายงานประจำปีงานวิเทศสัมพันธ์

5. การจัดทำรายงานงบประมาณเงินแผ่นดินและงบประมาณ

เงินรายได้ประจำปี

6. การจัดทำสาร/คำกล่าวใน โอกาสต่างๆ ของผู้บริหาร

มหาวิทยาลัย

7. เป็นที่ปรึกษาด้านวิเทศสัมพันธ์ให้แก่บุคลากร/หน่วยงาน

ต่างๆ ในมหาวิทยาลัย และนักศึกษาชมรมวิเทศสัมพันธ์

8. เป็นกรรมการชุดต่างๆ ของมหาวิทยาลัยตามที่มหาวิทยาลัย
มีคำสั่งแต่งตั้ง

ลักษณะ/รายละเอียดการดำเนินงานตามภาระหน้าที่

1. จัดเตรียมเอกสารข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of Understanding : MOU) และประสานงานกับสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศเพื่อให้มีการลงนามความร่วมมือ และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามข้อตกลงความร่วมมือ

2. ประสานงานและดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ โดยเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน อาทิ การกำหนดวันเข้าร่วมโครงการ จัดประชุมคณะกรรมการ คัดเลือกนักศึกษาติดต่อประสานงานกับต่างประเทศ และจัดปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการเดินทาง เป็นต้น

3. บันทึกผลการเจรจาความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ ในการเดินทางมาเยือนมหาวิทยาลัยในโอกาสต่างๆ รวมทั้งจัดทำแผนการเยือนของชาวต่างประเทศโดยประสานงานกับคณะ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ประสานงานการจัดฝึกอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ นานาชาติ โดยจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน การออกหนังสือเชิญประชุม/สัมมนา ทั้งภายในและต่างประเทศ จัดทำประมาณการค่าใช้จ่าย ประสานงานเรื่องพาหนะเดินทาง และสถานที่ทัศนศึกษา เป็นต้น

5. ดำเนินการและประสานงานในโอกาสที่ผู้บริหารเดินทางไปราชการต่างประเทศ โดยติดต่อประสานงานกับสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ จัดทำหนังสือขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศ หนังสือเดินทาง การลงตราวีซ่า จัดเตรียมเอกสารสรุปกิจกรรมความร่วมมือ จัดทำกำหนดการ จัดเตรียมเอกสารประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย และจัดเตรียมของที่ระลึกมหาวิทยาลัย เพื่อมอบให้แก่สถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศที่ไปเยือน

6. ดำเนินการและประสานงานในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของบุคลากรและนักศึกษา ในกรณีที่เดินทางไปราชการต่างประเทศภายใต้โครงการแลกเปลี่ยน อาทิ จัดทำหนังสือขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศ หนังสือเดินทาง การลงตราวีซ่า

7. ประสานงานการต่ออายุวีซ่า ประกันสุขภาพชาวต่างชาติ การจัดหาของที่ระลึก การให้คำแนะนำในการใช้ภาษาต่างประเทศ การจัดทำโครงการรองรับการขยายจำนวนนักศึกษาและอาจารย์ต่างชาติ

8. ดำเนินการแปลเอกสาร ตรวจสอบเอกสารภาษาอังกฤษ และ
 ร่างหนังสือรับรองภาษาอังกฤษ ให้แก่บุคลากร และนักศึกษาที่จะเดินทางไปศึกษาต่อหรือสมัครงาน
 กับหน่วยงานต่างประเทศ ในส่วนที่งานวิเทศสัมพันธ์ เป็นผู้จัดทำโครงการ

9. ให้ข้อมูล/คำปรึกษา แก่อาจารย์/บุคลากร/นักศึกษาของ
 มหาวิทยาลัยที่ติดต่อสอบถามข้อมูลด้านวิเทศสัมพันธ์ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในต่างประเทศ

10. ติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน/องค์กรของต่างประเทศ
 ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยเกี่ยวกับข้อมูลความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย/สถาบันของประเทศนั้นๆ

11. ติดต่อ ประสานงาน กระจายข่าวสาร และสอบถามความสนใจ
 ของคณะ/หน่วยงานในมหาวิทยาลัย เรื่องกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบัน การศึกษาและ
 องค์กรในต่างประเทศ

12. ร่วมเป็นคณะกรรมการ โครงการต่างๆ ที่จัดทำร่วมกับ
 ต่างประเทศ

13. ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
 ในโอกาสต่างๆ อาทิ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร งานวันสงขลานครินทร์ งาน ม.อ.วิชาการ

14. ดำเนินการ โครงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมทักษะ
 ความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน รวมถึงนักศึกษา
 ของมหาวิทยาลัย

(2) หน่วยบริหารสารสนเทศและพิธีการ

a. ประสานงานและพัฒนาเครือข่าย ติดตามผลการ
 ดำเนินงานด้านวิเทศสัมพันธ์/ ความสัมพันธ์กับองค์กรนานาชาติ และองค์กรในประเทศ ของมหาวิทยาลัย
 และคณะ/หน่วยงานต่างๆ

b. ดำเนินการสืบค้นข้อมูลเพื่อรวบรวมนำมาจัดทำ
 เอกสารประชาสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์บุคคล หรือจัดแปลข่าว เป็นที่ปรึกษาด้าน
 ภาษาอังกฤษแก่คณะ/หน่วยงานต่างๆ อาทิ การร่างหนังสือโต้ตอบภาษาอังกฤษ การเขียน โครงการ
 ความร่วมมือกับต่างประเทศ การเขียนคำกล่าว (Speech) สารแสดงความยินดีในงานพิธีหรือโอกาส
 ต่างๆ ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยจัดส่งให้แก่สถาบันการศึกษาและองค์กรใน
 ต่างประเทศ

c. งานพิธีการระหว่างประเทศ

d. จัดทำสารแสดงความยินดี คำกล่าวปราศรัย คำกล่าว
 (speech) ในโอกาสพิธีเปิด/ ปิดงาน/การประชุมต่างๆ ของผู้บริหารเป็นภาษาอังกฤษ

- ของหน่วยงาน
- e. ดำเนินการรายงานการประกันคุณภาพสารสนเทศ
- f. งานวิจัยและพัฒนา
- g. พัฒนา website ของงานวิเทศสัมพันธ์ให้เป็นปัจจุบัน
- ทันสมัยและมีความเป็นสากล
- h. ประสานการพัฒนา website ของมหาวิทยาลัยให้
- ทันสมัยและมีความเป็นสากล
- i. การจัดทำฐานข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานด้าน
- วิเทศสัมพันธ์
- (3) หน่วยบริหารโครงการพิเศษระหว่างประเทศ
- a. โครงการพัฒนาบุคลากรระดับบัณฑิตศึกษา
- ร่วมกับ The University of Manchester ประเทศอังกฤษ
- b. โครงการ English Camp ร่วมกับ Ball State University
- ประเทศสหรัฐอเมริกา
- c. โครงการ Thai Studies
- e. โครงการฝึกอบรมด้านวิเทศสัมพันธ์
- f. โครงการ IMT-GT Youth Camp ร่วมกับสภาธุรกิจ
- แห่งประเทศไทย
- g. โครงการ Road Show แสดงนิทรรศการหลักสูตร
- การศึกษาต่อ
- h. โครงการ PSU Young Ambassador
- i. โครงการจัดประชุม/สัมมนาวิชาการนานาชาติ ร่วม
- กับต่างประเทศ

จากภารกิจและความรับผิดชอบตามบริบทงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของแต่ละมหาวิทยาลัยที่ได้ศึกษา ล้วนแล้วแต่เป็นการส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการด้านนโยบายต่างประเทศ การมุ่งสู่ความเป็นสากล /การก้าวสู่ความเป็นนานาชาติของสถาบันทั้งสิ้น ในการดำเนินงานสามารถวัดเป็นตัวบ่งชี้ด้านองค์ประกอบศักยภาพของความเป็นนานาชาติของสถาบัน อาทิ การมีกิจกรรมทางวิชาการกับต่างประเทศ การเป็นหน่วยงานและบุคคลที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ การมีหลักสูตรที่เปิดสอนที่มีความเป็นสากลและทันสมัยเทียบได้กับต่างประเทศ เป็นต้น

6. กรอบความร่วมมือระดับเครือข่ายความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

นอกจากกลไกในระดับรัฐมนตรีด้านการศึกษาแล้ว ประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการจัดการและพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศ ได้เล็งเห็นความสำคัญของความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาไทย โดยใช้ประโยชน์จากองค์การ สมาคม และเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา ให้มีขอบข่ายกว้างขวางและเข้มข้นยิ่งขึ้น รวมถึงการผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันได้ในประชาคมโลก

ด้วยการผลักดันของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านต่างๆ ในภูมิภาค โดยเป็นที่ตั้งขององค์การการศึกษาที่สำคัญหลายองค์การด้วยกัน และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและดำเนินงานขององค์การ สมาคม และเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาในระดับภูมิภาคและนานาชาติหลายแห่ง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาไทยได้ใช้ประโยชน์จากหน่วยงานเหล่านี้ในการพัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการและศักยภาพของบุคลากรด้านอุดมศึกษาผ่านกิจกรรมความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง เครือข่ายความร่วมมือที่ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายและงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีดังนี้

6.1 เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network : AUN)

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน หรือ AUN เป็นการรวมตัวกันของมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาคและสร้างความตระหนักในความเป็นอาเซียน ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยสมาชิกจำนวน 22 แห่ง มหาวิทยาลัยไทยที่เป็นสมาชิกได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยมหิดล

ประเทศไทยโดยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการอำนวยการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (Chairman of AUN Board of Trustees) และประเทศไทยเป็นเจ้าภาพที่ตั้งถาวรของสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Secretariat: AUNS) ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยปัจจุบันมีรองศาสตราจารย์ ดร.นันทนา คชเสนี เป็นผู้อำนวยการบริหารและได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540

นับตั้งแต่จัดตั้งจนถึงปัจจุบัน AUN ได้มุ่งมั่นทำหน้าที่ในการประสานความร่วมมือด้านอุดมศึกษาของภูมิภาค โดยสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ การจัดประชุมเชิงวิชาการ

ประชุมปฏิบัติการ การสัมมนา การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา การพัฒนาหลักสูตรและการทำวิจัยร่วม การเดินทางไปทัศนศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนและประเทศคู่เจรจา การให้ทุนการศึกษา ทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งการจัดพิมพ์เอกสารทางวิชาการและจดหมายข่าว ปัจจุบันเครือข่าย ดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศสมาชิกและกับประเทศคู่เจรจา ได้แก่ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป รัสเซีย และอินเดีย

ในโอกาสที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม AUN-BOT ครั้งที่ 22 AUN ได้จัดการประชุมปฏิบัติการเรื่อง “ยุทธศาสตร์สู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน 2015” เมื่อวันที่ 2-3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ เมืองพัทธา โดยได้เชิญเลขาธิการอาเซียน (H.E. Mr. Ong Keng Yong) มา กล่าวปาฐกถาในหัวข้อ “อาเซียนโฉมหน้าใหม่ภายหลังกฎบัตรอาเซียน” และผู้อำนวยการยูเนสโก กรุงเทพฯ (Dr. Sheldon Shaeffler) กล่าวปาฐกถาในหัวข้อ “การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21” พร้อมทั้งจัดเวทีเพื่อให้มหาวิทยาลัยสมาชิก AUN ได้ร่วมกันระดมสมองในการกำหนดทิศทางของอาเซียน ด้านการอุดมศึกษา ซึ่งที่ประชุมได้ให้ความสำคัญใน 4 ประเด็นและเสนอแนะกิจกรรมที่คาดว่าจะ ดำเนินการได้ภายในปี พ.ศ. 2551-2553 ดังนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Investing in People) โดยเน้นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนและการทำวิจัยร่วม ได้แก่ โครงการ ASEAN Internship Programme เพื่อสร้างจิตสำนึกร่วมกัน ในความเป็นอาเซียนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนในหมู่ประชาชนอาเซียน และการพัฒนาดำเนินงานวิจัย (research partnerships) เพื่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศด้านการศึกษา

2. การลดช่องว่างของการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) โดยเน้น การสนับสนุนทุนการศึกษา การพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ (CLMV) ภายใต โครงการ Initiative on ASEAN Integration (IAI) ในสาขาการอุดมศึกษาเพื่อช่วยสร้างขีดความสามารถ ของกลุ่มประเทศ CLMV การแลกเปลี่ยนนักวิชาการในอาเซียน เช่น โครงการ Distinguished Scholars Programme และกิจกรรมการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างกันภายในอาเซียน เช่น ASEAN Credit Transfer System เพื่อสร้างมาตรฐานทางการศึกษาร่วมกันในอาเซียน

3. การลดช่องว่างด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Narrowing the Digital Divide) โดยเน้นการพัฒนาโสมเพจเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างมหาวิทยาลัยสมาชิกและเครือข่าย AUN Inter-Library Online (AUNLO)

4. การส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในความเป็นภูมิภาค (Promoting Deeper Regional Awareness) โดยเน้นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอาเซียนรวมถึงเครือข่าย AUN ในสถาบัน อุดมศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดงานวันอาเซียน และการจัด กิจกรรมเยาวชน เป็นต้น รวมถึงกิจกรรมที่มีอยู่ของเครือข่ายฯ เช่น Educational Forum and Young

Speaker Forum และ ASEAN Youth Cultural Forum นอกจากนี้ในอนาคตอาจจัดให้มีกิจกรรม AUN Sport เพื่อให้สอดคล้องกับ ASEAN University Game

5. สมาชิก AUN ได้ร่วมพิจารณาและลำดับความสำคัญประเทศคู่เจรจาของอาเซียน ดังนี้

ประเทศ	กิจกรรม
ญี่ปุ่น	<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้ง Economic Research Institute for ASEAN and East Asia (ERIA) - กิจกรรม East Asia Youth Ship การแลกเปลี่ยนระหว่างเยาวชนของอาเซียน และกลุ่มประเทศสมาชิก EAS - โครงการ AUN/SEED-Net Phase II เริ่มในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2551 - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้าน Peace-Bonding, Human Rights และ Maritime Security - การส่งเสริมด้าน East Asian Studies
สหภาพยุโรป	<ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัยภายใต้หลักสูตรร่วมระหว่างอาเซียน-สหภาพยุโรป - งานวิจัยร่วมในด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ของโลก เช่น สิ่งแวดล้อม พลังงานและการขนส่ง (aeronautics) - โครงการ sandwich degree เช่นเดียวกับโครงการ Erasmus Mundus ของสหภาพยุโรป - การร่วมมือกับกลุ่มความร่วมมือทางวิชาการต่างๆ ของสหภาพยุโรป เช่น European University (EUA)
จีน	<ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัยร่วมในสาขาที่มีความต้องการร่วมกัน เช่น ไข้หวัดนก การจัดการภัยพิบัติ เป็นต้น - การจัดให้มีการประชุมร่วมของกลุ่มนักศึกษาและนักวิชาการระหว่างอาเซียน-จีน เป็นประจำทุกปี - ทุน AUN-China - การจัดตั้งศูนย์ด้านภาษาอาเซียน วัฒนธรรม และการเรียนการสอนในจีน

ประเทศ	กิจกรรม
เกาหลี	<ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัยร่วมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ พลังงาน และทรัพยากร และการเงิน - การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีเลิศ (Best Practices) ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ - การจัดตั้งศูนย์ ASEAN-ROK เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างกัน
ออสเตรเลีย	<ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัยร่วมและการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ - ความร่วมมือในสาขาต่างๆ ที่ทั้งสองประเทศมีความต้องการที่จะร่วมมือกัน เช่น การแลกเปลี่ยนทุนการศึกษา หลักสูตรการอบรม และการเยือนทางวิชาการ
สหรัฐอเมริกา	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาและอาเซียนผ่านกลไกต่างๆ ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนให้มากขึ้น - การส่งเสริมความร่วมมือและเครือข่ายในหมู่สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานของรัฐด้านการอุดมศึกษา

6.2 ศูนย์ภูมิภาคของซีมีโอด้านการอุดมศึกษาและการพัฒนา (SEAMEO Regional Centre for Higher Education and Development : SEAMEO RIHED)

ศูนย์ SEAMEO RIHED เป็นศูนย์หนึ่งภายใต้องค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southern Asian Ministers of Education Organization : SEAMEO) มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพของอุดมศึกษาในภูมิภาคผ่านกิจกรรมการจัดฝึกอบรม ประชุม สัมมนา การทำวิจัยและการเป็นศูนย์เอกสารและข้อมูลด้านการอุดมศึกษาระดับภูมิภาค

จากการที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพที่ตั้งและสนับสนุนการดำเนินงานและงบประมาณในการบริหารงานของศูนย์ SEAMEO RIHED มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ช่วยให้ประเทศไทยมีบทบาทนำในการพัฒนาการอุดมศึกษา รวมทั้งเป็นแกนนำการจัดกิจกรรมระดับภูมิภาคในประเด็นที่มีความสำคัญและความสนใจร่วมกัน

โดยในขณะนี้ ศูนย์ SEAMEO RIHED ภายใต้การบริหารงานของศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย ขาวะประภาส ผู้อำนวยการศูนย์ฯ คนปัจจุบัน และด้วยการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ริเริ่มการดำเนินงานในเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความเป็นสากลและพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน คือ การพยายามผลักดันให้มีกรอบการดำเนินงานการพัฒนา

อุดมศึกษาในภูมิภาคร่วมกันเพื่อสนับสนุนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 เนื่องจาก SEAMEO RIHED ตระหนักว่าถึงแม้กลไกในระดับรัฐมนตรี ทั้ง SEAMEC และ ASED จะพยายามจะให้การศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนและความเป็นประชาคม สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาทั้งระดับพื้นฐานและอุดมศึกษาต้องมีกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่สามารถรับมือกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก ประกอบกับในภูมิภาคอื่น ได้ใช้การอุดมศึกษาเป็นแรงขับเคลื่อนในการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค ผลิตภัณฑ์ที่มีทักษะความรู้ และสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ให้ตลาดแรงงานตั้งแต่ระดับประเทศ ภูมิภาคไปจนถึงระดับโลก SEAMEO RIHED จึงอาสาที่จะศึกษาแนวทางและรูปแบบการดำเนินงานจาก Bologna Process ซึ่งเป็นกลไกการบูรณาการการอุดมศึกษาของสหภาพยุโรปที่มุ่งให้ภูมิภาคยุโรปเป็น “Europe of Knowledge” และได้ริเริ่ม A Framework for Regional Integration in Higher Education in Southeast Asia: The Road towards a Common Space โดยได้รับการรับรองจากที่ประชุม SEAMEC ครั้งที่ 43 และที่ประชุม ASED ครั้งที่ 3 ได้รับทราบแล้ว และขณะนี้ศูนย์ SEAMEO RIHED กำลังเริ่มดำเนินงานตามข้อเสนอโครงการดังกล่าว โดยระยะแรกจะเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจและผลักดันให้มีกลไกและกระบวนการบูรณาการด้านการอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้โครงการดังกล่าว SEAMEO RIHED เสนอไว้ว่า จะมีการดำเนินงานแบ่งเป็น 5 ระยะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2557 ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 ดังนี้

การดำเนินงานระยะที่ 1 (ปี พ.ศ. 2551-2553) สร้างความตระหนักและความรู้ความเข้าใจในกลุ่มผู้บริหาร นักวิชาการและภาคอุตสาหกรรมในประเด็นเรื่องการบูรณาการการอุดมศึกษาในภูมิภาค โดย SEAMEO RIHED จะดำเนินงานร่วมกับหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในภูมิภาคอาเซียนจัดการประชุมเพื่อกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของสาขาความร่วมมือด้านการอุดมศึกษา

การดำเนินงานระยะที่ 2 (ปลายปี พ.ศ. 2553) จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการเพื่อจัดทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) ที่จัดลำดับความสำคัญของสาขาความร่วมมือที่ได้รับความเห็นชอบร่วมกัน และพิจารณาสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามสาขาความร่วมมือนั้น รวมทั้งผลักดันให้มีการลงนามใน MOU ดังกล่าวร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกในการประชุมรัฐมนตรีศึกษาของอาเซียน

การดำเนินงานระยะที่ 3 (ปลายปี พ.ศ. 2554) จัดการประชุมร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนในเรื่องการบูรณาการอุดมศึกษาในภูมิภาคเป็นประจำทุกปี โดยเริ่มจากปี พ.ศ. 2554- 2557

การดำเนินงานระยะที่ 4 (ปี พ.ศ. 2555-2556) พัฒนาโครงการของกรอบการดำเนินงานเพื่อการบูรณาการการอุดมศึกษาในภูมิภาคอาเซียนและ Roadmap ที่จะสร้างเขตการอุดมศึกษาร่วมกัน (common space) ของการอุดมศึกษาในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างของกรอบความร่วมมือในสาขาความร่วมมือซึ่งมีการจัดลำดับความสำคัญและเห็นชอบร่วมกัน

การดำเนินงานระยะที่ 5 (ปี พ.ศ. 2557) พิจารณาขยายขอบเขตความร่วมมือในการบูรณาการการอุดมศึกษาในภูมิภาคอาเซียนและพิจารณาความเป็นไปได้ในการสร้างเขตการอุดมศึกษา ร่วมกันของการอุดมศึกษาในภูมิภาคอาเซียน

ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวเป็นภาระงานที่สำคัญและท้าทายที่ต้องการแรงสนับสนุนและความร่วมมือที่เข้มแข็งจากทุกประเทศสมาชิกซีมีโอและอาเซียน รวมทั้งจากองค์กรและเครือข่ายระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากประเทศไทยในฐานะเป็นประเทศเจ้าภาพที่ตั้งของศูนย์ SEAMEO RIHED ร่วมเป็นผู้ดำเนินการและช่วยผลักดันให้การบูรณาการการอุดมศึกษาในภูมิภาคสามารถดำเนินการได้ตามแผนและกรอบการทำงานที่ได้วางไว้ ไม่เพียงแต่จะส่งผลให้เกิดการยอมรับในบทบาทการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาการอุดมศึกษาในภูมิภาคของประเทศไทย เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภูมิภาค แต่ยังเป็นอีกกลไกหนึ่งที่จะช่วยผลักดันให้การรวมตัวผู้การเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 บรรลุผลเป็นรูปธรรมและมีความยั่งยืนอย่างแท้จริง

นอกจากกิจกรรมท้าทายที่ศูนย์ SEAMEO RIHED ต้องเร่งดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ศูนย์ SEAMEO RIHED ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานของศูนย์โดยจัดทำแผนพัฒนา 5 ปี ระยะที่ 3 เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2555 ซึ่งกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานที่มุ่งเน้นให้เกิด partnership on research-driven activities การดำเนินงานโครงการความร่วมมือต่างๆของศูนย์ฯ จึงเป็นไปในลักษณะของความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ รวมถึงภาคเอกชนและองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไรต่างๆ ในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคอย่างแท้จริง

แผนการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้แผนพัฒนา 5 ปี ระยะที่ 3 ของศูนย์ SEAMEO RIHED ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2555 มีดังนี้

1. Higher Education Research Programme : เพื่อเป็นศูนย์วิจัยทางการศึกษา โดยได้กำหนดสาขางานวิจัยในด้านการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา การประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษาบทบาทของการอุดมศึกษาในการพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ การเปิดเสรีกับการอุดมศึกษาและนวัตกรรมในระดับอุดมศึกษา

2. Higher Education Training and Development Programme: เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาผ่านกิจกรรมการฝึกอบรมของศูนย์ฯ ในสาขาที่สอดคล้องกับงานวิจัยของศูนย์ฯ เช่น การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย การศึกษาดูงานมหาวิทยาลัยชั้นนำ และการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

3. Higher Education Seminars and Conferences Programme : เพื่อเป็นเวทีให้นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารในระดับอุดมศึกษาได้พบปะและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในหัวข้อที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศูนย์ฯ และต่อกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS)

4. Higher Education Expertise Database Programme : เพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสาร บทความทางวิชาการ และงานวิจัยด้านการอุดมศึกษาในภูมิภาคและจัดเก็บไว้ในรูปของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงของสาธารณชน

5. Higher Education Information and Documentation Programme : เพื่อเป็นศูนย์เอกสารและข้อมูลด้านการอุดมศึกษา ปัจจุบันได้จัดตั้ง Higher Education Library ขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสิงคโปร์เพื่อให้บริการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่สถาบันอุดมศึกษาหรือผู้ที่สนใจ โดยสามารถค้นหาเอกสารได้จากเว็บไซต์: <http://elib.rihed.seameo.org>

6. Regional Cooperation Programme : เพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมความร่วมมือในระดับอุดมศึกษาในภูมิภาคในหลากหลายระดับ เช่น ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ประธานเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับชาติและภูมิภาค ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานด้านอุดมศึกษาและผู้รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพในระดับชาติในภูมิภาค

6.3 สมาคมสถาบันการศึกษาขั้นอุดมแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Institutions of Higher Learning : ASAIHL)

สมาคม ASAIHL นับเป็นสมาคมสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่แห่งหนึ่ง จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2499 ในการประชุมอธิการบดีของ 8 มหาวิทยาลัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือสถาบันสมาชิกในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความเป็นเลิศด้านการสอน การทำวิจัย และให้บริการแก่ชุมชนในระดับสากล โดยส่งเสริมให้สมาชิกพัฒนาสถาบันของตน ตระหนักในความเป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคและการพึ่งพาซึ่งกันและกัน รวมถึงการส่งเสริมการติดต่อกับองค์กรภูมิภาคและนานาชาติอื่นๆ ที่สนใจในการวิจัยและการสอน

สมาคมทำหน้าที่ในการเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำหรับสมาชิก จัดการประชุมที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางวิชาการและการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ช่วยเหลือสมาชิกในการจัดจ้างอาจารย์และบุคลากร การแลกเปลี่ยนนักวิชาการและนักศึกษา และในการจัดทำโครงการความ

ร่วมมือต่างๆ การให้บริการผู้เชี่ยวชาญ คำปรึกษา เสริมสร้างความสัมพันธ์กึ่งองค์การ ทั้งในระดับภูมิภาคและเวทีนานาชาติ รวมถึงการเผยแพร่ข่าวสารความเคลื่อนไหวและพัฒนาการที่สำคัญในภูมิภาค ให้สมาชิกรับทราบ ปัจจุบันมีรองศาสตราจารย์ ดร. นินนาท โอบารวรุฒิ เป็นเลขาธิการสมาคม และมีสำนักเลขาธิการตั้งอยู่ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรัฐบาลไทยได้ให้การสนับสนุนงบประมาณแก่สมาคมเป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512

ปัจจุบันสมาคมฯมีสมาชิก 166 มหาวิทยาลัยใน 18 ประเทศ คือ บรูไนฯ กัมพูชา ฮังการี อินโดนีเซีย มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ศรีลังกา เวียดนาม ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ สวีเดน ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา และไทย ในประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยสมาชิกที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 24 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 11 แห่ง และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย รวมทั้งสิ้น 36 แห่ง

กิจกรรมของสมาคมประกอบด้วยการให้ทุนวิจัยระยะสั้นและระยะยาว การจัดประชุมและสัมมนาทางวิชาการและฝึกอบรมให้แก่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งการจัดทำสิ่งพิมพ์และเอกสารเผยแพร่ให้แก่สมาชิก

6.4 สำนักงานเลขาธิการโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (University Mobility in Asia and the Pacific : UMAP International Secretariat)

โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (University Mobility in Asia and the Pacific : UMAP) เป็นกิจกรรมความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาค โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษา เป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพและความเป็นสากลของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งต่อมาได้ขยายกรอบความร่วมมือการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ไปสู่กลุ่มประเทศในแถบยุโรป มหาสมุทรอินเดีย และแอฟริกาตามลำดับ

UMAP มีคณะกรรมการบริหารเป็นผู้กำหนดนโยบายและพิจารณาแผนงานกิจกรรมประจำปี โดยมีผู้แทนจากประเทศเม็กซิโกเป็นประธาน ผู้แทนจากประเทศสมาชิกร่วมเป็นกรรมการบริหาร และประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นเจ้าภาพสำนักงานเลขาธิการ UMAP (UMAP International Secretariat : UMAP IS) ระหว่างปี พ.ศ. 2549-2553 โดยทำหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรของสถาบัน

อุดมศึกษาของประเทศสมาชิก และแสวงหาช่องทางในการขยายโครงการ ตลอดจนหาแนวทางในการจัดอุปสรรคของการแลกเปลี่ยนนักศึกษา

ปัจจุบัน UMAP มีสมาชิก 18 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ ได้แก่ ออสเตรเลีย กัมพูชา อีควาดอร์ ฟิจิ ฮังการี ญี่ปุ่น เกาหลี มาเก๊า มาเลเซีย เม็กซิโก มองโกเลีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ ปาปัวนิวกินี ใต้หวัน ไทย สหรัฐอเมริกา เวียดนาม บรูไนฯ บังคลาเทศ และเกาะริยูเนียน (Reunion Island) กิจกรรมหลักเน้นการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระยะสั้น 1-2 ภาคการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิก และนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสามารถถ่ายโอนหน่วยกิตกลับไปยังมหาวิทยาลัยต้นสังกัด โดยอาศัยกลไกการถ่ายโอนหน่วยกิตของ UMAP ที่เรียกว่า UMAP Credit Transfer Scheme (UTCS) เพื่อสร้างการยอมรับระหว่างกันอันจะนำไปสู่การทำความตกลงรับรองคุณวุฒิปริญญาของประเทศสมาชิกต่อไป

ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการ UMAP ในปี พ.ศ. 2534 และได้ดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อตกลงทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรไทยมีสมรรถนะสากล (global competence) และส่งเสริมให้เกิดการยอมรับการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ อันจะนำไปสู่การรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในระดับสากล การดำเนินงานตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2539-2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้สนับสนุนงบประมาณให้นักศึกษาจำนวน 720 คน และบุคลากรจำนวน 475 คน เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ

นอกจากองค์การ สมาคม และเครือข่ายความร่วมมือดังกล่าวข้างต้นแล้ว ประเทศไทยยังเป็นที่ตั้งของศูนย์ภูมิภาคของซีมีโอด้านโบราณคดีและวิจิตรศิลป์ (SEAMEO Regional Centre for Archaeology and Fine Arts : SEAMEO APAFA) และเครือข่ายระดับภูมิภาคของซีมีโอด้านเวชศาสตร์เขตร้อนและสาธารณสุข (SEAMEO Regional Tropical Medicine and Public Health Network: SEAMEO TROPMED)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ยังมีน้อย ผู้วิจัยจึงขอเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สุกัญญา มณีเจริญ (2546: บท คัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อกองวิเทศสัมพันธ์ วิทยาเขตบางเขน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อกองวิเทศสัมพันธ์ วิทยาเขตบางเขนการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน ประกอบด้วย ข้าราชการและพนักงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (MCA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อกองวิเทศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อกองวิเทศสัมพันธ์ ได้แก่ ระดับตำแหน่ง และความรู้เกี่ยวกับงานของกองวิเทศสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์การทำงาน การรับรู้ข่าวสารจากกองวิเทศสัมพันธ์ และการรับบริการจากกองวิเทศสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อกองวิเทศสัมพันธ์

อัญชลี วรถาวรวิวัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของคณาจารย์ในงานวิเทศสัมพันธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่มีต่องานวิเทศสัมพันธ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ด้าน คือ ด้านความสะดวก รวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ด้านคุณลักษณะของเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานวิเทศสัมพันธ์ ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ทำหน้าที่สอนจำนวน 100 ท่าน ใน 9 ภาควิชา แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการศึกษา สรุปว่า ความพึงพอใจของคณาจารย์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่มีต่องานวิเทศสัมพันธ์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความสะดวก รวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ด้านคุณลักษณะของเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่และสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานวิเทศสัมพันธ์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2546: บทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ (Management Innovation in Higher Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานวัตกรรมการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศและประเทศไทย วิเคราะห์และเสนอผลการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและการอุดมศึกษาของประเทศไทย เพื่อเพิ่มคุณภาพประสิทธิภาพ และโอกาสทางการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ 2) การปฏิรูปอุดมศึกษาไทยและนวัตกรรมการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ของประเทศไทย 3) ปัญหาและอุปสรรคการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาในแนวใหม่ของประเทศไทย และ 4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์

1. รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ในต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นกรณีศึกษา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ มาเลเซีย และมองโกเลีย มีนวัตกรรมบริหารจัดการคล้ายคลึงกันในด้านต่างๆ คือ การใช้เทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศทั้งการบริหารวิชาการและการดำเนินการ มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและการร่วมเป็นเครือข่าย มีการแสวงหารายได้และการควบคุมรายจ่าย มีอิสระในการปกครองตนเอง ผู้เรียนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายมากขึ้น และประการสุดท้าย มุ่งเน้นการควบคุมคุณภาพและปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน

2. การปฏิรูปอุดมศึกษาไทยและการบริหารสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่

2.1 การปฏิรูปอุดมศึกษาไทย

ผลการศึกษา พบว่า พัฒนาการของการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ถูกกำหนดกรอบการดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐบาล คือ ทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ เกิดจากทบวงมหาวิทยาลัยได้ริเริ่มจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2533-2547) เป็นครั้งแรก เพื่อเป็นกรอบให้สถาบันอุดมศึกษาได้ปรับตนเองไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และการเตรียมตัวสำหรับอนาคตใน 5 ด้าน ได้แก่ เน้นความเสมอภาคในโอกาสศึกษา เน้นประสิทธิภาพการบริหาร เน้นความเป็นเลิศ เน้นความเป็นนานาชาติ เน้นการบริหารให้คล่องตัวและส่งเสริมบทบาทเอกชน ซึ่งทิศทางทั้ง 5 ด้าน ได้ช่วยสถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนของสถาบันได้ระดับหนึ่ง

ด้านการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่สำหรับประเทศไทยได้เริ่มจากการที่รัฐบาลกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐออกนอกระบบราชการ

โดยเชื่อว่า เมื่อมหาวิทยาลัยมีอิสระในการปกครองตนเอง มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ องค์กร บุคลากร การเงิน ก็จะทำให้การบริหารจัดการมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพขึ้น

นอกจากนี้ การอุดมศึกษาก็เปิดกว้างมากขึ้น จากเดิมเป็นที่เข้าใจว่าเป็น การศึกษาศาสตร์ทางวิชาการชั้นสูง เน้นการดำเนินงานภายในสถาบันหลัก เน้นความเป็นนักวิชาการ (Scholar) การศึกษาในระบบมุ่งถ่ายทอดความรู้ สร้างองค์ความรู้ โดยมุ่งเน้นสำหรับกลุ่มผู้ที่มีความสามารถ ทางสติปัญญา แต่การอุดมศึกษาในปัจจุบัน เป็นการศึกษาต่อจากระดับพื้นฐาน ประกอบด้วยการศึกษา ทั้งในระดับวิชาการ วิชาชีพ เพื่อการมีงานทำ และเปิดโอกาสสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาทั่วไป มุ่งเน้น ตอบสนองต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.2 ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา แนวใหม่ของไทย

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงด้าน การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ มีด้วยกัน 4 ประการ คือ ด้านนโยบายการอุดมศึกษา เพื่อปวงชน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรที่จำกัด และการมุ่งเน้นคุณภาพและประสิทธิภาพด้าน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารรูปแบบต่างๆ และด้านการปกครองตนเองของสถาบัน ซึ่ง ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยแต่ละด้านมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ด้านการอุดมศึกษาเพื่อปวงชน ปัจจัยนี้เกิดจากนโยบายของรัฐที่มุ่งเน้น และผลักดันการอุดมศึกษาให้ตอบสนองต่อกลุ่มต่างๆของผู้เรียน ทำให้สถาบันขยายตัวในเชิงปริมาณ การก่อให้เกิดรูปแบบสถาบันแบบใหม่ มีการปรับหรือสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับผู้เรียนที่หลากหลาย และมุ่งหาตลาดผู้เรียนเป็นผลก่อให้เกิดการสนองตอบต่อการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนมากยิ่งขึ้นกว่า ในยุคที่ผ่านมา

- ด้านทรัพยากรที่จำกัดและด้านการมุ่งสู่คุณภาพและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ ปัจจัยการตรวจสอบจากภายนอกสถาบัน และระบบประกันคุณภาพการศึกษาของรัฐ มีผลทำให้สถาบัน ต้องปรับวิธีการบริหารมีประสิทธิภาพขึ้น ใช้แผนกลยุทธ์เพื่อการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า เปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กรเป็นการประเมินและตรวจสอบได้

- ด้านความก้าวหน้าของ ICT ในด้านนี้ นับว่า ICT เป็นปัจจัยเร่งการ เปลี่ยนแปลงภายในสถาบันในหลายมิติ ได้แก่ การดำเนินการของสถาบันเป็นระบบเปิดมากขึ้น รวมทั้ง บุคลากรในองค์กรสามารถรับข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางและกว้างไกล การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ๆ วัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งความรวดเร็วและเป็นระบบ และไม่ จำกัดสถานที่ รวมทั้งการสร้างความร่วมมือแบบเครือข่าย การใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งภายในองค์กร และภายนอกองค์กร

- ด้านการปกครองตนเอง (Autonomy) ซึ่งเกิดจากการที่รัฐมีนโยบายกระจายอำนาจให้สถาบันในการปกครองตนเอง โดยมุ่งหมายให้สถาบันอุดมศึกษามีการรับผิดชอบต่อการดำเนินการ สร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ การมีความคิดริเริ่มใหม่ๆ และการปรับตัวทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

2.3 รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่

ผลการศึกษา พบว่า ถึงแม้ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันยังเป็นไปในระบบราชการ ภายใต้การกำกับดูแลและควบคุมจากหน่วยงานภาครัฐ แต่รูปแบบการบริหารจัดการภายใน “ระดับมหาวิทยาลัย” นั้น มีพัฒนาการที่หลากหลายสรุปได้ 4 รูปแบบ คือ 1. แบบองค์กรที่เน้นกระบวนการ 2. แบบผู้ประกอบการหรือบริษัท 3. แบบวิสาหกิจหรือนวัตกรรม และ 4. แบบเครือข่าย

จිරนันท์ นิลวงส์ (2550: บท คัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการการสนับสนุนและพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษา พบว่า คณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความต้องการการสนับสนุนและพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง เรียงลำดับตามรายด้าน คือ ด้านการวิจัย ด้านพัฒนาบุคลากร ด้านการเรียนการสอน ด้านพัฒนานักศึกษาและบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านบัณฑิตศึกษา เมื่อพิจารณาความต้องการการสนับสนุนตามรายการกิจกรรมของการสนับสนุนแต่ละระดับ พบว่า ด้านการวิจัย คณะต่างๆ ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ จัดหางบประมาณจากแหล่งทุนภายในและต่างประเทศ ด้านพัฒนาบุคลากร ลำดับที่หนึ่ง คือ จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ด้านการเรียนการสอน ลำดับที่หนึ่ง คือ จัดทำโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศ และสำหรับด้านบัณฑิตศึกษา ลำดับที่หนึ่ง คือ ส่งบัณฑิตศึกษาทำวิจัยระยะสั้น ณ ต่างประเทศ

ความแตกต่างของความต้องการการสนับสนุนและพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์ของคณะ/วิทยาเขต/เขตการศึกษา ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรระดับองค์กร โดยภาพรวม คือ เมื่อพิจารณาตัวแปรด้านวิทยาเขต/เขตการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า เขตการศึกษาตรง มีคณะที่มีความต้องการสนับสนุนเกือบทุกด้านสูงที่สุด ยกเว้นด้านบัณฑิตศึกษาและพัฒนานักศึกษาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมรองลงมา คือ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ และเขตการศึกษาภูเก็ต ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะ/วิทยาเขต/เขตการศึกษา มีความต้องการการสนับสนุนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังนี้ ด้านการเรียนการสอน เขตการศึกษาตรง มีความต้องการสนับสนุนสูงที่สุด เมื่อพิจารณาความต้องการของแต่ละคณะแบ่งตามวิทยาเขต พบว่า คณะเศรษฐศาสตร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีความต้องการสนับสนุนสูงที่สุดในทุกด้าน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วิทยาเขตปัตตานี คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เขตการศึกษาภูเก็ต คณะเทคโนโลยีและการจัดการ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี และคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ เขตการศึกษาตรัง มีความต้องการสนับสนุนอยู่ในระดับสูงสุด **ด้านการวิจัย**เขตการศึกษาตรัง มีความต้องการสนับสนุนสูงสุด และเมื่อวิเคราะห์ความต้องการของคณะต่างๆในแต่ละวิทยาเขต พบว่า คณะรัฐศาสตร์ วิทยาเขตปัตตานี คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เขตการศึกษาภูเก็ต คณะเทคโนโลยีและการจัดการ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานีและคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ เขตการศึกษาตรัง มีความต้องการการสนับสนุนอยู่ในระดับสูงสุด **ด้านบัณฑิตศึกษา** พบว่า เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานีมีความต้องการสนับสนุนสูงสุด เมื่อพิจารณาความต้องการของคณะต่างๆแบ่งตามวิทยาเขต พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาเขตปัตตานี คณะอุตสาหกรรมบริการ เขตการศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี มีความต้องการสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง **ด้านพัฒนานักศึกษาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม** พบว่า เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานีต้องการการสนับสนุนสูงสุด เมื่อพิจารณาความต้องการของคณะต่างๆแต่ละวิทยาเขต พบว่า คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาเขตปัตตานี คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เขตการศึกษาภูเก็ต คณะเทคโนโลยีและการจัดการ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานีและคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ เขตการศึกษาตรัง มีความต้องการสนับสนุนอยู่ระดับสูงสุด **ด้านพัฒนาบุคลากร** เขตการศึกษาตรัง ต้องการสนับสนุนสูงสุด เมื่อพิจารณาความต้องการของคณะต่างๆแบ่งตามวิทยาเขตพบว่า คณะรัฐศาสตร์วิทยาเขตปัตตานี คณะอุตสาหกรรมบริการ เขตการศึกษาภูเก็ต คณะเทคโนโลยีและการจัดการ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี และคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ เขตการศึกษาตรัง มีความต้องการสนับสนุนอยู่ระดับสูงสุด

สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553: บทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทย การเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 พบว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nation : ASEAN) หรืออาเซียน จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์แรกเริ่มเพื่อสร้างความมั่นคงและต่อต้านการปกครองและระบบคอมมิวนิสต์เป็นหลัก ต่อมาความร่วมมือมุ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยมีการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน เพื่อกระตุ้นการค้าภายในภูมิภาค ในภายหลังได้มีการขยายความร่วมมือด้านการค้าบริการ โดยมีการจัดทำกรอบความตกลงด้านการค้าบริการและเปิดเขตการลงทุนอาเซียนเพื่อดึงเงินทุนและความร่วมมือภายในอาเซียน ในปีพ.ศ. 2546 ผู้นำอาเซียนเล็งเห็นว่า การรวมกลุ่มควรแข็งแกร่งขึ้น โดยพัฒนาเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AC) ภายในปีพ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบร่วมกันว่า ควรเร่งให้เกิดประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อการแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก โดย AC จะเป็นชุมชน

อาเซียน (ASEAN Charter) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตระหนักถึงผลกระทบของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนต่ออุดมศึกษาไทย ซึ่งเป็นประเด็นที่รอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดการอุดมศึกษา ทั้งนี้ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปโดยสะดวกขึ้นและการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปโดยสะดวกขึ้น และการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาจะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน อุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบกับรัฐบาลในอดีตได้ประกาศนโยบายที่จะสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน สำหรับรัฐบาลในชุดปัจจุบันก็ได้ประกาศนโยบายด้านการศึกษา โดยจะส่งเสริมความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา และวิจัยพัฒนาในภูมิภาค และมีนโยบายสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัยพัฒนาภูมิภาค ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 เป็นผลจากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ การระดมความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยยึดกรอบการพัฒนาของอาเซียน โดยเฉพาะการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เป็นหลัก และได้วิเคราะห์บทบาทของการอุดมศึกษากับเงื่อนไขในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ศักยภาพของการอุดมศึกษาไทยในการแข่งขันกับประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงแนวพื้นที่เชื่อมต่อทางเศรษฐกิจและเส้นทางเศรษฐกิจที่สำคัญในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ที่มีผลต่อการอุดมศึกษาไทย ตลอดจนสังเคราะห์ข้อมูลในมิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาจัดทำยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
ในปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้

2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและระบบวัดผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา
3. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับอาเซียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และการวิจัยด้านอาเซียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้านอาเซียนศึกษาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน
4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษา โดยสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม เพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึงกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอกให้สูงขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับศาสตราจารย์ให้มากขึ้น

2. สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน
3. สนับสนุนทุนวิจัยระดับปริญญาเอก ทุนพัฒนาอาจารย์ และทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย เช่น ในการประชุมทางวิชาการระดับภูมิภาค และวารสารทางวิชาการในระดับนานาชาติ เป็นต้น
4. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักวิชาการไทยและอาเซียน
5. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน
6. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น
7. ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลมาสอน บรรยายและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย และ/หรือทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย
8. ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยและสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน
9. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรวมทั้งการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น การเข้าใช้ห้องสมุด/ห้องปฏิบัติการ หอพักนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น
10. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ ทั้งในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตรและดำเนินกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์
11. ส่งเสริมการสร้างความกลมกลืน (Harmonization) ของการอุดมศึกษาในอาเซียน โดยเฉพาะในด้านคุณภาพและคุณวุฒิทางการศึกษาผ่านกลไกความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่ เช่น SEAMEO RIHED, AUN เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน กลยุทธ์

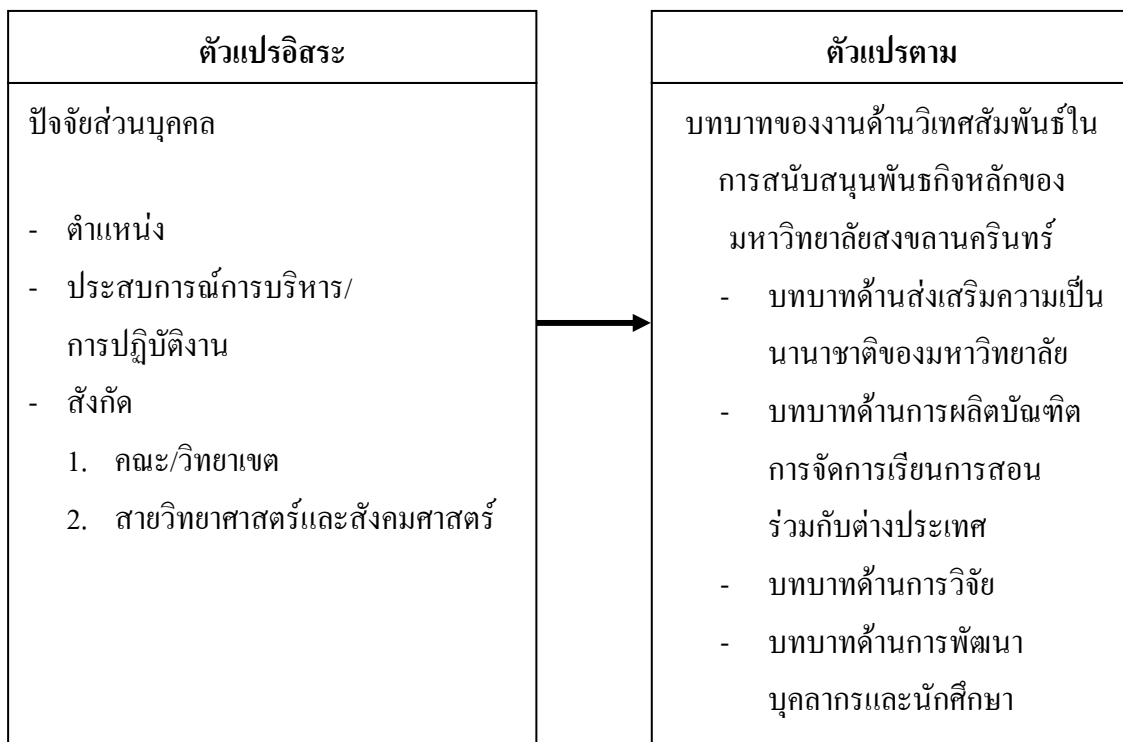
1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน และบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและด้านลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่สถาบันอุดมศึกษาและผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
2. ส่งเสริมการสร้าง ความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชน ประชาคมอาเซียนและเยาวชนอาเซียน
3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการ เพื่อใช้ประโยชน์และป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามชาติ เช่น การระบาดของโรค ยาเสพติด และอาชญากรข้ามชาติ เป็นต้น
4. จัดทำ Mapping สถาบันอุดมศึกษาแกนหลักในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของเขตพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญและตอบสนองต่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน
5. ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยไปสอน วิจัย ให้บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

ดังนั้น โลกปัจจุบันเป็นสังคมเศรษฐกิจที่มีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนสำคัญของประเทศ การเรียนรู้ และสังคมอุดมปัญญาถูกคาดหวังให้เป็นตัวจักรสำคัญที่จะเป็นพื้นฐานของการต่อยอดไปสู่การพัฒนาในทุกๆด้าน เพื่อชิงความได้เปรียบกันบนเวทีการแข่งขันของโลก หน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องพัฒนาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพองค์กรให้ทัดเทียมกับองค์กรในประเทศที่พัฒนาแล้ว การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ปัจจุบันของสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการรวมกลุ่มของประเทศต่างๆ เพื่อช่วงชิงความได้เปรียบในทุกด้านบนเวทีโลกนับวันจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น องค์กรจะต้องมีการเตรียมทรัพยากรให้มีศักยภาพสูง พร้อมรับมือกับการมีปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ เป็นเรื่องที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในบริบทของโลกปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ นโยบายด้านต่างประเทศของมหาวิทยาลัย : ระบบวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย จะเป็นฝ่ายทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร ไปสู่การเป็นผู้มีบทบาทในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

ภาพประกอบ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา เรื่อง “บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามนโยบายด้านการต่างประเทศของมหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรทั้งหมดจำนวน 115 คน ประกอบด้วย

- 2.1 ผู้บริหารระดับอธิการบดี ที่ปรึกษาอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายต่างๆ จำนวน 28 คน
- 2.2 ผู้บริหารระดับคณบดี รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก วิทยาลัย จำนวน 53 คน
- 2.3 บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ของทุกคณะ/หน่วยงานจากทุกวิทยาเขต จำนวน 34 คน

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตหาดใหญ่

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
วิทยาเขตหาดใหญ่	19			
ผู้บริหารส่วนกลาง				
1. อธิการบดี				
2. ที่ปรึกษาอาวุโสฝ่าย อนาคตทำนายและ พัฒนาการเปลี่ยนแปลง				
3. รองอธิการบดี				
4. รองอธิการบดีฝ่ายศิษย์ เก่าและชุมชนสัมพันธ์				
5. รองอธิการบดีฝ่าย วางแผนและพัฒนา				
6. รองอธิการบดีฝ่าย วิชาการและการศึกษา				
7. รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย และบัณฑิตศึกษา				
8. รองอธิการบดีฝ่าย พัฒนาบุคลากร				
9. รองอธิการบดีฝ่าย บริการวิชาการและ วิเทศสัมพันธ์				
10. รองอธิการบดี วิทยาเขตหาดใหญ่				
11. รองอธิการบดีฝ่าย พัฒนานักศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม				

ตาราง 3.1 (ต่อ)

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหาร ระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
12. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิเทศสัมพันธ์				
13. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิทยาลัยนานาชาติ				
14. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิจัยและบัณฑิตศึกษา				
15. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย ประกันคุณภาพ				
16. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิชาการ				
17. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย ทรัพยากรการเรียนรู้				
18. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย บริการและสวัสดิการ นักศึกษา				
19. ผู้ช่วยอธิการบดี วิทยาเขตหาดใหญ่				
ผู้บริหารระดับคณะ	31	18		
1. บัณฑิตวิทยาลัย	2	1		
2. การจัดการสิ่งแวดล้อม	2	1		
3. ทรัพยากรธรรมชาติ	2	1		
4. พันธุศาสตร์	2	1		
5. นิติศาสตร์	2	1		
6. พยาบาลศาสตร์	2	1		

ตาราง 3.1 (ต่อ)

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
7. แพทยศาสตร์		2	3	
8. เกษศาสตร์		2	1	
9. วิทยาการจัดการ		2	1	
10. วิทยาศาสตร์		1	1	
11. วิศวกรรมศาสตร์		2	1	
12. ศิลปศาสตร์		2	1	
13. เศรษฐศาสตร์		2	1	
14. อุตสาหกรรมเกษตร		1	1	
15. คณะการแพทย์แผน ไทย		1	1	
16. โครงการจัดตั้งคณะ เทคนิคการแพทย์		1	1	
17. โครงการจัดตั้งคณะ สัตวศาสตร์		1		
18. ศูนย์คอมพิวเตอร์		1		
19. สำนักวิจัยและพัฒนา		1		

ตาราง 3.2 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตปัตตานี

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
วิทยาเขตปัตตานี	4		3	
ผู้บริหารส่วนกลาง				
1. รองอธิการบดี วิทยาเขตปัตตานี	1			
2. รองอธิการบดีฝ่าย วิชาการและวิเทศ สัมพันธ์ วิทยาเขตปัตตานี	1		3	
3. รองอธิการบดีฝ่าย พัฒนานักศึกษาและ วัฒนธรรม วิทยาเขตปัตตานี	1			
4. รองอธิการบดีฝ่าย วางแผนและพัฒนา ระบบ วิทยาเขตปัตตานี	1			
ผู้บริหารระดับคณะ		13	6	
1. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์		2	1	
2. รัฐศาสตร์		2	1	
3. วิทยาการสื่อสาร		2	1	
4. วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี		2	1	
5. ศิลปกรรมศาสตร์		2	1	
6. ศึกษาศาสตร์		2	1	
7. วิทยาลัยอิสลาม ศึกษา		1		

ตาราง 3.3 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตภูเก็ต

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
วิทยาเขตภูเก็ต	2		3	
ผู้บริหารส่วนกลาง				
1. รองอธิการบดี วิทยาเขตภูเก็ต	1			
2. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิเทศสัมพันธ์ วิทยาเขตภูเก็ต	1		3	
ผู้บริหารระดับคณะ		5		
1. การบริการและการ ท่องเที่ยว		2		
2. เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อม		1		
3. วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต		1		
4. วิเทศศึกษา		1		

ตาราง 3.4 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	2		1	
ผู้บริหารส่วนกลาง				
1. รองอธิการบดี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	1		1	
ผู้บริหารระดับคณะ		3		
1. วิทยาลัยชุมชน สุราษฎร์ธานี		1		
2. วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม		1		
3. ศิลปศาสตร์และ วิทยาการจัดการ		1		

ตาราง 3.5 จำนวนประชากรการวิจัย ในวิทยาเขตตรัง

คณะ/วิทยาเขต	ผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร ระดับคณะ	บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์	หมายเหตุ
วิทยาเขตตรัง	1		2	
ผู้บริหารส่วนกลาง				
1. รองอธิการบดี วิทยาเขตตรัง	1		2	
ผู้บริหารระดับคณะ		1	1	
1. พาณิชยศาสตร์และ การจัดการ		1	1	

2. แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยอาศัยข้อมูล ดังนี้

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยการออกแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารส่วนกลาง ผู้บริหารระดับคณะ วิทยาลัย ศูนย์ สำนักและปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ทุกคณะ/วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งถือเป็นประชากรทั้งหมด

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการต่างๆ อาทิ เอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บทความทางวิชาการ และเอกสารเผยแพร่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามนโยบายด้านการต่างประเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หลังจากที่ได้ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการสร้างเครื่องมือวิจัย ในลักษณะแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งการปฏิบัติงาน ประสบการณ์การบริหาร/การปฏิบัติงาน และ ต้นสังกัดการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) แบบสอบถามในส่วนนี้ มีลักษณะแบบเลือกคำตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในระดับบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นคำถามแบบประมาณค่าของไลเกิร์ต Likert (Rating Scale) เพื่อจัดระดับของบทบาท โดยกำหนดค่าคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

5 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้มากที่สุด

4 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้มาก

3 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้ปานกลาง

2 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้น้อย

1 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้น้อยที่สุด

และจากระดับบทบาททั้ง 5 ระดับนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับบทบาทต่างๆ เป็น 3 ระดับ โดยนำคะแนนที่ได้มาจัดกลุ่มเพื่อแบ่งเป็น 3 ระดับ ตามหลักเกณฑ์การแปรผลของเบสต์ (Best, 1977) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{การหาระดับค่าพิสัย (range)} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5-1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

และนำค่าพิสัยมาจัดระดับบทบาทเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.33 ควรกระทำบทบาททางด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.66 ควรกระทำบทบาททางด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.67 – 5.00 ควรกระทำบทบาททางด้านนี้อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เพื่อการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของเนื้อหา (Content Validity and Reliability) ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา (Contents Validity) เสนอแนะในการปรับปรุง และได้ดำเนินการปรับแก้แบบสอบถาม

2. ปรึกษารื้อกับผู้บริหารที่รับผิดชอบงานด้านวิเทศสัมพันธ์ และดำเนินการส่งแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-test) ไปยังผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 30 ชุด ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยได้เคยเดินทางไปศึกษาดูงานด้านวิเทศสัมพันธ์ และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน

3. เมื่อทำการเก็บและรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบแบบสอบถามแล้ว นำข้อมูลมาคำนวณหาค่าความเที่ยงตรง (Value Validity) และความเชื่อมั่นทางสถิติ มีค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.951
4. ภายหลังจากทดสอบเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบรายละเอียดของข้อคำถามของแบบสอบถามกับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิอื่นๆ อีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำมาปรับปรุงแก้ไขสำนวน ภาษา การเรียงลำดับความ
5. นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสือถึง ผู้บริหารส่วนกลางของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อธิการบดี ที่ปรึกษาอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้บริหารระดับคณะ ได้แก่ คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี และผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก วิทยาลัย ของทุกคณะ/วิทยาเขต เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำสารนิพนธ์ ในการศึกษาในระดับปริญญาโท ณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสือถึงบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของทุกคณะ/ วิทยาเขต เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำสารนิพนธ์ ในการศึกษาในระดับปริญญาโท ณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. รวบรวมแบบสอบถามกลับคืน โดยใช้เวลานับตั้งแต่นั้นตอนการส่งแบบสอบถาม จนถึงขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลกลับคืน ภายใน 30 วัน
4. ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ของข้อมูลจากแบบสอบถาม ลงรหัส กรอกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Product and Service Solutions) for Windows เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ผลการศึกษาต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล แล้วจึงนำมาเปลี่ยนรหัสตัวเลขและคำนวณคะแนนในแต่ละส่วนของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วย

เครื่องคอมพิวเตอร์ คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Product and Service Solutions) for Windows ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของลักษณะของประชากรและองค์กร ใช้สถิติแบบพรรณนา เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามความเห็นของผู้บริหารส่วนกลาง ผู้บริหารระดับคณะ และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เพื่อบอกค่าระดับของแต่ละบทบาทต่อไป

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของระดับบทบาท ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยใช้ค่าเปรียบเทียบเฉลี่ย (Compare Mean)

4. จัดลำดับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในแต่ละด้าน จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เพื่ออภิปรายผล

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษา เรื่อง “บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และผู้ปฏิบัติงาน ที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมแบบสอบถามของประชากร จำนวน 95 คน แบ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่ง สายงาน และสังกัด

ตอนที่ 4 ประมวลข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชากร จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61 ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสพการณ์การบริหาร/การปฏิบัติงาน สังกัดคณะ/วิทยาเขต ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
อธิการบดี/รองอธิการบดีฯ/ผู้ช่วยอธิการบดีฯ	25	26.32
คณบดี/รองคณบดีฯ/ผู้ช่วยคณบดีฯ	34	35.79
ผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก วิทยาลัย/รองผู้อำนวยการฯ	5	5.26
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์	31	32.63
ประสบการณ์การบริหาร/การปฏิบัติงาน (ปี)		
น้อยกว่า 3 ปี	26	27.37
3-5 ปี	21	22.10
มากกว่า 5-10 ปี	27	28.41
มากกว่า 10 ปี	21	22.10
สังกัดวิทยาเขต		
วิทยาเขตหาดใหญ่	57	60.0
วิทยาเขตปัตตานี	21	22.10
วิทยาเขตภูเก็ต	8	8.42
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	6	6.32
วิทยาเขตตรัง	3	3.16
สังกัดคณะของวิทยาเขตหาดใหญ่ (n = 57)		
สำนักงานอธิการบดี	16	28.1
บัณฑิตวิทยาลัย	2	3.5
การจัดการสิ่งแวดล้อม	2	3.5
ทรัพยากรธรรมชาติ	3	5.3
ทันตแพทยศาสตร์	2	3.5
นิติศาสตร์	3	5.3
พยาบาลศาสตร์	2	3.5
แพทยศาสตร์	5	8.8
เภสัชศาสตร์	3	5.3
วิทยาการจัดการ	3	5.3
วิศวกรรมศาสตร์	3	5.3

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
ศิลปศาสตร์	3	5.3
เศรษฐศาสตร์	2	3.5
อุตสาหกรรมเกษตร	2	3.5
คณะการแพทย์แผนไทย	2	3.5
โครงการจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์	1	1.8
โครงการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์	1	1.8
ศูนย์คอมพิวเตอร์	1	1.8
สำนักวิจัยและพัฒนา	1	1.8
วิทยาเขตปัตตานี	(n = 21)	
สำนักงานอธิการบดี	6	28.57
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3	14.29
รัฐศาสตร์	3	14.29
วิทยาการสื่อสาร	2	9.52
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	9.52
ศิลปกรรมศาสตร์	2	9.52
ศึกษาศาสตร์	2	9.52
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	1	4.77
วิทยาเขตภูเก็ต	(n = 8)	
สำนักงานอธิการบดี	4	50.0
การบริการและการท่องเที่ยว	2	25.0
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม	1	12.5
วิเทศศึกษา	1	12.5
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	(n=6)	
สำนักงานอธิการบดี	3	50.0
ศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ	2	33.33
วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี	1	16.67
วิทยาเขตตรัง		
สำนักงานอธิการบดี	3	100.0

จากตาราง 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

ตำแหน่งของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาประกอบด้วยคณบดี/รองคณบดี/ผู้ช่วยคณบดีฯ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.79 รองลงมาเป็นกลุ่มของผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ร้อยละ 32.63 กลุ่มของอธิการบดี/รองอธิการบดีฯ/ผู้ช่วยอธิการบดีฯ และผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก วิทยาลัย/รองผู้อำนวยการฯ ร้อยละ 26.32 และ 5.26 ตามลำดับ

ประสบการณ์การบริหาร/การปฏิบัติงานของประชากรมากกว่า 5-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.41 รองลงมา มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี ร้อยละ 27.37 และมีประสบการณ์การบริหาร/การปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี และ 3-5 ปี ร้อยละ 22.10 เท่ากัน

วิทยาเขตที่สังกัดของกลุ่มประชากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตภาคใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาสังกัดวิทยาเขตปัตตานี ร้อยละ 22.10 สังกัดวิทยาเขตภูเก็ต ร้อยละ 8.42 นอกจากนั้นสังกัดวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง ร้อยละ 6.32 และ 3.16 ตามลำดับ

สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของวิทยาเขตภาคใหญ่นั้น พบว่า สังกัดสำนักงานอธิการบดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาสังกัดคณะแพทยศาสตร์ ร้อยละ 8.8 สังกัดคณะทรัพยากรธรรมชาติ นิติศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ร้อยละ 5.3 เท่ากัน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย การจัดการสิ่งแวดล้อม ทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภยศาสตร์ อดสาหกรรมเกษตร และคณะกรรมการแพทย์แผนไทย ร้อยละ 3.5 เท่ากัน นอกจากนี้สังกัดโครงการจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์ โครงการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ และสำนักวิจัยและพัฒนา ร้อยละ 1.8 เท่ากัน ตามลำดับ

สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของวิทยาเขตปัตตานีนั้น พบว่า สังกัดสำนักงานอธิการบดีมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ร้อยละ 14.29 เท่ากัน สังกัดคณะวิทยาการสื่อสาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศิลปกรรมศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 9.52 เท่ากัน และสังกัดวิทยาลัยอิสลามศึกษา น้อยที่สุด ร้อยละ 4.77

สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของวิทยาเขตภูเก็ตนั้น พบว่า สังกัดสำนักงานอธิการบดีมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาสังกัดคณะกรรมการบริการและการท่องเที่ยว ร้อยละ 25.0 สังกัดคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และวิเทศศึกษา ร้อยละ 12.5 เท่ากัน

สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีนั้น พบว่า สังกัดสำนักงานอธิการบดี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ร้อยละ 33.33 และวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ส่วนผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของวิทยาเขตตั้งนั้น พบว่า ทั้งหมดสังกัดสำนักงาน
อธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และผู้ปฏิบัติงาน ที่มีต่อบทบาท
ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจ
หลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แยกเป็นรายการกิจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจ
หลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ดังแสดง
ในตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของด้านส่งเสริม
ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติ	μ	σ	ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาท ที่ควรกระทำ
1. สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการผลิต บัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ	4.00	0.00	มาก
2. สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวิชาการ กับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.67	0.58	มาก
3. สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางการวิจัย กับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.00	1.00	มาก
4. สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวัฒนธรรม กับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.67	0.58	มาก
5. สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการให้ บริการทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา/องค์กรใน ต่างประเทศ	4.00	0.00	มาก

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติ	μ	σ	ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาท ที่ควรกระทำ
6. สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและขยายเครือข่าย ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/องค์กรใน ต่างประเทศ	4.67	0.58	มาก
7. สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่ องค์กร บุคลากรและนักศึกษา	4.67	0.58	มาก
8. สนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรไปสอน/วิจัย/ให้บริการ ทางวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับสถาบัน การศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.00	0.00	มาก
รวม	4.33	0.31	มาก

จากบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ดังแสดงในตาราง 4.2 พบว่า ในภาพรวมนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทของด้านดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทของกิจกรรมย่อยมากที่สุด คือ “การสนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” “สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสถาบัน การศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” “สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและขยายเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” และ “สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่องค์กร บุคลากรและนักศึกษา” ($\mu = 4.67$ เท่ากัน) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทของกิจกรรมย่อยน้อยที่สุด คือ “สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการผลิตบัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ” “สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางการวิจัยกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” “สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการให้บริการทางวิชาการกับสถาบัน การศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” และ “สนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรไปสอน/วิจัย/ให้บริการทางวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” ($\mu = 4.00$ เท่ากัน) ตามลำดับ

2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ดังแสดงในตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
1. สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาจัดหลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ อาทิ หลักสูตร 3+1, 2+2, Joint Degree, Study Abroad เป็นต้น	4.33	0.58	มาก
2. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ	4.33	1.15	มาก
3. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศ	4.00	1.00	มาก
4. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหานักศึกษาชาวต่างประเทศ	4.00	0.00	มาก
5. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่ศึกษาคุณภาพด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่างประเทศสำหรับบุคลากรสายวิชาการ	3.67	0.58	มาก
6. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่ฝึกงานในสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศสำหรับนักศึกษา	3.67	0.58	มาก
7. สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.33	0.58	มาก
8. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่ได้รับรางวัล โนเบลมาสอน บรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรและนักศึกษา	4.33	0.58	มาก
รวม	4.08	0.44	มาก

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ดังแสดงในตาราง 4.3 พบว่า ในภาพรวมนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทของด้านดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำมากที่สุด คือ “สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาจัดหลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ อาทิ หลักสูตร 3+1, 2+2, Joint Degree, Study Abroad เป็นต้น” “สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ” “สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” “สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลมาสอน บรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่นักวิชาการและนักศึกษา” ($\mu = 4.33$ เท่ากัน) และให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำน้อยที่สุด คือ “สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่ศึกษาดูงานด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่างประเทศสำหรับบุคลากรสายวิชาการ” และ “สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่ฝึกงานในสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศสำหรับนักศึกษา” ($\mu = 3.67$ เท่ากัน)

3. ด้านการวิจัย

ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย ดังแสดงในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของด้านการวิจัย

ด้านการวิจัย	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
1. สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.00	1.00	มาก
2. สนับสนุนส่งเสริมการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการนานาชาติร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	4.33	1.15	มาก

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ด้านการวิจัย	μ	σ	ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาท ที่ควรกระทำ
3. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาทุนวิจัย ทุนสนับสนุน เพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย จากแหล่ง ทุนต่างประเทศ	3.67	1.15	มาก
4. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญชาว ต่างประเทศเพื่อแนะนำการเขียนข้อเสนอ โครงการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กร ในต่างประเทศ	3.67	1.15	มาก
5. สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่เสนอผลงาน ทางวิชาการ/เผยแพร่ผลงานวิจัย ณ ต่างประเทศ สำหรับบุคลากรและนักศึกษา	3.67	1.15	มาก
6. สนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัย ระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยกับ สถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ	3.67	1.15	มาก
รวม	3.83	1.04	มาก

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย ดังแสดงในตาราง 4.4 นั้นพบว่า ในภาพรวมนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทของด้านดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อคิดเห็นที่มีต่อระดับบทบาทที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ควรกระทำมากที่สุด คือ “สนับสนุนส่งเสริมการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการนานาชาติร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” ($\mu = 4.33$) และให้ข้อคิดเห็นที่มีต่อระดับบทบาทที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ควรกระทำน้อยที่สุด คือ “สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาทุนวิจัย ทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย จากแหล่งทุนต่างประเทศ” “สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเพื่อแนะนำการเขียนข้อเสนอ โครงการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ”

“สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่เสนอผลงานทางวิชาการ/เผยแพร่ผลงานวิจัย ณ ต่างประเทศ สำหรับบุคลากรและนักศึกษา” และ “สนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ” ($\mu = 3.67$ เท่ากัน)

4. ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา ดังแสดงในตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รายข้อในแต่ละกิจกรรมย่อยของด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
1. จัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ โครงการ English Camp, โครงการ YoungAmbassador	4.33	0.58	มาก
2. จัดทำโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษา ภายใต้ MOU และ Non-MOU ร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ	4.33	0.58	มาก
3. จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ การจัดสอนภาษาอังกฤษ	3.67	0.58	มาก
4. จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ให้แก่บุคลากรและนักศึกษา	3.67	0.58	มาก
5. จัดทำโครงการศึกษาฝึกปฏิบัติงานจริง (Shadowing Program) ณ ต่างประเทศ สำหรับบุคลากร	4.00	0.00	มาก

ตาราง 4.5 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา	μ	σ	ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาท ที่ควรกระทำ
6. ประสานงานโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศ ภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อาทิ โครงการถ่ายโอนหน่วยกิตภายใต้โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศ (UMAP, UMAP-UTCS), โครงการนำร่องการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศมาเลเซีย-อินโดนีเซีย-ไทย (M-I-T Mobility Programme), โครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาไทยกับประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) เป็นต้น	3.67	0.58	มาก
7. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของเครือข่ายความร่วมมือในระดับนานาชาติ เพื่อบุคลากรและนักศึกษาได้เข้าร่วม อาทิ ASAIHL, ASEA-UNINET, ATPAC, AUN, SEAMEO RIHED, SATU เป็นต้น	4.00	1.00	มาก
8. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการสนับสนุนทุนของเครือข่ายความร่วมมือในระดับนานาชาติ ให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ Erasmus Mundus Scholarships, Fulbright, British Council, TICA, APEC เป็นต้น	4.00	1.00	มาก
9. จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย	4.33	0.58	มาก
10. ประสานงานการจัดหาสถานที่ศึกษาดูงาน ฝึกอบรบ ฝึกงาน ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของบุคลากรและนักศึกษา	3.67	0.58	มาก
11. จัดให้นักศึกษาชมรมวิเทศสัมพันธ์ร่วมต้อนรับอาคันตุกะต่างประเทศที่มาเยือนมหาวิทยาลัย	4.33	0.58	มาก
รวม	4.00	0.18	มาก

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา ดังแสดงในตาราง 4.5 พบว่า ในภาพรวมนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทของด้านดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ค่าน้ำหนักความสำคัญของบทบาทอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อคิดเห็นที่มีต่อระดับบทบาทที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ควรกระทำมากที่สุด คือ “จัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ โครงการ English Camp, โครงการ Young Ambassador” “จัดทำโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษา ภายใต MOU และ Non-MOU ร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ” “จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย” และ “จัดให้นักศึกษาชมรมวิเทศสัมพันธ์ร่วมต้อนรับอาคันตุกะต่างประเทศที่มา เยือนมหาวิทยาลัย” ($\mu = 4.33$ เท่ากัน) และให้ข้อคิดเห็นต่อรายการกิจกรรมย่อยที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ควรกระทำน้อยที่สุด คือ “จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ การจัดสอนภาษาอังกฤษ” “จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ให้แก่บุคลากรและนักศึกษา” “ประสานงานโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาของสถาบัน อุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศ ภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อาทิ โครงการถ่ายโอนหน่วยกิตภายใต้โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ (UMAP, UMAP-UTCS), โครงการนำร่องการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศมาเลเซีย-อินโดนีเซีย-ไทย (M-I-T Mobility Programme), โครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาไทยกับประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) เป็นต้น” และ “ประสานงานการจัดหาสถานที่ศึกษาดูงาน ฝึกอบรม ฝึกงาน ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของบุคลากรและนักศึกษา” ($\mu = 3.67$ เท่ากัน)

5. ความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวม

ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ที่ควรกระทำในการสนับสนุนพันธกิจหลักด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$) เมื่อพิจารณาตามรายการกิจกรรม 4 ด้านนั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ในขณะที่ให้ความสำคัญต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการวิจัย น้อยที่สุด ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำของพันธกิจแต่ละด้าน และภาพรวม

พันธกิจ	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
1. ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย	4.33	0.31	มาก
2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ	4.08	0.44	มาก
3. ด้านการวิจัย	3.83	1.04	มาก
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา	4.00	0.18	มาก
รวม	4.06	0.41	มาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่ง สายงาน และสังกัด

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่ง สายงาน และสังกัด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามปัจจัยตำแหน่ง

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามปัจจัยตำแหน่งดังรายละเอียดในตาราง 4.7

ตาราง 4.7 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้าน
 วิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัย
 ตำแหน่ง

พันธกิจ	ผู้บริหาร		ผู้ปฏิบัติงาน		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาท ที่ควรกระทำ
	μ	σ	μ	σ	
1. ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ของมหาวิทยาลัย	4.15	0.56	4.33	0.57	มาก
2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัด การเรียนการสอนร่วมกับ ต่างประเทศ	3.98	0.66	3.92	0.77	มาก
3. ด้านการวิจัย	3.95	0.70	4.01	0.74	มาก
4. ด้านการพัฒนานุเคราะห์และ นักศึกษา	4.26	0.56	4.29	0.71	มาก
รวม	4.08	0.52	4.14	0.62	มาก

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาท
 ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัย
 ตำแหน่ง ดังแสดงในตาราง 4.7 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาท
 ของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวม
 อยู่ในระดับมาก โดยที่ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในภาพรวม ($\mu = 4.14$) มีระดับความคิดเห็น
 สูงกว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวม ($\mu = 4.08$) เล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม
 4 ด้าน พบว่าผู้บริหารให้ความเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการพัฒนานุเคราะห์และ
 นักศึกษามากที่สุด ($\mu = 4.26$) และมีความเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการวิจัย
 น้อยที่สุด ($\mu = 3.95$) ในขณะที่ผู้ปฏิบัติงานให้ความเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้าน
 การส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ($\mu = 4.33$) และมีความเห็นต่อบทบาท
 ที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศน้อยที่สุด
 ($\mu = 3.92$)

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลัก ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ ดังรายละเอียดในตาราง 4.8

ตาราง 4.8 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์

พันธกิจ	สายวิทยาศาสตร์		สายสังคมศาสตร์		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
	μ	σ	μ	σ	
1. ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย	4.19	0.57	4.24	0.56	มาก
2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ	4.00	0.70	3.88	0.68	มาก
3. ด้านการวิจัย	4.00	0.71	3.90	0.71	มาก
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา	4.25	0.60	4.30	0.64	มาก
รวม	4.11	0.57	4.08	0.53	มาก

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวม ตามสายงานวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์อยู่ในระดับมาก โดยที่ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในสายวิทยาศาสตร์ในภาพรวม ($\mu = 4.11$) มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในสายสังคมศาสตร์ในภาพรวมเล็กน้อย ($\mu = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม 4 ด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามในสายวิทยาศาสตร์ ให้ความคิดเห็น

ต่อบทบาทที่ควรกระทำในด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษามากที่สุด ($\mu = 4.25$) และให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ และพันธกิจด้านการวิจัยน้อยที่สุด ($\mu = 4.00$ เท่ากัน) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามในสายสังคมศาสตร์ให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษามากที่สุด เช่นเดียวกัน ($\mu = 4.30$) ละมีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศน้อยที่สุด ($\mu = 3.88$)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขต

3.1 ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย จำแนกตามวิทยาเขต ดังรายละเอียดในตาราง 4.9

ตาราง 4.9 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
วิทยาเขตหาดใหญ่	4.25	0.61	มาก
วิทยาเขตปัตตานี	4.28	0.42	มาก
วิทยาเขตภูเก็ต	3.94	0.56	มาก
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	3.75	0.38	มาก
วิทยาเขตตรัง	4.33	0.31	มาก
รวม	4.21	0.56	มาก

จากตาราง 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย จำแนกตามวิทยาเขต พบว่าระดับความคิดเห็น

ของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในแต่ละวิทยาเขตที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตตรัง ให้ความสำคัญเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ($\mu=4.33$) รองลงมา คือ วิทยาเขตปัตตานี ($\mu=4.28$) วิทยาเขตหาดใหญ่ ($\mu = 4.25$) และวิทยาเขตภูเก็ต ($\mu = 3.94$) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด ($\mu = 3.75$) ตามลำดับ

3.2 ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ จำแนกตามวิทยาเขต ดังรายละเอียดในตาราง 4.10

ตาราง 4.10 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ
วิทยาเขตหาดใหญ่	4.08	0.70	มาก
วิทยาเขตปัตตานี	3.98	0.61	มาก
วิทยาเขตภูเก็ต	3.47	0.42	ปานกลาง
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	3.20	0.71	ปานกลาง
วิทยาเขตตรัง	4.08	0.44	มาก
รวม	3.96	0.69	มาก

จากตาราง 4.10 แสดงผลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในแต่ละวิทยาเขตให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศแตกต่างกัน โดยวิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตปัตตานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในระดับมาก

ในขณะที่วิทยาเขตภูเก็ตและวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตหาดใหญ่และวิทยาเขตตรัง ให้ความสำคัญเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ($\mu = 4.08$ เท่ากัน) รองลงมาคือ วิทยาเขตปัตตานี ($\mu = 3.98$) และวิทยาเขตภูเก็ต ($\mu = 3.47$) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด ($\mu = 3.20$) ตามลำดับ

3.3 ด้านการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย จำแนกตามวิทยาเขต ดังรายละเอียดในตาราง 4.12

ตาราง 4.11 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัยจำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทที่ควรกระทำ
วิทยาเขตหาดใหญ่	4.11	0.64	มาก
วิทยาเขตปัตตานี	3.93	0.64	มาก
วิทยาเขตภูเก็ต	3.83	0.67	มาก
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	2.73	0.57	ปานกลาง
วิทยาเขตตรัง	3.83	1.04	มาก
รวม	3.97	0.71	มาก

จากตาราง 4.11 แสดงผลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในแต่ละวิทยาเขตให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการวิจัยแตกต่างกัน โดยวิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ตและวิทยาเขตตรัง ให้ความสำคัญเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในระดับมาก ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตหาดใหญ่ให้ความสำคัญเห็นต่อ

บทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ($\mu = 4.11$) รองลงมา คือ วิทยาเขตปัตตานี ($\mu = 3.93$) วิทยาเขตภูเก็ตและวิทยาเขตตรัง ($\mu = 3.83$ เท่ากัน) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด ($\mu = 2.73$)

3.4 ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต ดังรายละเอียดในตาราง 4.12

ตาราง 4.12 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทที่ควรกระทำ
วิทยาเขตหาดใหญ่	4.34	0.57	มาก
วิทยาเขตปัตตานี	4.40	0.58	มาก
วิทยาเขตภูเก็ต	3.83	0.63	มาก
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	3.82	0.90	มาก
วิทยาเขตตรัง	4.00	0.18	มาก
รวม	4.27	0.61	มาก

จากตาราง 4.12 แสดงผลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในแต่ละวิทยาเขตให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษายู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตปัตตานีให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ($\mu = 4.40$) รองลงมา คือ วิทยาเขตหาดใหญ่ ($\mu = 4.34$) วิทยาเขตตรัง ($\mu = 4.00$) และวิทยาเขตภูเก็ต ($\mu = 3.83$) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด ($\mu = 3.82$) ตามลำดับ

3.5 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้าน วิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวม จำแนกตามวิทยาเขต ดังรายละเอียดในตาราง 4.13

ตาราง 4.13 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวม จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	μ	σ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทที่ควรกระทำ
วิทยาเขตหาดใหญ่	4.20	0.56	มาก
วิทยาเขตปัตตานี	4.15	0.46	มาก
วิทยาเขตภูเก็ต	3.77	0.37	มาก
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	3.38	0.55	ปานกลาง
วิทยาเขตตรัง	4.06	0.41	มาก
รวม	4.10	0.55	มาก

จากตาราง 4.13 แสดงผลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวม จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในแต่ละวิทยาเขตให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมแตกต่างกัน โดยวิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ตตามลำดับ มีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในระดับมาก ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตหาดใหญ่ ให้ความสำคัญต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ($\mu = 4.20$) รองลงมา คือ วิทยาเขตปัตตานี ($\mu = 4.15$) วิทยาเขตตรัง ($\mu = 4.06$) และวิทยาเขตภูเก็ต ($\mu = 3.77$) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด ($\mu = 3.38$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ประมวลข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากการประมวลข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในแต่ละรายพันธกิจ รวม 5 ด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.14

ตาราง 4.14 ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
1. การบริหารจัดการ		
- วิเทศสัมพันธ์จะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ซึ่งควรทำทั้งในเชิงรับและเชิงรุก ในเชิงรุก คือ อาจเปิดโอกาสให้คณาจารย์ตำแหน่งผู้สอนไปเปิดโลกทัศน์ โดยการเดินทางไปประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่มหาวิทยาลัยทั้งในและนอกประเทศ, เป็น head การประชุมนานาชาติ, facilitate คณะในกรณีที่คณะต้องการเปิดหลักสูตรนานาชาติ, ทำโครงการแลกเปลี่ยน, จัดกิจกรรมของนักศึกษา ม.อ. ร่วมกับนักศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน	9	9.47
- การทำให้ MOU ที่มีอยู่เกิดการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม และมีความเชื่อมโยงต่อสถาบัน/องค์กรในต่างประเทศ	8	8.42
- ควรมีการส่งเสริมบรรยากาศของความเป็นนานาชาติ เช่น การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นจิตสำนึก ความพร้อมในการเป็นนานาชาติของบุคลากรและนักศึกษาทุกคณะ เช่น International night สำหรับนักศึกษานานาชาติในระดับมหาวิทยาลัย หรือ โครงการอื่นๆ ที่ทำให้นักศึกษาต่างชาติสามารถใช้ชีวิตและศึกษาใน ม.อ. ได้อย่างมีความสุข	7	7.37
- สนับสนุน ส่งเสริมและสร้างความร่วมมือทางวิชาการ การเรียนการสอน และการวิจัยกับนานาชาติในระดับสากล	5	5.26

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
- ปรับ Recruitment criteria ของอาจารย์ใหม่ เช่น TOEFL >550 และ กำหนด Exit test ของ ม.อ. เช่น TOEFL >500 รวมทั้งการรับนักศึกษา โดยตั้งเป้าให้นักศึกษา ม.อ. ต้องเรียนวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ) อย่างน้อย 25%	4	4.21
- ม.อ. มีปัญหาหลักในเรื่องความพร้อมในเรื่องภาษา โดยเฉพาะทางด้าน ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลในการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของ มหาวิทยาลัย คงต้องใช้เวลาจนกว่าวิทยาลัยนานาชาติจะมีความเข้มแข็ง มากขึ้น	3	3.16
- English signs	2	2.11
- ควรจัดการสนทนากับประชาคมของมหาวิทยาลัยให้ตระหนักถึงบทบาท สำคัญของการพัฒนาความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย โดยที่ไม่ละทิ้ง ความเป็นไทย และปรับให้เหมาะสมกับการทำงาน เช่น เข้าใจ เข้าถึง และ สามารถใช้ชีวิตสื่อสารได้ในแบบที่เป็นสากล เช่น การตอบจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ในกรอบเวลาที่เร็วที่สุด การทำบันทึกการประชุมและ แจกเวียนให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบทันที หรือไม่เกิน 2 วัน หลังจาก การประชุม เป็นต้น	2	2.11
- ควรมีส่วนสนับสนุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้ เป็นสากลเพื่อรองรับความเป็นนานาชาติ เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐาน ในหลายๆ ส่วนของมหาวิทยาลัยยังไม่มีความเป็นสากล โดยเฉพาะที่ เกี่ยวข้องกับด้านการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาและชาวต่างชาติ ที่มาอยู่ที่ ม.อ.	1	1.05
- ช่วยติดตามดูแล Campus	1	1.05
- การทำกิจกรรมวิเทศสัมพันธ์ต่างๆ เป็นกิจกรรมที่ใช้งบประมาณ พอสมควรเมื่อมีงบประมาณจำกัด ควรจะจัดลำดับความสำคัญของ กิจกรรมต่างๆ ให้ได้	1	1.05
- ประสานงาน คิดค้น เสนอแนะแนวทางการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมของ ความเป็นนานาชาติ ที่จะสื่อให้แก่สังคมระดับสากล และกิจกรรมการมี ส่วนร่วมกับประชาคมโลก การพัฒนาประเพณี และ ธรรมเนียมปฏิบัติที่ เป็นสากล และเป็นเอกลักษณ์ของ ม.อ.	1	1.05
- เสนอให้งานวิเทศสัมพันธ์ทำ MOU กับประเทศในยุโรป ประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 นอกเหนือจากประเทศจีนและมาเลเซีย	1	1.05

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติ*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
2. การพัฒนาหลักสูตร		
- ส่งเสริมการเปิดหลักสูตร/จัดทำหลักสูตรนานาชาติด้วยการจัดสรรอัตรา กำลังพิเศษให้แก่คณะที่จัดหลักสูตรดังกล่าว ช่วยคณะประชาสัมพันธ์และ ร่วมแลกเปลี่ยนอาจารย์และบุคลากร รวมถึงนักศึกษาระหว่างสถาบัน	4	4.21
3. บุคลากร		
- ควรเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ สมรรถนะสากล และการพัฒนาภาษาให้กับ บุคลากรและนักศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมตัวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน	3	3.16
- เพิ่มอัตราการจ้างอาจารย์ต่างชาติ เพื่อให้บุคลากรและนักศึกษามี โอกาสเรียนรู้วัฒนธรรม และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้	2	2.11
4. นักศึกษา		
- ควรมีบทบาทในการจัดหานักศึกษาต่างชาติ คู่นักศึกษาต่างชาติ ทั้งระบบการเรียน กิจกรรม การใช้ชีวิต	6	6.32
- มหาวิทยาลัยควรกำหนดสัดส่วนการรับนักศึกษาต่างชาติ ประมาณ 10 % ของนักศึกษาทั้งหมด เพื่อส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติ ของมหาวิทยาลัย	3	3.16
5. สื่อและประชาสัมพันธ์		
- ควรส่งเสริมด้านการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ เช่น Website ภาษาอังกฤษที่ทันสมัย ข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วนและง่ายต่อ การค้นหาข้อมูล	6	6.32
- ร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติของ มหาวิทยาลัย เช่น สัญลักษณ์ ป้าย แบบฟอร์ม สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดต่างๆ แก่ชาวต่างชาติที่มาเรียนหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับมหาวิทยาลัย	3	3.16

หมายเหตุ : * หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.14 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้าน
วิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริมความ
เป็นนานาชาติ ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบริหารจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ในแง่ของการบริหารจัดการ ได้แก่ วิเทศสัมพันธ์จะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ซึ่งควรทำทั้งในเชิงรับและเชิงรุก ในเชิงรุก คือ อาจเปิดโอกาสให้คณาจารย์ตำแหน่งผู้สอนไปเปิดโลกทัศน์โดยการเดินทางไปประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่มหาวิทยาลัยทั้งในและนอกประเทศ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยควรเป็น head การประชุมนานาชาติ facilitate คณะในกรณีที่ต้องการเปิดหลักสูตรนานาชาติ ทำโครงการแลกเปลี่ยน จัดกิจกรรมของนักศึกษา ม.อ. ร่วมกับนักศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 9.47) การทำ MOU ที่มีอยู่เกิดการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม และมีความเชื่อมโยงต่อสถาบัน/องค์กรในต่างประเทศ (ร้อยละ 8.42) ควรมีการส่งเสริมบรรยากาศของความเป็นนานาชาติ เช่น การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นจิตสำนึก ความพร้อมในการเป็นนานาชาติของบุคลากรและนักศึกษา ทุกคณะ เช่น International night สำหรับนักศึกษานานาชาติในระดับมหาวิทยาลัย หรือโครงการอื่นๆ ที่ทำให้นักศึกษาต่างชาติสามารถใช้ชีวิตและศึกษาใน ม.อ. ได้อย่างมีความสุข (ร้อยละ 7.37) สนับสนุน ส่งเสริมและสร้างความร่วมมือทางวิชาการ การเรียนการสอน และการวิจัยกับนานาชาติในระดับสากล (ร้อยละ 5.26) ปรับ Recruitment criteria ของอาจารย์ใหม่ เช่น TOEFL > 550 และ กำหนด Exit test ของ ม.อ. เช่น TOEFL > 500 รวมทั้งการรับนักศึกษา โดยตั้งเป้าให้นักศึกษา ม.อ. ต้องเรียนวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ) อย่างน้อย 25% (ร้อยละ 4.21) ม.อ. มีปัญหาหลักในเรื่องความพร้อมในเรื่องภาษา โดยเฉพาะทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล ในการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย คงต้องใช้เวลาจนกว่าวิทยาลัยนานาชาติจะมีความเข้มแข็งมากขึ้น (ร้อยละ 3.16) นอกจากนั้นยังมีประเด็นข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรเน้น English signs (ร้อยละ 2.11) ควรจัดการสนทนากับประชาคมของมหาวิทยาลัยให้ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของการพัฒนาความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย โดยที่ไม่ละทิ้งความเป็นไทย และปรับให้เหมาะสมกับการทำงาน เช่น เข้าใจ เข้าถึง และสามารถใช้ชีวิตสื่อสารได้ในแบบที่เป็นสากล เช่น การตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในกรอบเวลาที่เร็วที่สุด การทำบันทึกการประชุมและแจ้งเวียนให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบทันที หรือไม่เกิน 2 วัน หลังจากการประชุม เป็นต้น (ร้อยละ 2.11) ควรมีส่วนสนับสนุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้เป็นสากลเพื่อรองรับความเป็นนานาชาติ เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานในหลายๆ ส่วนของมหาวิทยาลัยยังไม่มีความเป็นสากล โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับด้านการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาและชาวต่างชาติที่มาอยู่ที่ ม.อ. (ร้อยละ 1.05) ช่วยติดตามดูแล Campus (ร้อยละ 1.05) การทำกิจกรรมวิเทศสัมพันธ์ต่างๆ เป็นกิจกรรมที่ใช้งบประมาณพอสมควร เมื่อมีงบประมาณจำกัด ควรจะจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่างๆ ให้ได้ (ร้อยละ 1.05) และประเด็นประสานงาน คิดค้น เสนอแนะแนวทางการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมของความ

เป็นนานาชาติ ที่จะสื่อให้แก่สังคมระดับสากล และกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับประชาคมโลก การพัฒนาประเพณี และ ธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นสากล และเป็นเอกลักษณ์ของ ม.อ. (ร้อยละ 1.05) เสนอให้งานวิเทศสัมพันธ์ทำ MOU กับประเทศในยุโรป ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 นอกเหนือจากประเทศจีนและมาเลเซีย (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

2) การพัฒนาหลักสูตร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็น ส่งเสริมการเปิดหลักสูตร/จัดทำหลักสูตรนานาชาติด้วยการจัดสรรอัตราค่าจ้างพิเศษให้แก่คณะที่จัดหลักสูตรดังกล่าว ช่วยคณะประชาสัมพันธ์และร่วมแลกเปลี่ยนอาจารย์และบุคลากร รวมถึงนักศึกษาระหว่างสถาบัน (ร้อยละ 4.21)

3) บุคลากร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็น เกี่ยวกับการสร้างวิสัยทัศน์ สมรรถนะสากล และการพัฒนาภาษาให้กับบุคลากรและนักศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมตัวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ร้อยละ 3.16) และ ประเด็นเพิ่มอัตราจ้างอาจารย์ต่างชาติ เพื่อให้บุคลากรและนักศึกษามีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรม และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ (ร้อยละ 2.11) ตามลำดับ

4) นักศึกษา

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็น เกี่ยวกับควรมีบทบาทในการจัดหานักศึกษาต่างชาติ ดูแลนักศึกษาต่างชาติทั้งระบบการเรียน กิจกรรมการใช้ชีวิต (ร้อยละ 6.32) และประเด็นที่มหาวิทยาลัยควรกำหนดสัดส่วนการรับนักศึกษาต่างชาติ ประมาณ 10 % ของนักศึกษาทั้งหมด เพื่อส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 3.16) ตามลำดับ

5) สื่อและการประชาสัมพันธ์

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสื่อและการประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับควรส่งเสริมด้านการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ เช่น Website ภาษาอังกฤษที่ทันสมัย ข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วนและง่ายต่อการค้นหาข้อมูล (ร้อยละ 6.32) และประเด็นร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย เช่น สัญลักษณ์ ป้าย แบบฟอร์ม สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ชาวต่างชาติที่มาเรียนหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 3.16) ตามลำดับ

2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตาราง 4.15 ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
1. การบริหารจัดการ		
- วิเทศสัมพันธ์ มีบทบาทหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรต่างชาติสำหรับนักศึกษาไทย และหลักสูตรไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ และการติดต่อประสานงาน การสนับสนุนข้อมูล รวมถึงการอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาต่างชาติที่มาศึกษาที่ ม.อ.	11	11.58
- ควรจะใช้โครงการ Summer School ทำร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เพื่อส่งนักศึกษาจำนวนมากไปเข้าเรียนรายวิชาจำนวน 1-2 วิชา และสามารถถ่ายโอนหน่วยกิตได้ และในโอกาสเดียวกันนักศึกษาสามารถฝึกภาษาอังกฤษและแลกเปลี่ยนความรู้ได้ด้วย	6	6.32
- เน้น facilitate คณะในการทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และขยายความร่วมมือให้อยู่ในระดับสูงขึ้น จนถึงขั้นจัดการเรียนการสอนร่วมกันได้	5	5.26
- จัดการเรียนการสอนด้านภาษาให้มากขึ้นสำหรับคณะที่มีความพร้อม	2	2.11
- สนับสนุนทุนการศึกษาในต่างประเทศ	2	2.11
- ขอให้ focus ในช่วงสั้นที่ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของ ASEAN Community โดยศึกษาจากกรอบที่กำหนดไว้ว่าคุณลักษณะของบัณฑิตหลังปี 2558 ควรมีลักษณะเด่นอะไรบ้าง นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้ว ควรรู้ภาษา Bahasa Melayu ด้วยหรือไม่ เป็นต้น	1	1.05
- จัดสภาพแวดล้อมและปัจจัยเอื้อต่อการสอนนักศึกษาต่างชาติ เช่น เอกสารแบบฟอร์ม แนวปฏิบัติและประกาศต่างๆ	1	1.05

ตาราง 4.15 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับ ต่างประเทศ*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
2. การพัฒนาหลักสูตร		
- จัดหลักสูตรนานาชาติโดยกำหนดให้ทุกคณะมีหลักสูตร Double Degree อย่างน้อย 10% ของหลักสูตรทั้งหมด	5	5.26
- ควรสนับสนุนส่งเสริมการสร้างร่วมมือด้านการผลิตบัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กร ในต่างประเทศให้มีหลักสูตรที่หลากหลายและเป็นรูปธรรมมากขึ้น รวมทั้งหาแนวทางความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาในต่างประเทศที่มีศักยภาพสูงในด้านการวิจัย/ผลิตบัณฑิต	3	3.16
- ควบคุมคุณภาพของหลักสูตร ผู้สอนให้ได้มาตรฐานสากล ที่มีอยู่ถ้าไม่ได้มาตรฐาน มหาวิทยาลัยต้องกล้าหาญให้มีการทบทวนและปรับปรุง	1	1.05
3. บุคลากร		
- การเชิญผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ชาวต่างประเทศมาเป็นอาจารย์และที่ปรึกษาร่วมให้กับนักศึกษา	3	3.16
- รวบรวมข้อมูล เสนอแนะแนวทาง และการประสานงานเพื่อให้ได้บุคลากรชาวต่างประเทศที่จะทำงานด้านการเรียนการสอน	2	2.11
- เตรียมแผนพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพทัดเทียมประเทศอื่นๆ ในอาเซียน	1	1.05
4. นักศึกษา		
- เน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้กับนักศึกษาไทยได้มีโอกาสเข้าเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยอาจจะเป็นการถ่ายโอนหน่วยกิตหรือไม่ก็ได้ ซึ่งมีต้นทุนค่าใช้จ่ายไม่มากนัก	2	2.11
- เตรียมบัณฑิตให้มีทักษะทางภาษาผู้สากล	1	1.05
5. สื่อและการประชาสัมพันธ์		
- ประชาสัมพันธ์ โปรแกรมที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติไปยังหน่วยงาน/องค์กรต่างประเทศเพื่อเชิญชวนหรือให้ทุนนักศึกษาต่างประเทศมาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มากขึ้น	1	1.05
- สนับสนุนการจัดหลักสูตรร่วม 2+2 หรือ 3+1 ให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย	1	1.05
- ผลิตสื่อต่างๆ ให้เป็นภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น	1	1.05

หมายเหตุ : * หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.15 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้าน วิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบริหารจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ในแง่ของการบริหารจัดการ ได้แก่ วิเทศสัมพันธ์ มีบทบาทหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรต่างชาติสำหรับนักศึกษาไทย และหลักสูตรไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ และการติดต่อประสานงาน การสนับสนุนข้อมูล รวมถึง การอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาต่างชาติที่มาศึกษาที่ ม.อ. (ร้อยละ 11.58) ควรจะใช้โครงการ Summer School ทำร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เพื่อส่งนักศึกษาจำนวนมากไปเข้าเรียนรายวิชา จำนวน 1-2 วิชา และสามารถถ่ายโอนหน่วยกิตได้ และในโอกาสเดียวกันนักศึกษาสามารถฝึกภาษาอังกฤษ และแลกเปลี่ยนความรู้ได้ด้วย (ร้อยละ 6.32) เน้น facilitate คณะในการทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ในต่างประเทศ และขยายความร่วมมือให้อยู่ในระดับสูงขึ้น จนถึงขั้นจัดการเรียนการสอนร่วมกันได้ (ร้อยละ 5.26) จัดการเรียนการสอนด้านภาษาให้มากขึ้นสำหรับคณะที่มีความพร้อม (ร้อยละ 2.11) สนับสนุนทุนการศึกษาในต่างประเทศ (ร้อยละ 2.11) ขอให้ focus ในช่วงสั้นที่ประเทศไทยเป็นส่วน หนึ่งของ ASEAN Community โดยศึกษาจากกรอบที่กำหนดไว้ว่าคุณลักษณะของบัณฑิตหลังปี 2558 ควรมีลักษณะเด่นอะไรบ้าง นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้ว ควรรู้ภาษา Bahasa Melayu ด้วย หรือไม่ เป็นต้น (ร้อยละ 1.05) และจัดสภาพแวดล้อมและปัจจัยเอื้อต่อการสอนนักศึกษาต่างชาติ เช่น เอกสารแบบฟอร์ม แนวปฏิบัติและประกาศต่างๆ (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

2) การพัฒนาหลักสูตร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ ในประเด็นจัดหลักสูตรนานาชาติโดยกำหนดให้ทุกคณะมีหลักสูตร Double Degree อย่างน้อย 10% ของหลักสูตรทั้งหมด (ร้อยละ 5.16) ควรสนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการผลิตบัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศให้มีหลักสูตรที่หลากหลาย และเป็นรูปธรรมมากขึ้น รวมทั้งหาแนวทางความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาในต่างประเทศ ที่มีศักยภาพสูงในด้านการวิจัย/ผลิตบัณฑิต (ร้อยละ 3.16) และควบคุมคุณภาพของหลักสูตร ผู้สอนให้ได้มาตรฐานสากล ที่มีอยู่ถ้าไม่ได้มาตรฐาน มหาวิทยาลัยต้องกล้าหาญให้มีการทบทวนและปรับปรุง (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

3) บุคลากร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็น เกี่ยวกับการเชิญผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ชาวต่างประเทศมาเป็นอาจารย์และที่ปรึกษาร่วมให้กับนักศึกษา

(ร้อยละ 3.16) รวบรวมข้อมูล เสนอแนะแนวทาง และการประสานงานเพื่อให้ได้บุคลากรชาวต่างประเทศที่จะทำงานด้านการเรียนการสอน (ร้อยละ 2.11) และเตรียมแผนพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพทัดเทียมประเทศอื่นๆ ในอาเซียน (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

4) นักศึกษา

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้กับนักศึกษาไทยได้มีโอกาสเข้าเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยอาจจะเป็นการถ่ายโอนหน่วยกิตหรือไม่ก็ได้ ซึ่งมีต้นทุนค่าใช้จ่ายไม่มากนัก (ร้อยละ 2.11) และเตรียมบัณฑิตให้มีทักษะทางภาษาสู่สากล (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

5) สื่อและการประชาสัมพันธ์

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสื่อและการประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับประชาสัมพันธ์โปรแกรมที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติไปยังหน่วยงาน/องค์กรต่างประเทศเพื่อเชิญชวนหรือให้ทุนนักศึกษาต่างประเทศมาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มากขึ้น (ร้อยละ 1.05) สนับสนุนการจัดหลักสูตรร่วม 2+2 หรือ 3+1 ให้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย และผลิตสื่อต่างๆ ให้เป็นภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น (ร้อยละ 1.05 เท่ากัน) ตามลำดับ

3. ด้านการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตาราง 4.16 ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
1. การบริหารจัดการ		
- เน้นการเสาะแสวงหาแหล่งทุนวิจัยขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ	8	8.42
- สนับสนุนให้มีสถานที่ประชุม การจัด Workshop สำหรับเผยแพร่งานวิจัยในต่างประเทศให้กับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษามากขึ้น เพื่อพัฒนาข้อเสนอโครงการ	6	6.32
- สิ่งที่ต้องทำเร่งด่วน คือการสนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยและการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศที่มีศักยภาพในการนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็ง	6	6.32

ตาราง 4.16 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
- กำหนดให้ทุกคนจะมี Co-supervisor ต่างประเทศ อย่างน้อย 10% ของ วิทยานิพนธ์ทั้งหมด	5	5.26
- สำหรับงานด้านวิจัย งานวิเทศสัมพันธ์จะมีบทบาทน้อย เพราะทางคณะก็มี งานวิจัยเป็นผู้ดูแลโดยตรงอยู่แล้ว แต่สามารถเข้าไปช่วยในเรื่องการ ประสานงาน การสนับสนุนให้ความร่วมมือ การอำนวยความสะดวก และ ต้อนรับนักวิจัยต่างชาติ	3	3.16
- งานวิเทศสัมพันธ์อาจต้องสอบถามข้อมูลจากคณะต่างๆ ถึงนโยบายด้านการ วิจัยของแต่ละคณะเพื่อที่จะนำไปเป็นยุทธศาสตร์ในการเจรจาความร่วมมือ ด้านการวิจัยต่อไป และควรมี Website ที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการ วิจัยผ่านทาง link ของวิเทศสัมพันธ์	2	2.11
- ศึกษาแนวทางของวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยทั้งในและนอกประเทศ ว่า ควรจัดรูปแบบหน่วยงานในรูปแบบใดจึงจะมีประสิทธิภาพสูงสุด	1	1.05
- เตรียมทักษะทางภาษาเพื่อการทำวิจัยร่วมกับนานาชาติ	1	1.05
- วิจัย/ติดตามความเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของต่างประเทศด้านการศึกษา-วิจัยใน สถาบันอุดมศึกษา	1	1.05
- Usually at Faculty Level (through MOU & Addendum)	1	1.05
- Already have PSU International Collaborate Fund	1	1.05
2. บุคลากร		
- สนับสนุนหรือส่งเสริมด้านการหาผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศให้มาร่วมวิจัย กับคณะบุคลากรของมหาวิทยาลัยมากขึ้น	1	1.05
- สนับสนุนการจัดหาผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเพื่อช่วยทำหน้าที่ช่วย ตรวจสอบต้นฉบับบทความวิจัยของอาจารย์ก่อนส่งสำนักพิมพ์เพื่อลงตีพิมพ์ ในวารสารระดับนานาชาติ	1	1.05
- เสาะหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สนใจทำวิจัยร่วม โดยใช้พื้นที่และประเด็น ในภาคใต้	1	1.05
3. นักศึกษา		
- ควรจะสนับสนุนให้นักศึกษาปริญญาโท/เอก ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนไปทำวิจัย ช่วง 6-12 เดือนในต่างประเทศ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการยกระดับมาตรฐานและ การตีพิมพ์ในระดับ international	1	1.05

หมายเหตุ : * หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.16 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้าน วิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น ประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบริหารจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ในแง่ของการบริหารจัดการ ได้แก่ เน้นการเสาะแสวงหาแหล่งทุนวิจัยขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ (ร้อยละ 8.42) สนับสนุนให้มีสถานที่ประชุม การจัด Workshop สำหรับเผยแพร่งานวิจัยในต่างประเทศให้คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษามากขึ้น เพื่อพัฒนาข้อเสนอโครงการ (ร้อยละ 6.32) สิ่งที่ต้องทำเร่งด่วน คือ การสนับสนุน ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยและการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศที่มี ศักยภาพในการนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็ง (ร้อยละ 6.52) กำหนดให้ทุกคณะมี Co-supervisor ต่างประเทศ อย่างน้อย 10% ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมด (ร้อยละ 5.43) สำหรับงานวิจัย งาน วิเทศสัมพันธ์ จะมีบทบาทน้อย เพราะทางคณะก็มีงานวิจัยเป็นผู้ดูแล โดยตรงอยู่แล้ว แต่สามารถเข้าไปช่วยในเรื่องการประสานงาน การสนับสนุนให้ความร่วมมือ การอำนวยความสะดวก และต้อนรับ นักวิจัยต่างชาติ (ร้อยละ 3.16) งานวิเทศสัมพันธ์อาจต้องสอบถามข้อมูลจากคณะต่างๆ ถึงนโยบาย ด้านการวิจัยของแต่ละคณะเพื่อที่จะนำไปเป็นยุทธศาสตร์ในการเจรจาความร่วมมือด้านการวิจัยต่อไป และควรมี Website ที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการวิจัยผ่านทาง link ของวิเทศสัมพันธ์ (ร้อยละ 2.11) ศึกษาแนวทางของวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยทั้งในและนอกประเทศ ว่าควรจัดรูปแบบ หน่วยงานในรูปแบบใดจึงจะมีประสิทธิภาพสูงสุด (ร้อยละ 1.05) เตรียมทักษะทางภาษาเพื่อการทำวิจัย ร่วมกับนานาชาติ (ร้อยละ 1.05) วิจัย/ติดตามความเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของต่างประเทศด้านการศึกษา/ วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา (ร้อยละ 1.09) Usually at Faculty Level (through MOU & Addendum) (ร้อยละ 1.05) Already have PSU International Collaborate Fund (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

2) บุคลากร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็น เกี่ยวกับ สนับสนุนหรือส่งเสริมด้านการหาผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศให้มาร่วมวิจัยกับคณะบุคลากร ของมหาวิทยาลัยมากขึ้น (ร้อยละ 1.05) สนับสนุนการจัดหาผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเพื่อช่วยทำ หน้าที่ช่วยตรวจสอบต้นฉบับบทความวิจัยของอาจารย์ก่อนส่งสำนักพิมพ์เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสาร ระดับนานาชาติ (ร้อยละ 1.05) และเสาะหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สนใจทำวิจัยร่วม โดยใช้พื้นที่ และประเด็นในภาคใต้ (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

3) นักศึกษา

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับควรจะสนับสนุนให้นักศึกษาปริญญาโท/เอก ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนไปทำวิจัยช่วง 6-12 เดือนในต่างประเทศ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการยกระดับมาตรฐานและการตีพิมพ์ในระดับ international (ร้อยละ 1.05)

4. ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา ดังรายละเอียดในตาราง 4.17

ตาราง 4.17 ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
1. การบริหารจัดการ		
- วิเทศสัมพันธ์จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา เพื่อรองรับการร่วมมือกับ ASEAN ควรวิเคราะห์พัฒนาาร่วมกับฝ่ายแผนฯ และฝ่ายพัฒนาบุคลากร สร้างแผนงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถติดต่อกับคนต่างชาติ เรียนรู้และยอมรับในวัฒนธรรมที่หลากหลาย อาจทำเป็น Cultural forum หาช่องทางจาก ASEAN University Network มาพัฒนาทั้งบุคลากรและนักศึกษา ช่วยคณะเพื่อพัฒนา Student Exchange	3	3.16
- จัด Orientation ให้บุคลากรและนักศึกษาก่อนเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน	2	2.11
- จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาอย่างเพียงพอ	2	2.11
- จัดกิจกรรมหรือส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษากับต่างประเทศ ตามความต้องการของสาขาวิชาและคณะ	2	2.11
- แนะนำช่องทางและการให้บริการด้านความรู้เกี่ยวกับการเดินทางไปต่างประเทศ	2	2.11
- ภาระงานของบางคณะยังไม่เอื้อให้บุคลากรสาขาวิชาการได้มีโอกาส/เวลาในการไปทำวิจัยหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ	1	1.05
- สนับสนุนการทำงานระดับคณะอย่างใกล้ชิด	1	1.05
- ควรมีความร่วมมือในลักษณะของโปรแกรมในการจัดหลักสูตรปริญญาเอก เพื่อพัฒนาอาจารย์ไปเรียนในช่วงปิดเทอม	1	1.05
- Young ambassador-more active, need also at Graduate level	1	1.05

ตาราง 4.17 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
- Graduate School has set up a similar program, but need to publicize more	1	1.05
- Need more programs for students to help out with International Affairs Office	1	1.05
- English Camp is good, but high cost	1	1.05
- More activities with English/Chinese study in mind	1	1.05
- พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและควรมีการติดตามและประเมินผลของผู้ได้รับการพัฒนา	1	1.05
2. บุคลากร		
- ทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนานักศึกษาและบุคลากร เพื่อสร้างสมรรถนะ (Competency) ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์(Global citizen) เช่น ทักษะด้านภาษาต่างๆ ทักษะพหุวัฒนธรรม (Multicultural skill) เป็นต้น	8	8.42
- ส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันการศึกษา/องค์กรวิชาชีพในต่างประเทศก่อนจบการศึกษา	5	5.26
- ส่งเสริมการทัศนศึกษาดูงานในต่างประเทศ และพัฒนาโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษา	4	4.21
- มหาวิทยาลัยมีจุดเน้นที่ส่งคนเรียนต่อ ป.เอก จึงควรเน้นไปที่การลดค่าเล่าเรียน	1	1.05
- บุคลากรไม่พร้อมในการเป็นนานาชาติ โดยเฉพาะสาย ข/ค	1	1.05
- หาแนวทางเพิ่มจำนวนนักวิจัย/อาจารย์/นักศึกษาต่างประเทศในหลายๆ หลักสูตร	1	1.05
- สนับสนุนให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีได้มีโอกาสเดินทางแลกเปลี่ยนในกิจกรรมต่างๆ ด้านวิเทศสัมพันธ์ให้มากขึ้น	1	1.05
- ศึกษา Shadowing Program สำหรับบุคลากร	1	1.05
3. นักศึกษา		
- มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร	1	1.05
- กิจกรรมของนักศึกษา/บุคลากรกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	1	1.05
- จัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาด้านวิชาการเฉพาะ ส่วนของวัฒนธรรมไม่ต้องเน้นมาก	1	1.05
- จัดตั้ง International Student Club เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาชาวต่างประเทศ มีศูนย์กลางของการพบปะสังสรรค์	1	1.05

ตาราง 4.17 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
- เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ค่อนข้างเรียนอ่อนด้านภาษาอังกฤษ จึงควรมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานทักษะภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบเพื่อวัดระดับ หากนักศึกษาท่านใดมีทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ ควรได้รับการพัฒนา เช่น สนับสนุนนักศึกษาในการเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ ควรได้รับการส่งเสริมในการให้ทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือทุนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะต่อไป	1	1.05

หมายเหตุ : * หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.17 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบริหารจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ในแง่ของการบริหารจัดการ ได้แก่ วิเทศสัมพันธ์จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา เพื่อรองรับการร่วมมือกับ ASEAN ควรวิเคราะห์พัฒนาร่วมกับฝ่ายแผนฯ และฝ่ายพัฒนาบุคลากร สร้างแผนงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถติดต่อกับคนต่างชาติ เรียนรู้และยอมรับในวัฒนธรรมที่หลากหลาย อาจทำเป็น Cultural forum หาช่องทางจาก ASEAN University Network มาพัฒนาทั้งบุคลากรและนักศึกษา ช่วยคณะเพื่อพัฒนา Student Exchange (ร้อยละ 3.16) จัด Orientation ให้บุคลากรและนักศึกษาก่อนเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน (ร้อยละ 2.11) จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 2.11) จัดกิจกรรมหรือส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษากับต่างประเทศ ตามความต้องการของสาขาวิชาและคณะ (ร้อยละ 2.11) แนะนำช่องทางและการให้บริการด้านความรู้เกี่ยวกับการเดินทางไปต่างประเทศ (ร้อยละ 2.11) ภาระงานของบางคณะยังไม่เอื้อให้บุคลากรสายวิชาการได้มีโอกาส/เวลาในการไปทำวิจัยหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ (ร้อยละ 1.05) สนับสนุนการทำงานระดับคณะอย่างใกล้ชิด (ร้อยละ 1.05) ควรมีความร่วมมือในลักษณะของโปรแกรมในการจัดหลักสูตรปริญญาเอกเพื่อพัฒนาอาจารย์ไปเรียนในช่วงปิดเทอม (ร้อยละ 1.05) Young ambassador-more active, need also at Graduate level (ร้อยละ 1.05) Graduate School has set up a similar program, but need to publicize more (ร้อยละ 1.05) Need more programs for students to help out with International Affairs Office (ร้อยละ 1.05) English

Camp is good, but high cost (ร้อยละ 1.05) More activities with English/Chinese study in mind (ร้อยละ 1.05) พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการติดตามและประเมินผลของบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนา (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

2) บุคลากร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนานักศึกษาและบุคลากร เพื่อสร้างสมรรถนะ (Competency) ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Global citizen) เช่น ทักษะด้านภาษาต่างๆ ทักษะพหุวัฒนธรรม(Multicultural skill) เป็นต้น (ร้อยละ 8.42) ส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบันการศึกษา/องค์กรวิชาชีพในต่างประเทศก่อนจบการศึกษา (ร้อยละ 5.26) ส่งเสริมการทำศีกษาดูงานในต่างประเทศ และพัฒนาโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษา (ร้อยละ 4.21) มหาวิทยาลัยมีจุดเน้นที่ส่งคนเรียนต่อปริญญาเอก จึงเน้นไปที่การลดค่าเล่าเรียน (ร้อยละ 1.05) บุคลากรไม่พร้อมในการเป็นนานาชาติ โดยเฉพาะสาย ข/ค (ร้อยละ 1.05) หาแนวทางเพิ่มจำนวนนักวิจัย/อาจารย์/นักศึกษาต่างประเทศในหลายๆ หลักสูตร (ร้อยละ 1.05) สนับสนุนให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีได้มีโอกาสเดินทางแลกเปลี่ยนในกิจกรรมต่างๆ ด้านวิเทศสัมพันธ์ให้มากขึ้น (ร้อยละ 1.05) ศึกษา Shadowing Program สำหรับบุคลากร (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

3) นักศึกษา

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร (ร้อยละ 1.05) กิจกรรมของนักศึกษา/บุคลากรกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ (ร้อยละ 1.05) จัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาด้านวิชาการเฉพาะส่วนของวัฒนธรรม ไม่ต้องเน้นมาก (ร้อยละ 1.05) จัดตั้ง International Student Club เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาชาวต่างประเทศมีที่ทาง หรือมีศูนย์กลางของการพบปะสังสรรค์ (ร้อยละ 1.05) เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ค่อนข้างเรียนอ่อนด้านภาษาอังกฤษ จึงควรมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานทักษะภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบเพื่อวัดระดับ หากนักศึกษาท่านใดมีทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ ควรได้รับการพัฒนา เช่น สนับสนุนนักศึกษาในการเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ ควรได้รับการส่งเสริมในการให้ทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือทุนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะต่อไป (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

5. ด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านอื่นๆ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตาราง 4.18 ข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
1. การบริหารจัดการ		
- กำหนดเป้าหมาย (KPIs) และดำเนินการโดยเน้นนโยบายของมหาวิทยาลัย	4	4.21
- สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายงานวิเทศสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัย โดยอาจเริ่มจากการร่วมประชุมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อรับฟังแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น เพื่อจะทำให้ทุกคณะมีแนวทางการดำเนินงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในทางเดียวกัน	3	3.16
- ติดตามและประเมินผลของกิจกรรมด้านต่างๆ ชำรงต้น และให้ข้อเสนอในการปรับปรุงหรือยุติกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ	3	3.16
- ในภาพรวมของเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ของคณะ คือการแลกเปลี่ยนนักศึกษาตามมติของผู้บริหาร และข้อเสนอจากภาควิชา การทำวิจัยร่วมกัน การจัดหลักสูตรร่วม และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในบางสถาบันที่มีความสัมพันธ์ยาวนาน	1	1.05
- ควรจัดอบรมผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารด้านวิเทศสัมพันธ์ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์ให้กับหน่วยงาน/คณะที่ยังมีประสิทธิภาพน้อย	1	1.05
- มหาวิทยาลัยควรจัดลำดับความสำคัญของประเภทกิจกรรมความร่วมมือกับต่างประเทศ ควรจะส่งเสริมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจหลัก ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของประเทศคู่ความร่วมมือ ไม่ควรมี MOU มากมาย แต่ไว้ focus ตลอดจนไว้กิจกรรมความร่วมมือ	1	1.05
- ควรมีหน่วยงานที่ดูแลนักศึกษาต่างชาติอย่างจริงจัง เป็นระบบ และเป็นรูปธรรมอย่างเร่งด่วน	1	1.05

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ*	จำนวน (N=95)	ร้อยละ
- เตรียมความพร้อมการรวมตัวกันของ ASEAN เป็นกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หาช่องทางสร้าง network ทั้งในและประเทศในอาเซียน	1	1.05
- ในระยะ 5-10 ปีนี้ ควรเน้น ASEAN ก่อน (แต่ยังไม่ทิ้งกลุ่มประเทศอื่นๆ) เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันได้กับมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียนที่อยู่ในลำดับที่ดีกว่า	1	1.05
- ต้องมีข้อมูล แนวทางปฏิบัติให้ผู้บริหารใหม่ คณาจารย์ นักศึกษารับทราบหรือปฐมนิเทศก่อนร่วมงานกับต่างประเทศ	1	1.05
- Set up more programs for student to go to Singapore, Korea, Japan + more places in China(Kunming, Guangzhou, Shanghai)	1	1.05
- พัฒนากิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้ดำเนินการ ไปอย่างต่อเนื่อง	1	1.05
- พัฒนาเชื่อมต่อระบบ IT และฐานข้อมูลด้านวิเทศสัมพันธ์ทั้งระดับวิทยาเขตและระดับคณะให้ตอบสนองการปฏิบัติงานให้มากขึ้นกว่าเดิม	1	1.05
- ควรเป็นด่านหน้าของมหาวิทยาลัยในการรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เช่น การทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาต่างชาติอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพไวต่อความอ่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศหรือองค์กรที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย	1	1.05
- วิเทศสัมพันธ์มีบทบาทสำคัญเช่นเดียวกับงานด้านอื่นๆ ทั้งนี้การสนับสนุนการทำงานที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละคณะ/หน่วยงานไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ เป็นต้น	1	1.05
- มหาวิทยาลัยกำหนดทิศทางและนโยบายให้ชัดเจนว่า 3, 5 หรือ 10 ปีขึ้นไป มีทิศทางพัฒนาอย่างไร	1	1.05
- ปรับงานวิเทศสัมพันธ์ให้เป็นกองวิเทศสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือให้ทำหน้าที่เป็น International Program Office และทำหน้าที่ด้านการจัดการรายหลักสูตรและรับหานักศึกษาต่างประเทศเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย International Program Office ต้องมีภาระงานครบถ้วน มีบุคลากรเชี่ยวชาญ และมีผู้ดูแลที่เก่ง อุทิศเวลา ตั้งใจ และทำงานอย่างมืออาชีพให้ ม.อ	1	1.05
- ปรับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้มีบรรยากาศของความเป็นสากลให้มากขึ้น	1	1.05

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
- ต้อนรับเจ้าหน้าที่และอาศัยจากต่างประเทศ	1	1.05
- ให้คำแนะนำเรื่องศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ให้แก่ นักศึกษาและนักวิชาการชาวต่างประเทศ	1	1.05
- งานวิเทศสัมพันธ์ควรเป็นหน่วยสนับสนุนศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล	1	1.05
- หากเป็นไปได้ งานวิเทศสัมพันธ์น่าจะจัดโครงการในลักษณะ Work and Travel เพื่อส่งนักศึกษาไปทำงานและท่องเที่ยวในต่างประเทศ	1	1.05
- ในหลายครั้งพบว่า การดำเนินการด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะการดำเนินการเรื่องความร่วมมือ มักเกิดจากความต้องการของผู้บริหารระดับสูงที่มีโอกาสไปพบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับต่างประเทศ แต่ไม่ได้มีการสอบถามถึงความพร้อมหรือความต้องการที่แท้จริงจากคณะหรือหน่วยงานที่ต้องนำไปใช้ ทำให้คณะหรือหน่วยงานทำ เพราะจำเป็นต้องทำด้วยนโยบายมากกว่าด้วยความสนใจ ดังนั้น จึงควรให้แต่ละคณะ/หน่วยงานจัดทำแผนความพร้อม และเส้นทางสู่ความเป็นนานาชาติด้วยความสมัครใจ ภายใต้พื้นฐานความพร้อมของหน่วยงานนั้นๆ	1	1.05
2. การพัฒนาหลักสูตร		
- จัดหาหลักสูตรปริญญาเอกร่วมกับต่างประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพ คุณภาพของ สาขาวิชาที่ยังไม่เข้มแข็ง	1	1.05
3. บุคลากร		
- เป็นผู้ประสานงานและบริการอำนวยความสะดวกแก่บุคลากรเพื่อกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศทั้งทางด้านธุรกิจและวิชาการ	1	1.05
- สร้างความเข้มแข็งให้กับบุคลากรทางวิเทศสัมพันธ์ เพื่อรองรับการเปิดตลาดเชิงรุกกับประเทศจีน	1	1.05
- งานวิเทศสัมพันธ์อาจจะต้องเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและเพิ่มบุคลากร เพื่อปฏิบัติงานด้านต่างๆ ให้หลากหลายตามที่เสนอ	1	1.05
- สนับสนุนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านศิลปวัฒนธรรมและภาษาในระหว่าง ประเทศอาเซียนให้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการดูงาน/ทัศนศึกษาของบุคลากรและ นักศึกษาเพื่อเพิ่มประสบการณ์	1	1.05

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ*	จำนวน (N = 95)	ร้อยละ
- มหาวิทยาลัยควรจัดสรรอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ทางด้านวิเทศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ถ้าเป็นไปได้ควรจะยกระดับจาก “งาน” เป็น “กอง” เพื่อช่วยยกระดับใน การประสานงานและปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	1	1.05
4. สื่อและประชาสัมพันธ์		
- บทบาทอีกด้านหนึ่งของงานวิเทศสัมพันธ์ที่สำคัญ คือ การประชาสัมพันธ์ โครงการ หลักสูตร และทุนต่างๆ ให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ ข่าวสารอย่างครบถ้วน เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการเข้าร่วมโครงการและพัฒนา ตนเอง	1	1.05
- English Website, Newsletter (already have)	1	1.05
- PSU International Affairs Facebook	1	1.05

หมายเหตุ : * หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.18 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านอื่นๆ ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบริหารจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ในแง่ของการบริหารจัดการ ได้แก่ กำหนดเป้าหมาย (KPIs) และดำเนินการโดยเน้นนโยบายของมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 4.21) สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายงานวิเทศสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัย โดยอาจเริ่มจากการร่วมประชุมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อรับฟังแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น เพื่อจะทำให้ทุกคนมีแนวทางการดำเนินงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในทางเดียวกัน (ร้อยละ 3.16) ติดตามและประเมินผลของกิจกรรมด้านต่างๆ ชำรงต้นและให้ข้อเสนอในการปรับปรุงหรือยุติกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 3.16) ในภาพรวมของเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ของคณะ คือ การแลกเปลี่ยนนักศึกษาตามมติของผู้บริหาร และข้อเสนอจากภาควิชา การทำวิจัยร่วมกัน การจัดหลักสูตรร่วม และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในบางสถาบันที่มีความสัมพันธ์ยาวนาน (ร้อยละ 1.05) ควรจัดอบรมผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารด้านวิเทศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์ให้กับหน่วยงาน/คณะที่ยังมีประสิทธิภาน้อย (ร้อยละ 1.05) มหาวิทยาลัยควรจัดลำดับความสำคัญของประเภทกิจกรรมความร่วมมือกับต่างประเทศ ควรจะส่งเสริมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และ

พันธกิจหลัก ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของประเทศคู่ความร่วมมือ ไม่ควรมี MOU มากมาย แต่ไว้ focus ตลอดจนไว้กิจกรรมความร่วมมือ (ร้อยละ 1.05) ควรมีหน่วยงานที่ดูแลนักศึกษาต่างชาติอย่างจริงจัง เป็นระบบ และเป็นรูปธรรมอย่างเร่งด่วน (ร้อยละ 1.05) เตรียมความพร้อมการรวมตัวกันของ ASEAN เป็นกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หาช่องทางการสร้าง network ทั้งในและประเทศในอาเซียน (ร้อยละ 1.05) ในระยะ 5-10 ปีนี้ ควรเน้น ASEAN ก่อน (แต่ยังไม่ทิ้งกลุ่มประเทศอื่นๆ) เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันได้กับมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียนที่อยู่ในลำดับที่ดีกว่า (ร้อยละ 1.05) ต้องมีข้อมูล แนวทางปฏิบัติให้ผู้บริหารใหม่ คณาจารย์ นักศึกษา รับประทานหรือปฐมนิเทศก่อนร่วมงานกับต่างประเทศ (ร้อยละ 1.05) Set up more programs for student to go to Singapore, Korea, Japan + more places in China (Kunming, Guangzhou, Shanghai) (ร้อยละ 1.05) พัฒนากิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย ในต่างประเทศให้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 1.05) พัฒนาเชื่อมต่อระบบ IT และฐานข้อมูลด้านวิเทศสัมพันธ์ทั้งระดับวิทยาเขตและระดับคณะให้ตอบสนองการปฏิบัติงานให้มากขึ้นกว่าเดิม (ร้อยละ 1.05) ควรเป็นด่านหน้าของมหาวิทยาลัยในการรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เช่น การทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาต่างชาติอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพไวต่อความอ่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศหรือองค์กรที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 1.05) วิเทศสัมพันธ์มีบทบาทสำคัญเช่นเดียวกับงานด้านอื่นๆ ทั้งนี้การสนับสนุนการทำงานที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละคณะ/หน่วยงาน ไม่ว่าจะมีความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ เป็นต้น (ร้อยละ 1.05) มหาวิทยาลัยกำหนดทิศทางและนโยบายให้ชัดเจนว่า 3, 5 หรือ 10 ปีขึ้นไป มีทิศทางพัฒนาอย่างไร (ร้อยละ 1.05) ปรับงานวิเทศสัมพันธ์ให้เป็นกองวิเทศสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือให้ทำหน้าที่เป็น International Program Office และทำหน้าที่ด้านการจัดการรายหลักสูตรและรับหานักศึกษาต่างประเทศเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย International Program Office ต้องมีภาระงานครบถ้วน มีบุคลากรเชี่ยวชาญ และมีผู้ดูแลที่เก่ง อุทิศเวลา ตั้งใจ และทำงานอย่างมืออาชีพให้ ม.อ. (ร้อยละ 1.05) ปรับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้มีบรรยากาศของความเป็นสากลให้มากขึ้น (ร้อยละ 1.05) ต้อนรับเจ้าหน้าที่และอาคันตุกะจากต่างประเทศ (ร้อยละ 1.05) ให้คำแนะนำเรื่องศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ให้แก่ นักศึกษาและนักวิชาการชาวต่างประเทศ (ร้อยละ 1.05) งานวิเทศสัมพันธ์ควรเป็นหน่วยสนับสนุนศูนย์ ศิลปะและวัฒนธรรมในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล (ร้อยละ 1.05) หากเป็นไปได้ งานวิเทศสัมพันธ์น่าจะจัดโครงการในลักษณะ Work and Travel เพื่อส่งนักศึกษาไปทำงานและท่องเที่ยวในต่างประเทศ (ร้อยละ 1.05) ในหลายครั้งพบว่า การดำเนินการด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะการดำเนินการเรื่องความร่วมมือ มักเกิดจากความต้องการของผู้บริหารระดับสูงที่มีโอกาสไปพบปะ แลกเปลี่ยน

ความคิดเห็นกับต่างประเทศ แต่ไม่ได้มีการสอบถามถึงความพร้อมหรือความต้องการที่แท้จริงจาก คณะหรือหน่วยงานที่ต้องนำไปใช้ ทำให้คณะหรือหน่วยงานทำ เพราะจำเป็นต้องทำด้วยนโยบาย มากกว่าด้วยความสมัครใจ ดังนั้น จึงควรให้แต่ละคณะ/หน่วยงานจัดทำแผนความพร้อมและเส้นทางสู่ ความเป็นนานาชาติด้วยความสมัครใจ ภายใต้พื้นฐานความพร้อมของหน่วยงานนั้นๆ (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

2) การพัฒนาหลักสูตร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ ในประเด็นจัดหาหลักสูตรปริญญาเอกร่วมกับต่างประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพ คุณภาพของสาขาวิชาที่ ยังไม่เข้มแข็ง (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

3) บุคลากร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในประเด็น เกี่ยวกับเป็นผู้ประสานงานและบริการอำนวยความสะดวกแก่บุคลากรเพื่อกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ต่างประเทศ ทั้งทางด้านธุรกิจและวิชาการ (ร้อยละ 1.05) สร้างความเข้มแข็งให้กับบุคลากรทางวิเทศ สัมพันธ์ เพื่อรองรับการเปิดตลาดเชิงรุกกับประเทศจีน (ร้อยละ 1.05) งานวิเทศสัมพันธ์อาจจะต้องเพิ่ม ศักยภาพของบุคลากรและเพิ่มบุคลากร เพื่อปฏิบัติงานด้านต่างๆ ให้หลากหลายตามที่เสนอ (ร้อยละ 1.05) สนับสนุนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านศิลปวัฒนธรรมและภาษาในระหว่างประเทศอาเซียนให้ เพิ่มขึ้น รวมถึงการดูงาน/ทัศนศึกษาของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเพิ่มประสบการณ์ (ร้อยละ 1.05) มหาวิทยาลัยควรจัดสรรอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ทางด้านวิเทศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น ถ้าเป็นไปได้ควรจะ ยกย่องระดับจาก “งาน” เป็น “กอง” เพื่อช่วยยกระดับในการประสานงานและปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

4) สื่อและการประชาสัมพันธ์

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสื่อและการประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมี ข้อเสนอแนะในประเด็นเกี่ยวกับบทบาทอีกด้านของงานวิเทศสัมพันธ์ ที่สำคัญเห็นจะเป็นด้านการ ประชาสัมพันธ์โครงการ หลักสูตร และทุนต่างๆ ให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบข่าวสารอย่าง ครบถ้วน เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการเข้าร่วมโครงการและพัฒนาตนเอง (ร้อยละ 1.05) English Website, Newsletter (already have) (ร้อยละ 1.05) PSU International Affairs Facebook (ร้อยละ 1.05) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่งสายงาน และสังกัด และเพื่อรับทราบข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในแต่ละรายพันธกิจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ของทุกคณะ/หน่วยงานจากทุกวิทยาเขต จำนวน 115 คน และใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างของระดับบทบาทตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยใช้ค่าเปรียบเทียบเฉลี่ย ซึ่งสรุปผลการศึกษาและอภิปรายผล ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ตำแหน่งของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษารวมประกอบด้วยคณบดี/รองคณบดีฯ/ผู้ช่วยคณบดีฯ มากที่สุด รองลงมา เป็นกลุ่มของผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ กลุ่มของอธิการบดี/รองอธิการบดีฯ/ผู้ช่วยอธิการบดีฯ และผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก วิทยาลัย/รองผู้อำนวยการฯ ตามลำดับ ประสบการณ์การบริหาร/การปฏิบัติงานของประชากรมากกว่า 5-10 ปี มากที่สุด รองลงมา น้อยกว่า 3 ปี ส่วน 3-5 ปี และมากกว่า 5-10 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่สังกัดวิทยาเขตภาคใหญ่ รองลงมาสังกัดวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง น้อยที่สุด ตามลำดับ

2. ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจ

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายพันธกิจ 4 ด้านนั้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาเป็นพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ และด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา ในขณะที่ให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านการวิจัยน้อยที่สุดตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แยกเป็นรายพันธกิจ ดังนี้

1) ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญของบทบาทของกิจกรรมย่อยมากที่สุด คือ การสนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ การสนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ การสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและขยายเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ และการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่องค์กร บุคลากรและนักศึกษา เท่ากัน

2) ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำมากที่สุด คือการสนับสนุนส่งเสริมการเจรจาจัดหลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ อาทิ หลักสูตร 3+1, 2+2, Joint Degree, Study Abroad เป็นต้น การสนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ การสนับสนุนส่งเสริมการเจรจาเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ การสนับสนุนส่งเสริมการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลมาสอนบรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรและนักศึกษา เท่ากัน

3) ด้านการวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อคิดเห็นที่มีต่อระดับบทบาทที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ควรกระทำมากที่สุด คือการสนับสนุนส่งเสริมการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการนานาชาติร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ

4) ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อคิดเห็นที่มีต่อระดับบทบาทที่งานด้านวิเทศสัมพันธ์ควรกระทำมากที่สุด คือ การจัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ โครงการ English Camp, โครงการ Young Ambassador การจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษา ภายใต้ MOU และ Non-MOU ร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ การจัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้าน

วิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และการจัดให้นักศึกษาชมรมวิเทศสัมพันธ์ร่วมต้อนรับอาคันตุกะต่างประเทศที่มาเยือนมหาวิทยาลัย เท่ากัน

3. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามปัจจัยตำแหน่ง สายงาน และสังกัด พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารเมื่อเปรียบเทียบกับผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามสายงาน วิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์พบว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรายวิทยาเขต พบว่ามีความแตกต่างกันในเชิงรายพันธกิจและพันธกิจภาพรวม โดยผู้บริหารและผูปฏิบัติงานในวิทยาเขตหาดใหญ่ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมสูงที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหารและผูปฏิบัติงานในวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต ส่วนผู้บริหารและผูปฏิบัติงานในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมน้อยที่สุดตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผูปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรายวิทยาเขต เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นรายพันธกิจ มีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตตรัง ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

2) ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตหาดใหญ่และวิทยาเขตตรัง ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุดเท่ากัน ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

3) ด้านการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตหาดใหญ่ ให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

4) ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตปัตตานีให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้สูงที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ให้ความคิดเห็นต่อระดับบทบาทที่ควรกระทำในด้านนี้น้อยที่สุด

4. ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1) ด้านการส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติในทุกด้าน ร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติ อาทิ ป้ายสัญลักษณ์แบบฟอร์มต่างๆ เว็บไซต์มหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ชาวต่างชาติที่มาศึกษาหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เพิ่มความพร้อมของมหาวิทยาลัยเพื่อความเป็นนานาชาติอย่างแท้จริง อาทิ ความพร้อมของบุคลากร นักศึกษา และสิ่งแวดล้อม เป็นสำคัญ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างความตระหนักและความสามารถของบุคลากรที่จะสร้างความเชื่อมโยงดังกล่าว โดยอาจกำหนดให้มีอาจารย์และนักศึกษาต่างชาติ ฝายละอย่างน้อยร้อยละ 10 ของนักศึกษาไทย นอกจากนี้ ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์สามารถช่วยเสริมสร้างบรรยากาศความเป็นนานาชาติภายในมหาวิทยาลัย โดยการกำหนดชื่อสถานที่ ตำแหน่งหน้าที่ หน่วยงานต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้หน่วยงานสามารถใช้ให้เหมือนๆ กัน

2) ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ

สนับสนุนส่งเสริมการจัดหานักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่วมสอนกับอาจารย์ใน ม.อ. โดยเฉพาะจากประเทศเพื่อนบ้านหรือใกล้เคียง และสิ่งที่จะต้องดำเนินการโดยเร็ว คือ การหาช่องทางในการไปเจรจาจัดหลักสูตรร่วม ทั้งหาแนวทางความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาในแต่ละประเทศที่มีศักยภาพสูงในด้านการวิจัย/ผลิตบัณฑิต โดยกำหนดให้ทุกคณะมีหลักสูตร Double Degree อย่างน้อยร้อยละ 10 ของหลักสูตรทั้งหมด

3) ด้านการวิจัย

สิ่งที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ การสนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยและการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศที่มีศักยภาพในการนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็ง โดยฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ทำหน้าที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือทางการวิจัยระหว่างบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ โดยการประสานและนำแต่ละฝ่ายมาเจรจาร่วมกัน จนเกิดเป็นความร่วมมือที่เหมาะสม เน้นการเสาะแสวงหาแหล่งทุนวิจัยขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ ทำงานร่วมกับสำนักวิจัยและพัฒนา (RDO) อย่างใกล้ชิด ตลอดจนประสานงานและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับแหล่งทุนทั่วโลก เพื่อการสนับสนุนการวิจัย การช่วยเหลือ

ด้านพิธีการปฏิบัติ เพื่อให้สามารถเข้าถึงและช่วยให้อาจารย์ นักวิจัยของมหาวิทยาลัยสะดวกในการเข้าถึงแหล่งทุน และความร่วมมือด้านการวิจัยกับนักวิจัยทั่วโลก

4) ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

สร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรและนักศึกษาในการพัฒนาความเข้มแข็งด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยการจัดทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนานักศึกษาและบุคลากร เพื่อสร้างสมรรถนะสากล เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และในยุคโลกาภิวัตน์ โดยการจัดโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษากับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างชาติดังต่อเนื่องและทั่วถึง โครงการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ คือ การพัฒนาทักษะด้านภาษาที่ใช้ในประเทศอาเซียน ให้แก่บุคลากรและนักศึกษา และมีคำถามเชิงท้าทายฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ คือ ทำอย่างไรบุคลากร/นักศึกษาของมหาวิทยาลัย จะมี Global Awareness มากขึ้น เป็น Thai Citizen ที่มีคุณภาพ ในขณะที่เดียวกันก็เป็น Global Citizen ที่ดีด้วย และมีความสามารถที่จะไปทำงานระดับภูมิภาคหรือในตลาดงานนานาชาติได้

5) ด้านอื่นๆ

มหาวิทยาลัยควรจัดลำดับความสำคัญของประเภทกิจกรรมความร่วมมือกับต่างประเทศ ควรจะส่งเสริมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจหลัก ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของประเทศคู่ความร่วมมือ และเตรียมความพร้อมการรวมตัวกันของ ASEAN เป็นกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หาช่องทางการสร้าง network ทั้งในประเทศและในอาเซียน ตลอดจนติดตามข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) และพัฒนากิจกรรมความร่วมมือให้มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง นอกจากนี้ ควรเป็นด้านหน้าของมหาวิทยาลัยในการรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อาทิ การทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาต่างชาติดังรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพไวต่อความอ่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศหรือองค์กรที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกคณะ/วิทยาเขตที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีผลการอภิปราย ดังนี้

1. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ที่ควรกระทำในการสนับสนุนพันธกิจหลักด้านต่างๆของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับจිරันท์ นิลวงส์ (2550) ที่ได้ศึกษาความต้องการการสนับสนุนและพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า คณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความต้องการการสนับสนุนและพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์ อยู่ในระดับสูง และผลการวิจัยยังพบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาไปสู่ความเป็นนานาชาติ และผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยมุ่งมั่นพัฒนาการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ สนองตอบนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub)

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิชพร สัจจวนิช (2545) ที่ได้ศึกษาบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงในการปฏิบัติหน้าที่เลขานุการผู้บริหารในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงในการปฏิบัติหน้าที่เลขานุการผู้บริหารในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามสายงานวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์พบว่าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในสายงานวิทยาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมอยู่ในระดับมากและไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในสายงานวิทยาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในสายสังคมศาสตร์เล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2554) ที่กำหนดว่า มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินกิจกรรมและภารกิจเพื่อความสอดคล้องแห่งการบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 86 ที่เกี่ยวเนื่องกับอนาคต ม.อ. โดยแท้จริง กล่าวคือ “มาตรา ๘๖ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรปัญญา และพลังงานส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านต่าง ๆ โดยจัดให้มีกฎหมายเฉพาะเพื่อการนี้ จัดงบประมาณสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และให้มีสถาบันการศึกษาและพัฒนา จัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาและพัฒนาก่อถ่ายทอดสถาบันการศึกษาและพัฒนา จัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาและ

พัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสนับสนุนให้ประชาชนใช้หลักด้านวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต”

4. ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามรายวิทยาเขต พบว่ามีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตขนาดใหญ่ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจ ภาพรวมสูงที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต และผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำในพันธกิจภาพรวมน้อยที่สุด

จากผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า เนื่องจากวิทยาเขตขนาดใหญ่ เป็นวิทยาเขตหลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นวิทยาเขตที่กำหนดนโยบายการบริหารงานของมหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติในระดับคณะ/วิทยาเขต จึงมีความมุ่งหวังที่จะให้มีการดำเนินงานด้านการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มกำลัง ในอันที่จะเป็นแรงสนับสนุนการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นวิทยาเขตใหม่ และอยู่ในระหว่างการปรับรูปแบบโครงสร้างการบริหารงาน จึงอาจต้องให้ความสำคัญกับทิศทางการบริหารงานในด้านโครงการสร้างพื้นฐานเป็นหลักในเบื้องต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกคณะ/วิทยาเขตที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็น ดังนี้

1. ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นด้านการสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้าน ที่จะสามารถสร้างบรรยากาศความเป็นนานาชาติภายในมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมรองรับการเร่งขยายจำนวนการรับนักศึกษาต่างชาติ
2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ มหาวิทยาลัยควรมุ่งมั่นพัฒนาการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ สนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub)

3. ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยควรมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัย โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไก ส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน และคำนึงถึงความสนใจร่วมกันของสถาบันคู่ความร่วมมือในต่างประเทศ

4. ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการ แลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ เนื่องจากจะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ทุกคณะ/ วิทยาเขต ที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ผู้วิจัยไม่เพียงแต่ได้รับข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ด้านวิเทศสัมพันธ์เท่านั้น หากได้รับทราบถึงความต้องการ ความคาดหวัง ของผู้ที่เกี่ยวข้องในมุมมอง หลายด้าน ตามรายละเอียดกิจกรรมรายด้านต่างๆ รวม 5 ด้าน ซึ่งจากการประมวลข้อคิดเห็นดังกล่าว แล้ว ผู้วิจัยพบว่า ในการปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ในอันที่จะตอบสนองแนวนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้านการนำพามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นนานาชาติให้ครอบคลุมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ควรจะ ได้มีการศึกษาวิจัยต่อเนื่องในอีกหลายๆ ด้าน ผู้วิจัยจึงขอเสนอหัวข้อสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์
2. การจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์

บรรณานุกรม

- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2554. **แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2554**. ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.planning.psu.ac.th/>
- กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2551. เอกสารสรุปภาระงาน (เอกสารอัดสำเนา)
- กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2550. เอกสารสรุปภาระงาน (เอกสารอัดสำเนา)
- กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2552. เอกสารสรุปภาระงาน (เอกสารอัดสำเนา)
- งานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2552. เอกสารสรุปภาระงาน (เอกสารอัดสำเนา)
- งานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 2553. เอกสารสรุปภาระงาน (เอกสารอัดสำเนา)
- งานวิเทศสัมพันธ์ กองบริการการศึกษา. 2553. รายงาน**ประจำปีการประเมินคุณภาพ ประจำปี การศึกษา 2552**. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- งานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2545. **เอกสารโครงการจัดตั้งสำนักงานวิเทศสัมพันธ์** (เอกสารอัดสำเนา)
- แครนเนอร์ สจิวต์ (Stuart Crainer). 2551. **รวมสุดยอดแนวคิดการจัดการสมัยใหม่ [Key Management Ideas]**. (ซัจจันันต์ ธรรมจินดา, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- จิรนนท์ นิลวงส์. 2550. “ความต้องการการสนับสนุนและพัฒนางานด้านวิเทศสัมพันธ์ของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉัตรชัย เชยชม. 2545. “บทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา” สารนิพนธ์รัฐประศาสน ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทิตยา สุวรรณชฎ. ม.ป.ป. **พัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีของสังคมวิทยา มนุษยวิทยา จิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. 2543. “การบริหารผลการดำเนินงาน (Performance Management)” **รวม บทความวิชาการ 100 ปี รัฐประศาสนศาสตร์ไทย**. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพาวดี เมฆสวรรค์. 2543. **การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์**. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2543. (เอกสารอัดสำเนา)
- ธวัช บุญยมนิ. 2550. **ภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- นงลักษณ์ ส่งเสริม. 2543. “ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อบทบาทที่ควรจะเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการพัฒนาท้องถิ่น” สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญสม ศิริบำรุงสุข. 2550. รายงานการประเมินตนเอง (Self Assesment Report) ของอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่าง มิ.ย. 2549 – ก.ย. 2550. (เอกสารอัดสำเนา)
- ประสิทธิ์ สีแดง. 2542. “บทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในการสนับสนุนองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนราธิวาส” สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. 2551. พฤติกรรมองค์การ (Orfanizational Behavior). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm#13>
- วันสนันท์ นัตรศิริวารงูร. 2551. “การพัฒนาตัวบ่งชี้ การประเมินหลักสูตร ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วีระยุทธ ชาตะกาญจน์. 2547. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์. ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก URL: http://mail.rint.ac.th/~edu/w_vichakran/personal.doc
- ศูนย์ประสานงานสำนักเลขาธิการอาเซียนประจำประเทศไทย กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. แนะนำให้รู้จักอาเซียน. เอกสารประชาสัมพันธ์
- สุกัญญา มณีเจริญ. 2546. ความคิดเห็นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อองควิเทศสัมพันธ์ วิทยาเขตบางเขน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. 2520. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- สุพัตรา สุภาพ. 2522. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. 2528. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิชพร สัจจนิช. 2545. “บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงในการปฏิบัติหน้าที่เลขานุการผู้บริหารในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2546. **รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ (Management Innovation in Higher Education)**. กรุงเทพฯ: บางกอกบล๊อค.
- สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศ HR & Organization. **การบริหารองค์กรแบบมุ่งเน้นผลงาน**. ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=1447.0>
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: บางกอกบล๊อค.
- สำนักวิจัยกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2552. **เอกสารสรุปภาระงาน (เอกสารอัดสำเนา)** อาคม ใจแก้ว. 2545. **วิธีวิทยาการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์**. สงขลา: ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อรุณ รักรธรรม. 2536. **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อัญชลี วรถาวรวิวัฒน์. 2548. **ความพึงพอใจของคณาจารย์ในงานวิเทศสัมพันธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักหอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อุทัย หิรัญโต. 2519. **สังคมวิทยาประยุกต์**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. 2526. **สังคมวิทยาประยุกต์**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก

--	--	--

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. แบบสอบถามฉบับนี้ สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงาน และ ผู้ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านวิเทศสัมพันธ์ หรืองานความร่วมมือระหว่างประเทศของคณะ/มหาวิทยาลัย

3. แบบสอบถามมีทั้งสิ้น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เกี่ยวกับท่าน

1. ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อธิการบดี/รองอธิการบดีฯ/ผู้ช่วยอธิการบดีฯ
2. คณบดี/รองคณบดีฯ/ผู้ช่วยคณบดีฯ
3. ผู้อำนวยการศูนย์ สำนัก วิทยาลัย/รองผู้อำนวยการฯ
4. ผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์

2. ประสบการณ์ในตำแหน่งการบริหาร (สำหรับผู้บริหาร) / ประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิเทศสัมพันธ์ (สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์)

1. น้อยกว่า 3 ปี 2. 3-5 ปี
3. มากกว่า 5-10 ปี 4. มากกว่า 10 ปี

3. สังกัดคณะ/วิทยาเขต

1. วิทยาเขตหาดใหญ่
☐ 1. สำนักงานอธิการบดี	☐ 2. บัณฑิตวิทยาลัย
☐ 3. การจัดการสิ่งแวดล้อม	☐ 4. ทรัพยากรธรรมชาติและ
☐ 5. ทันตแพทยศาสตร์	☐ 6. นิติศาสตร์
☐ 7. พยาบาลศาสตร์	☐ 8. แพทยศาสตร์
☐ 9. เกษศาสตร์	☐ 10. วิทยาการจัดการ
☐ 11. วิทยาศาสตร์	☐ 12. วิศวกรรมศาสตร์
☐ 13. ศิลปศาสตร์	☐ 14. เศรษฐศาสตร์
☐ 15. อุตสาหกรรมเกษตร	☐ 16. คณะการแพทย์แผนไทย
☐ 17. โครงการจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์	
☐ 18. โครงการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์	
☐ 19. ศูนย์คอมพิวเตอร์	☐ 20. สำนักวิจัยและพัฒนา
2. วิทยาเขตปัตตานี
☐ 1. สำนักงานอธิการบดี	☐ 2. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
☐ 3. รัฐศาสตร์	☐ 4. วิทยาการสื่อสาร
☐ 5. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ 6. ศิลปกรรมศาสตร์
☐ 7. ศีรษะศาสตร์	☐ 8. วิทยาลัยอิสลามศึกษา
3. วิทยาเขตภูเก็ต
☐ 1. สำนักงานอธิการบดี	☐ 2. การบริการและการท่องเที่ยว
☐ 3. เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม	☐ 4. วิเทศศึกษา
☐ 5. วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต	
4. วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
☐ 1. สำนักงานอธิการบดี	
☐ 2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	
☐ 3. ศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ	
☐ 4. วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี	
5. วิทยาเขตตรัง
☐ 1. สำนักงานอธิการบดี	☐ 2. คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ

ตอนที่ 2 : ระดับความคิดเห็นของท่านต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อบทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามค่าคะแนนที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

- 5 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้มากที่สุด
 4 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้มาก
 3 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้ปานกลาง
 2 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้น้อย
 1 = ควรกระทำบทบาททางด้านนี้น้อยที่สุด

บทบาท	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
บทบาทของงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในการสนับสนุนพันธกิจด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย					
1. ด้านส่งเสริมความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย					
1.1 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการผลิตบัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
1.2 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
1.3 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางการวิจัยกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
1.4 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					

บทบาท	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1.5 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการให้บริการทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
1.6 สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและขยายเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
1.7 สนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรไปสอน/วิจัย/ให้บริการทางวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับสถาบัน การศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
2. ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอนร่วมกับต่างประเทศ					
2.1 สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาจัดหลักสูตรร่วมกับสถาบัน การศึกษาในต่างประเทศ อาทิ หลักสูตร 3+1, 2+2, Joint Degree, Study Abroad เป็นต้น					
2.2 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ					
2.3 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศ					
2.4 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหานักศึกษาชาวต่างประเทศ					
2.5 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่ศึกษาคุณานด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่างประเทศสำหรับบุคลากรสายวิชาการ					
2.6 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่ฝึกงานในสถาบัน การศึกษา/องค์กรในต่างประเทศสำหรับนักศึกษา					

บทบาท	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
2.7 สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
2.8 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลมาสอน บรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่นุคลากรและนักศึกษา					
3. ด้านการวิจัย					
3.1 สนับสนุนส่งเสริมการเจรจาการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
3.2 สนับสนุนส่งเสริมการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการนานาชาติร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
3.3 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาทุนวิจัย ทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย จากแหล่งทุนต่างประเทศ					
3.4 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเพื่อแนะนำการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
3.5 สนับสนุนส่งเสริมการจัดหาสถานที่เสนอผลงานทางวิชาการ/เผยแพร่ผลงานวิจัย ณ ต่างประเทศสำหรับบุคลากรและนักศึกษา					

บทบาท	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3.6 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยกับสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ					
4. ด้านพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา					
4.1 จัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะสากลให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ โครงการ English Camp, โครงการ Young Ambassador					
4.2 จัดทำโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาภายใต้ MOU และ Non-MOU ร่วมกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ					
4.3 จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ การจัดสอนภาษาอังกฤษ					
4.4 จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ให้แก่บุคลากรและนักศึกษา					
4.5 จัดทำโครงการศึกษาฝึกปฏิบัติงานจริง (Shadowing Program) ณ ต่างประเทศ สำหรับบุคลากร					
4.6 ประสานงานโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อาทิ โครงการถ่ายโอนหน่วยกิตภายใต้โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศ (UMAP, UMAP-UTCS), โครงการนำร่องการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศมาเลเซีย-อินโดนีเซีย-ไทย (M-I-T Mobility Programme), โครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาไทยกับประเทศภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง					

บทบาท	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
4.7 ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของเครือข่ายความร่วมมือในระดับนานาชาติ เพื่อบุคลากรและนักศึกษาได้เข้าร่วม อาทิ ASAIHL, ASEA-UNINET, ATPAC, AUN, SEAMEO RIHED, SATU เป็นต้น					
4.8 ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการสนับสนุนทุนของเครือข่ายความร่วมมือในระดับนานาชาติ ให้แก่บุคลากรและนักศึกษา อาทิ Erasmus Mundus Scholarships, Fulbright, British Council, TICA, APEC เป็นต้น					
4.9 จัดทำโครงการพัฒนาทักษะด้านวิเทศสัมพันธ์สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย					
4.10 ประสานงานการจัดหาสถานที่ศึกษาดูงาน ฝึกอบรมฝึกงาน ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของบุคลากรและนักศึกษา					
4.11 จัดให้นักศึกษาชมรมวิเทศสัมพันธ์ร่วมต้อนรับอาคันตุกะต่างประเทศที่มา เยือนมหาวิทยาลัย					

3. ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษา

ด้านอื่นๆ

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางชัลมา โกสุมพันธ์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5210521519	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล	2524
ศิลปศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2528
(ภาษาฝรั่งเศส	วิทยาเขตปัตตานี	
เกียรตินิยม อันดับ 2)		

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

นักวิชาการศึกษานำคุณการ หัวหน้างานวิเทศสัมพันธ์ กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่